

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck)
เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเดิบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6

รุจิรา บัวสุข

การค้นคว้าอิสระ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิด เติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" เห็นสมควรรับเป็นล่วงหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนชานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2563

ประกาศคุณปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จังกฤษณ์ จันทะคุณ ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตัววิจัยข้อความของตนขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงให้ ณ ที่นี่

ขอทราบขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีย์ บรีดีกุล ประธานหลักสูตรสาขาวิชาหลักสูตร และการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม รองศาสตราจารย์ ดร.ผันนิภา อีรานนท์ รองศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒผล รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาภาษา/สาขาวิชาการบันทึกวิทยลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพ และดร.สุพรพิพิพย์ ธนาภรณ์ไชยติวัต อาจารย์ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จนทำให้การศึกษาด้านค้นคว้าอิสระครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนประจำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดคงกลาง ตำบลคงกลาง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร และโรงเรียนอนุบาลสามัคคี ตำบลสามัคคี อำเภอสามัคคี จังหวัดพิจิตร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลเหนืออิสระนี้ ขอทราบขอขอบพระคุณบิดา มารดา และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันเพียงมีจากการศึกษาด้านค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่านและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของประเทศไทยไม่นักกัน้อย

รุจิรา บัวสุข

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ผู้ศึกษาค้นคว้า	รุจิรา บัวสุข
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระด้วยตัวเอง กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2663
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอลดเว็ค (Carol Dweck) กรอบความคิดเติบโต, ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ 2.1) เปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 2.2) ศึกษากรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 2.3) ศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนามีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนวัดคงกลาง จำนวน 25 คน ได้มาจากกรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ให้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต แบบประเมินกรอบความคิดเติบโตและแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีประสิทธิผล ค่าร้อยละ และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า

- กิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6200
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมอยู่ในระดับมาก
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

Title Name	THE DEVELOPMENT OF ENGLISH LEARNING ACTIVITY BASED ON CARAL DWECK APPROACH FOR ENHANCING GRADE SIX STUDENTS ABOUT GROWTH MINDSET AND CONFIDENCE IN SPEAKING ENGLISH.
Author	Ruchira Buasuk
Adviser	Assistant ProfessorJakkrit Jantakoon, Ph.D.
Academic Paper	Independent study, M.Ed. (Curriculum and Instruction), Naraesuan University, 2020.
Keywords	Learning activity based on Caral Dweck approach, Growth mindset, Confidence in speaking English.

Abstract

This research aimed to 1) design and find effectiveness index of English learning activity development based on Caral Dweck approach for enhancing grade six students about growth mindset and confidence in speaking english 2) Test english learning activity based on Caral Dweck theory as a trial by observing consequences as follows: (2.1) Compare growth mindset between pre-study and post-study by using learning activity. (2.2) Observe growth mindset used in post-language learning activity. (2.3) Investigate confidence in speaking english after participating in language learning class based on Caral Dweck approach. The study is proceeded by research and development process. The representative sample from simple random sampling is 25 grade six students who study in Wat-Dongklang school during the first semester of the academic year 2020. In addition, research instruments are learning activity based on frame of growth mindset, Dabito's frame of thought evaluation, and evaluation of confidence in speaking english. Statistics used for data analysis includes mean, standard deviation, effectiveness index, index of item-objective congruence, and Dependent t-test. The results can be summarized as follows.

1. Overall result of effectiveness index of english learning activity development based on Caral Dweck approach for growth mindset and enhancing grade six students'

confidence in speaking english is at very good level. Learning activity's effectiveness is equal to 0.6200

2. Grade six students have growth mindset in learning english after enhancing in program is higher than pre-study with statistic significant at .05 level.

3. After attending to language learning activity based on Carol Dweck approach for reinforcing growth mindset and confidence in speaking english, grade six students has very good level of growth mindset

4. The participants are confident to speak english after joining language learning activity based on Carol Dweck approach for enhancing students about growth mindset and confidence in speaking english. They are at a high level.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตของงานวิจัย.....	7
สมมติฐานของงานวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	12
กิจกรรมการเรียนรู้.....	19
กรอบความคิดเติบโต.....	28
การพูดภาษาอังกฤษ.....	41
ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ.....	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	67
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	68
ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	78

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	84
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	85
ขั้นตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความ มั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	91
5 บทสรุป.....	95
สรุปผลการวิจัย.....	95
อภิปรายผล.....	95
ข้อเสนอแนะ.....	98
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	108
ประวัติผู้วิจัย.....	175

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ช 16101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	16
2 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ.....	56
3 ข้อแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	70
4 กำหนดการสอน.....	75
5 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	84
6 ผลการประเมินความเหมาะสมของคุณลักษณะที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	87
7 ผลการหาดัชนีประสิทธิผล E.I. ของการจัดกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	90
8 แสดงผลการเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	90
9 ผลการศึกษากรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ผลการศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอลดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	92
11 ผลการหาประสิทธิผล E.I. ก่อนเรียนของกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	158
12 ผลการประเมินความเหมาะสมสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	160
13 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตาม แนวคิดของ แครอลดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และ ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	163
14 ผลการพิจารณาของระดับคุณภาพความสอดคล้องของแบบประเมินกรอบความคิด เติบโตที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	166
15 ผลการพิจารณาของระดับคุณภาพความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจใน การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	168
16 ผลการเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนลิลลิง เรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	170
17 ผลการประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	171
18 ผลการประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	173

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษถือเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษาอังกฤษมิใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาด้านคัวหาข้อมูลที่ต้องการหรือเพื่อการ ประกอบอาชีพเท่านั้น แต่ภาษาอังกฤษยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเจรจา ต่อรองเพื่อการแข่งขัน หรือแสดงให้ความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยสร้างสมัพน์ภาพที่ดีระหว่างผู้คน ให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง กันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากการเรียนสาระเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานอาชีพการที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสม จึงขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษาจึงควร ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย ขั้นตอนนำไปสู่การเป็นผู้เรียน ที่พึงพาตันเองได้ (learner independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (lifelong learning) ทั้งด้านการพูดภาษาอังกฤษ และการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ ใน การศึกษา ต่อรวมถึงการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, ก)

ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมาก เพียงใดแต่นักตัวผู้เรียนเองไม่เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ การจัดการศึกษาที่มี คุณภาพก็จะไม่เกิดผลได้ ปัจจุบันพบว่าเด็กไทยยังมีปัญหาเรื่องการพูดภาษาอังกฤษ ค่อนข้างมาก ดังนั้น จึงอยากให้ สนธ.ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เด็กสามารถพูดและฟังได้ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนไทยยังประสบปัญหาการพูดภาษาอังกฤษมีปัญหามากที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะอื่นๆ (Tribolet, 2012, p.112) จากการวิจัยที่ผ่านมานักเรียนไทยมีความสามารถด้านทักษะ

การพูดภาษาอังกฤษ ค่อนข้างตื่น (Kanchana Prapphal, 2001, p.1) จากการศึกษาของ Brown (2005) ได้เห็นว่าอาจเป็นเพราะนักเรียนขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ เพราะเวลาเรียน ในห้องเรียนค่อนข้างจำกัด เป็นที่น่าสังเกตว่ามีนักเรียนยังคงแสวงหาสถาบันสำหรับสอนพิเศษภาษาอังกฤษอยู่ตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีนักเรียนจำนวนมากที่ต้องการเรียนการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบการณ์ เช่นนี้สะท้อนถึงปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและสถานศึกษาที่ผ่านมาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนตาม วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่ตั้งไว้ ตลอดจนมีข้อมูลที่นำเสนอต่อสังคมไทยและทั่วโลกถึง ความล้มเหลวของการพูดภาษาอังกฤษของ คนไทยมีมากถึงร้อยละ 99 (Piset Wattanavitukul, 2006) ปัญหาสำคัญอีกหนึ่งอย่างที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษคือ นักเรียนขาดความมั่นใจใน การพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษและจากการที่ได้สอบถาม ปัญหาจากครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา กลุ่มหลักเมือง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 พบร่วมนักเรียนสามารถฟังคำศัพท์ ข่านออกเสียง และเขียน ประโยคที่ครูสื่อสารด้วยได้แต่ยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานด้านการพูดภาษาอังกฤษเป็น อย่างมาก กล่าวคือนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เนินอาย ประหม่า มีจิตใจ ที่ไม่มั่นคง ไม่มีความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่มีความมั่นใจในความคิดของตนเอง และไม่พร้อมที่จะ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ยังลงเลิไม่กล้าตัดสินใจ มีความวิตกังวล ขาดแรงบันดาลใจและ ความพยายามในการฝึกพูดภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิติวรรดา ลีตระกูล (2556) ศึกษาปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพดุงราชภาร์ ที่พบปัญหาว่า นักเรียนมีการเรียนรู้ทักษะ การฟัง และการพูด ยังไม่ค่อยดีพอ ไม่สามารถฟังแล้วพูดตอบคำถามง่ายๆ หรือทำกิจกรรมต่างๆ ได้ ไม่เข้าใจบทเรียน และมีผลการเรียนอยู่ ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ เพราะยังขาดความมั่นใจและสิ่งเร้าที่จะช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น

จากปัญหาข้างต้นสอดคล้องกับการพัฒนากรอบความคิดเติบโต ซึ่งกรอบความคิด (Mindset) เป็นกลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่สามารถปรับเปลี่ยนแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้ เกิดภาวะ ความสำเร็จได้ ทั้งนี้เกิดจากแรงบันดาลใจ ความสามารถในการท้าทาย อุปสรรคที่ต้องเผชิญ และ ความพยายามที่จะรับรู้หรือต่อสู้ในปัญหาต่างๆ เพื่อที่จะนำพาตนเองประสบความสำเร็จอย่าง ที่ตั้งเป้าหมายไว้ Dweck (2006) ผู้คิดค้นทฤษฎีเรื่อง กรอบความคิด ได้จำแนกบุคคลไว้ 2 ประเภท คือ บุคคลประเภทที่มีกรอบความคิดเติบโต และบุคคลที่มี กรอบความคิดจำกัด ทั้งนี้ Annie Brock and Heather Hundley (2016, p.11) ได้สรุปและวิเคราะห์แนวคิดของแครอล ดเวก ไว้ว่าการ กระทำที่จะทำให้นักเรียนมีกรอบความคิดเติบโตและประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องความพยายาม

ขอบความท้าทาย ไม่ย่อห้ออุปสรรคปัญหาต่างๆ ยอมรับพึงความคิดเห็นหรือคำวิจารณ์ของผู้อื่น เพื่อนำมาพัฒนาตนเองและเห็นคุณค่าหรือความยินดีในความสำเร็จของตนเองและ มารูด พัฒผล (2563, หน้า 2) ผู้อื่น ซึ่ง วิชัย วงศ์ใหญ่ ได้กล่าวว่า กรอบความคิด คือ ความเชื่อที่มีต่องตนเองว่า ความสามารถของตนเองมีขوبเข็ตจำกัด แต่ กรอบความคิดเติบโต คือ การมีความเชื่อว่าความฉลาดสามารถพัฒนาได้กรอบความคิดจำกัดคือ การมีความเชื่อว่าความฉลาดหรือความเก่งเป็นสิ่ง ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดและไม่สามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ โดยบุคคลที่มีความคิดอยู่ในรูปแบบ กรอบความคิดเติบโต มักมีโอกาส ที่จะประสบความสำเร็จในระดับที่สูง มีผลการเรียนที่ดีขึ้น อีกทั้ง ยังมีสิ่งที่เรียกว่าเจตจำนงอิสระหรือมีอิสระ ในด้านความคิดมากกว่าแต่บุคคลที่มีความคิดอยู่ใน รูปแบบกรอบความคิดจำกัดอาจมีความเจริญก้าวหน้าต่ำกว่า และใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่าง ไม่เต็มที่ ส่งผลต่อการเรียนที่ไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุริยะ ประทุมรัตน์ (2557) ได้ศึกษา การพัฒนาความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยให้รางวัลในการเสริมแรงทางบวก และ มุทิตา อดทน และคณะ (2561) ได้มีการนำกรอบความคิดเติบโตมาใช้ในการศึกษาผลของ โปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่าผล การทดลองชี้ให้เห็นว่าโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตสามารถพัฒนาให้นักเรียนมี กรอบความคิดเติบโตดีขึ้นและดีขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้งานวิจัยทั้งสองท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับ การให้รางวัลในการเสริมแรงทางบวกในการพัฒนาความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษและ การพัฒนากรอบความคิดเติบโต

จากการศึกษามีงานวิจัยที่สอดคล้องหลายเล่ม อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงการนำ แนวคิด กรอบความคิดเติบโตกับการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนา 202 โรงเรียนเป้าหมาย ให้มีคุณภาพ ต่อเนื่อง (School Quality Improvement Program) เพื่อสนองนโยบายรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับ การพัฒนาคุณภาพโรงเรียนในเขตพื้นที่ยากลำบากจึงจำเป็นต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิด Growth Mindset หรือ Student Motivation ในนักเรียนให้สำเร็จ ที่ช่วยขับเคลื่อนการศึกษาของประเทศไทยไปสู่ การเป็นประเทศชั้นนำของโลก ฉีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์, (2560, หน้า 1) ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จเนื่องจากการปลูกฝัง กรอบความคิดเติบโตช่วยให้นักเรียนรู้จักกับความล้มเหลวหรือข้อผิดพลาดเป็นเรื่องที่ดีแทนที่จะเห็น เป็นปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับDweck (2007) ได้กล่าวว่าเด็กที่จัดกรอบความคิดให้ด้วยเป็นแบบ จำกัดนั้น จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ ปิดกั้นความสามารถของตนเอง เป็นเหตุให้เด็กที่อยู่ใน กรอบความคิดแบบจำกัดมีปัญหาในการเรียน ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จและอนาคตที่ดีของพวาก เขาได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกรอบความคิดของเด็กๆ กลุ่มนี้ให้เกิดเป็น

กรอบความคิดแบบเดิบโต เพื่อให้พวากษาสามารถก้าวข้ามสิ่งกีดกั้นความสามารถและมุ่งสู่ความสำเร็จ เช้านปัญญา ความสามารถ และบุคลิกภาพ เมื่อบุคคลเผยแพร่สถานการณ์ต่างๆ จะมีการตีความหมายของเหตุการณ์ และมีการแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์นั้นๆ โดยอาศัยรูปแบบของกรอบความคิดที่ตนมีความเชื่ออยู่เดิม ทำให้แต่ละคนมีแรงจูงใจและคุณลักษณะอื่นๆ เช่น การมีเป้าหมายที่ชัดเจนแตกต่างกัน เป็นผลให้มีการพัฒนาศักยภาพได้ไม่เท่ากัน จึงประสบความสำเร็จในระดับที่มากน้อยแตกต่างกันออกไป จึงทั้งกรอบความคิดเดิบโต เป็นความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถและผลลัพธ์ ทางการเรียนในระดับชั้นต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Blackwell, Trzesniewski, and Dweck (2007) ที่ได้ศึกษาบันทึกเรียนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 373 คนโดยการสอนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้ของ เช้านปัญญา ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากรอบความคิดจำกัดส่งผลให้ผลลัพธ์ทางการเรียนลดลง ขณะที่กรอบความคิดเดิบโต ส่งผลให้ผลลัพธ์ทางการเรียนดีขึ้น และทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจเพิ่มขึ้นด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ King (2012) ที่ศึกษาในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในประเทศฟิลิปปินส์ถึงความเชื่อเกี่ยวกับเช้านปัญญาของตนว่า มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวและสุขภาวะทางจิตของนักเรียนอย่างไรผลปรากฏว่า ความเชื่อที่ว่าความสามารถทางเช้านปัญญาของตนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลลัพธ์ทางการเรียนในขณะที่ความเชื่อที่ว่าเช้านปัญญาของตนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลลัพธ์ทางการเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่มีกรอบความคิดจำกัดมีผลลัพธ์ทางการเรียนสูง ผู้เรียนที่มีกรอบความคิดเดิบโตแล้วจะส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความมั่นใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการพูดภาษาอังกฤษ จากการศึกษาพบว่าังไม่มีนักวิจัยท่านใดได้ศึกษาพัฒนาภาระนักเรียนว่า ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเดิบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

จากการศึกษามีนักวิจัยได้พัฒนาเกี่ยวกับกรอบความคิดเดิบโตไว้แต่ยังไม่มีท่านใดที่ศึกษา กิจกรรมการเรียนว่าภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอลดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเดิบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นปีก่อนปีที่ 6 เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีกรอบความคิดเดิบโตและความมั่นใจในการพูด มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีพัฒนาการด้านการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อและ การประกอบอาชีพ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษาผลการใช้ ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 ศึกษากรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 ศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประโยชน์ที่คาดว่าได้รับ

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคุณภาพ สำหรับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

2. นักเรียนมีกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น

3. เป็นแนวทางในการพัฒนากรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับครุภัณฑ์สารสนเทศและคู่มือที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านกรอบความคิดเติบโตและด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้น 5 ท่าน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอนุบาลสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 25 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างกิจกรรมในครั้งนี้เนื้อหาที่สอดคล้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ระดับชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดดังนี้ ต 1.1 ป.6/1, ต 1.1 ป.6/2, ต 1.2 ป.6/1, ต 1.2 ป.6/4, ต 1.2 ป.6/5, ต 2.1 ป.6/1, ต 3.1 ป.6/1, ต 4.1 ป.6/1 ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What do you want to be?

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. ดัชนีประสิทธิผล

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 กลุ่มหลักเมือง สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 7 โรงเรียน นักเรียนทั้งสิ้น 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2563 โรงเรียนวัดคงกลาง จำนวน 25 คน สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลองหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง What do you want to be? เนื้อหาที่สอดคล้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ระดับชั้นชั้นปฐมศึกษาที่ 6 โดยมี 4 เนื้อหา 6 กิจกรรม จำนวนเวลา 12 ชั่วโมง ดังนี้

เนื้อหา 1 Revision	3 ชั่วโมง
เนื้อหา 2 Talking about perdition	3 ชั่วโมง
เนื้อหา 3 Describing People	3 ชั่วโมง
เนื้อหา 4 Occupation	3 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck)

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ครอบความคิดเติบโต
2. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) หมายถึง ขั้นตอนการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) ที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิดเติบโตและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 โดยมี 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เปิดใจเรียนรู้ (Open your mind) เป็นขั้นตอนที่ครูใช้กิจกรรมเตรียม ความพร้อม ในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน เช่น การทำสมาธิประกอบเพลง/เสียงธรรมชาติ/เพลงบรรเลง การบริหารสมอง (Brain gym) การเล่าเรื่องประทับใจ และการทำท่าทางประกอบเพลง เพื่อการลด หรือขจัดความวิตกกังวล และความเครียด ให้นักเรียนเปิดใจในการเรียนรู้ จากนั้นนักเรียนดูวิดีโอสื่อ เทคโนโลยี หรือเล่นเกมที่สอดคล้องกับบทเรียน และครุภาระคำานำเพื่อกระตุ้นความคิดและเชื่อมโยง ศูนย์การเรียนรู้ในบทเรียน

ขั้นที่ 2 ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ (Set goal) เป็นขั้นตอนที่ครูแจ้งจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ดูตนเองและของกลุ่มเพื่อทั้งวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่เป็นขั้นงาน/ภาระงาน เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบทเรียน โดยครูร่วมให้ข้อเสนอแนะ อีกทั้งครูและนักเรียนร่วมกันสร้างข้อตกลงการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กระบวนการกรอกสุ่ม เก落在การทำงาน การแสดงความคิดเห็น หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เรียน ข้อควรปฏิบัติและหลีกเลี่ยงต่างๆ ในการทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ขั้นที่ 3 สร้างความเชื่อมั่น (Confident) เป็นขั้นตอนครูใช้กิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผ่านการสาธิตของครูผู้สอน การดูวิดีโอ สื่อ และการพูดคุยกับชาวต่างชาติที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่นักเรียนตั้งไว้ โดยครูจะใช้คำ丹การะตุนนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้และความเชื่อมั่นในตนเอง ให้คำชี้ชันให้กำลังใจนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียน

ขั้นที่ 4 ฝึกฝน (Practice) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ฝึกฝนและลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูใช้กลวิธีต่างๆ เช่น บทบาทสมมุติ การสาธิต ลงสถานที่จริง สถานการณ์จำลอง ฯลฯ เพื่อให้การฝึกและปฏิบัติบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่ร่วมกันวิเคราะห์ โดยใช้กลวิธีต่างๆ ซึ่งครูจะทำหน้าที่คอยสังเกตและให้คำแนะนำนำนักเรียนในระหว่างฝึกฝน ลงมือปฏิบัติ และนำเสนอผลงานการฝึกฝน

ขั้นที่ 5 สร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เป็นขั้นตอนที่ครูให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อสร้างกรอบความคิดเติบโตและสร้างแรงจูงใจเชิงบวกให้แก่ผู้เรียน และครูใช้คำ丹การะตุนผู้เรียนให้เกิดการสร้างกรอบความคิดเติบโตเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนตอบสนองและแสดงพฤติกรรมเชิงบวกหรือทำกิจกรรมใหม่ๆ ที่แต่งต่างจากเดิม

ขั้นที่ 6 สะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมสะท้อนการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดสะท้อนการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นรายบุคคล โดยการเขียน (แบบบันทึก) และการพูด (ในประเด็นที่เกี่ยวกับ ความรู้, ทักษะ, ความรู้สึกและมุมมอง)

2. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพจากกิจกรรมที่ได้จากการประเมินของผู้เขียนชาก្សด้วยแบบประเมินความเหมาะสมสมกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 6 ตัวน 41 ข้อ

3. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้ศึกษา การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck)

เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษ

4. กรอบความคิดเติบโตในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง ในการเรียนภาษาอังกฤษ เชื่อว่าตนเองมีความสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยความพยายาม ความท้าทาย การต่อสู้อุปสรรค การยอมรับฟังความคิดเห็นหรือคำวิจารณ์ของผู้อื่นเพื่อนำมา พัฒนาตนเอง เห็นคุณค่าหรือยินดีในความสำเร็จของตนเองและผู้อื่น ซึ่งวัดได้โดยแบบประเมิน กรอบความคิดเติบโตที่ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จากแนวทางการ พัฒนากรอบความคิดเติบโตของแครอล ดเว็ค โดยข้อคำถามจะมีทั้งกรอบความคิดเติบโต (Growth Mindset) และกรอบความคิดแบบจำกัด (Fix Mindset) จำนวน 24 ข้อ ซึ่งมีลักษณะมาตรฐาน ประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

5. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถที่แสดงถึงความกล้า กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่เข้าข่าย ไม่ประหม่า มีจิตใจมั่นคง มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจในความคิดของตนเอง และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าตัดสินใจโดยไม่ลังเล ไม่มีความวิตกกังวล มีความพยายาม กล้าเผชิญต่อความจริง ซึ่งเกิดขึ้น ภายหลังได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้กรอบความคิดเติบโต ซึ่งวัดได้โดย แบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ โดยประปรับมาจากแนวคิด 5 ของสมนหวัง คันธารส (2529), ชนิดสิริ สุภพิมล (2545) และชนพูนุช ชันจันทร์ (2549) ซึ่งใช้ประเด็นคำถามตามกรอบแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) ซึ่งมีลักษณะมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียน ฐานกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ในการวิจัยในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

รหัสวิชา อ16101

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ16101 ระดับชั้นปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ16101 ระดับชั้นปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ16101 ระดับชั้นปีชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. กิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้

2.4 การกำหนดเกณฑ์และการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้

3. ครอบความคิดวัดเดิบโต

3.1 ความหมายของแนวคิดของครอบความคิดเดิบโต

3.2 ประโยชน์และความสำคัญของครอบความคิดเดิบโต

3.3 คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีครอบความคิดเดิบโต

3.4 แนวทางการพัฒนาการครอบความคิดเดิบโต

3.5 ปัจจัยและกระบวนการที่ส่งผลต่อการสอนตามแนวคิดครอบความคิดเดิบโต

3.6 การวัดครอบความคิดเดิบโต

4. การพูดภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายการพูดภาษาอังกฤษ

4.2 จุดประสงค์ของการพูดภาษาอังกฤษที่ควรเน้น

- 4.3 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ
 - 4.4 หลักการจัดกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ
 - 4.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ
 - 4.6 การจัดกิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษ
 - 4.7 กิจกรรมส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ
 - 4.8 เทคนิคหรือปฎิบัติเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ
 - 4.9 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
 - 4.10 การวัดและการประเมินผลพูดภาษาอังกฤษ
5. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
- 5.1 ความหมายความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
 - 5.2 ลักษณะบุคคลที่มีความมั่นใจในการพูด
 - 5.3 องค์ประกอบของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
 - 5.4 วิธีการวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ฉบับที่ 16101

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นตีความนำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลโดยความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาและสร้างความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและสร้างความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ16101 ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- ตัวชี้วัด 1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน**
 1. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
 2. เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน
 3. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน ง่ายๆ และเรื่องเล่า

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด 1. พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล**
 1. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ
 2. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ
 3. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอด้วยความชัดเจน กระชับ รวดเร็ว แม่นยำ และมีความคิดเห็น ในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

- ตัวชี้วัด 1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว**
 1. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังหรืออ่าน

3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับการเทศนา

ตัวชี้วัด 1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมาตรฐานสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศบาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

สาระที่ 3 ภาษา กับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโอกาสศึกษาของตน

ตัวชี้วัด 1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอตัวยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษา กับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวมความข้อมูลต่างๆ

1.3 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ16101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อ 16101 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 80 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และคำแนะนำ ในการเล่นเกม การวางแผน การทำอาหาร เครื่องดื่ม และการประดิษฐ์ อ่านข้อความ นิทานและบทกลอน ใช้พจนานุกรม และหลักการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง เขียนประযิค ข้อความ สัญลักษณ์

เครื่องหมาย และรู้ความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง ผันธนาการ สุขภาพ สรสติกา การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์ สะสม ประมาณ 1,050-1,200 คำ พึงประโยค บทสนทนาในนิทานง่ายๆ เรื่องเล่าและตอบคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง พูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชุมชน การพูดแทรกอย่างสุภาพ พูดแนะนำตนเอง เพื่อน บุคคล ใกล้ตัว ครอบครัว สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และกิจวัตรประจำวัน ใช้ภาษาอังกฤษง่ายๆ ในการพูด ขอความช่วยเหลือ การตอบรับ การปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ การแสดงความต้องการ การแสดงความรู้สึกและการให้เหตุผลประกอบ พูดคำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำ ที่มี 2 - 3 ขั้นตอน เช่นกลุ่มคำและประโยคที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาษา แผนผัง แผนภูมิ และตารางเขียนแสดงความคิดเห็น ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพเหมาะสมตาม มาตรฐาน ศัพท์ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่นกล่าวอย่างพรา เขียนแสดงอาการตอบรับหรือ ปฏิเสธนำเสนอข้อมูลความสำคัญของเทคโนโลยี งานทดลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของ ภาษา อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคnidต่างๆ ของเจ้าของ ภาษา กับภาษาไทย ใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้ถูกต้อง

เปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่างระหว่างเทคโนโลยี งานทดลอง และประเพณีของ เจ้าของภาษา กับภาษาไทย ด้านครัว รวมรวม และนำเสนอ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นๆ ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ สถานศึกษา ใช้ภาษาอังกฤษในการสืบค้นและรวมรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อและ แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน ไม่เรียนรู้ มีวินัย มีความชื่อสัตย์ รักความเป็นไทย รักชาติ ศาสนา กษัตริย์ มีจิตสาธารณะ และดำรงตนอยู่อย่างพอเพียง รวม 20 ตัวชี้วัด

๑.1 ป.6/ 1,2, 3, 4	๑.2 ป.6/ 1, 2,3, 4,5
๑.3 ป.6/ 1, 2, 3	๒.1 ป.6/ 1,2,3
๒.2 ป.6/ 1,2	๒.3.1 ป.6/ 1
๔.1 ป.6/ 1	๔.2 ป.6/ 1

1.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ16101 ระดับชั้นป्रограмมศึกษาปีที่ 6

โครงสร้างรายวิชา อ16101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นปั้นปั้นศึกษาปีที่ 6 เวลา 80 ชั่วโมง

ตาราง 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ อ16101 ระดับชั้นปั้นปั้นศึกษาปีที่ 6

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สารสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	What do you want to be?	ต 1.1 ป.6/2, 4 ต 1.2 ป.6/1, 2, 4 ต 1.3 ป.6/1, 3 ต 2.1 ป.6/1, 3 ต 3.1 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1	การเรียนรู้คำศัพท์บอก ลักษณะและคำศัพท์ บอกอาชีพต่างๆ ทำให้ ผู้เรียนสามารถพูดขอ และให้ข้อมูลส่วนตัว ของตนเองแก่ผู้อื่นทราบ ได้	12	11
2	Play safe	ต 1.1 ป.6/2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/1, 4 ต 1.3 ป.6/1, 3 ต 2.1 ป.6/3 ต 2.2 ป.6/1 ต 3.1 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	การเรียนรู้คำศัพท์ และ ฝึกพูดตาม-ตอบ เกี่ยวกับวิธีการป้องกัน ตัวเองให้ปลอดภัย ในขณะเล่นกีฬา การ อ่านเนื้อเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬา การใช้คำคุณศัพท์แสดง ความรู้สึกต่างๆ ในขณะ เล่นกีฬา ทำให้ผู้เรียน สามารถขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ ป้องกันตัวเอง ใช้ คำคุณศัพท์แสดง	13	12

ตาราง 1 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
ค ว า ม ร ู ส ี ก ไ น					
3	It was great!	ต 1.1 ป.6/2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/1, 2, 4,5 ต 1.3 ป.6/1, 2, 3 ต 2.1 ป.6/3 ต 2.2 ป.6/1 ต.3.1 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	การเรียนรู้คำศัพท์ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม รอบตัวและสตอร์น้ำ การ ใช้ประโยค Past Simple Tense เพื่อถ่ายทอด สถานที่ที่ไป ความรู้สึกที่ ได้ไปยังสถานที่นั้น และ ลักษณะอากาศของ สถานที่นั้นในเวลาที่ผ่าน มาแล้ว ซึ่งจะเป็นพื้น ฐานความรู้เกี่ยวกับการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารในชีวิตประจำวัน	13	12
4	On holiday	ต 1.1 ป.6/1,2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/ 2, 3, 4,5 ต 1.3 ป.6/1,3 ต 2.1 ป.6/1,3 ต 2.2 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1	การเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ ต้องใช้ในการเดินทาง และสถานที่ที่จะ เดินทางไปนั้น ทำให้ ผู้เรียนสามารถพูดและ เขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ต้อง ใช้ในการเดินทาง และ บอกถึงสถานที่ที่จะ	13	11

ตาราง 1 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
5	Out and about	ต 1.1 ป.6/1,2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/ 2, 3, 4,5 ต 1.3 ป.6/1,3 ต 2.1 ป.6/1,3 ต 2.2 ป.6/1 ต 3.1 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	เดินทาง ซึ่งจะเป็นพื้น ฐานความรู้เกี่ยวกับการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้คำศัพท์ เกี่ยวกับสัตว์และสิ่งของ ต่างๆ รอบตัวเรา บทสนทนากับข้อมูล ของสัตว์และสิ่งของ การเรียนรู้คำศัพท์ เกี่ยวกับสถานการณ์ ต่างๆ การพูดประยิค บอกริศทางที่จะไปยัง สถานที่นั้นๆรวมถึงการ ใช้ประโยชน์ของความรู้สึก ที่ต้องการไปและไม่ ต้องการไปยังสถานที่ ต่างๆ นั้น และการออก เสียงคำศัพท์ที่มี ประกอบเป็นการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อ นำไปใช้สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน	13	5
6	What's on?	ต 1.1 ป.6/2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/1, 2, 4,5 ต 1.3 ป.6/1, 2, 3	การเรียนรู้คำศัพท์ เกี่ยวกับประเภทต่างๆ ของรายการโทรทัศน์ และคุณตรี การใช้	13	12

ตาราง 1 (ต่อ)

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิด รวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ต 2.1 ป.6/1,3	ประโยชน์ค่าdam และ คำตอบเกี่ยวกับประเพาท		
		ต 2.2 ป.6/1	ของรายการโทรทัศน์ที่		
		ต.3.1 ป.6/1	ขอบ ความบ่ออยของการ		
		ต 4.1 ป.6/1	ชมรายการโทรทัศน์ จะ ทำให้ผู้เรียนสามารถพูด		
		ต 4.2 ป.6/1	และเขียนตามโครงสร้าง ประโยชน์ที่กำหนด ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานความรู้ เกี่ยวกับการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารในชีวิตประจำวัน		
รวมระหว่าง				78	70
ปลายปี				2	30
รวม				80	100

2. กิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญของการดำเนินการจัดการเรียนการสอน เพาะกายการจัดกิจกรรมการรู้มุ่งหวังที่จะให้นักเรียนเมื่อเรียนแล้วบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือ บรรลุดีดีตามที่ต้องการ ในการสอนในแต่ละครั้งของครูผู้สอนที่ตั้งไว้ จากการศึกษาแล้วการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

Hough and Duncan (1970, p14) ได้ให้ความหมายว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ และ มีความพากเพียรในการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่างๆ 4 ด้านดังนี้

1. การจัดการหลักสูตร(Curriculum)
2. การจัดการเรียนการสอน(Instruction)
3. การวัดผล(Measuring)
4. การประเมินผลการเรียนรู้(Evaluation)หลังการเรียนการสอน

Good (1973, p.164) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้คือ สภาพการเรียนทั้งชุดที่นักเรียนกระทำด้วยความเต็มใจเพื่อการกระทำ เช่น นักเรียนไปสู่เป้าหมายที่คาดหวังไว้

สมุน ออมรภิวัฒน์ (2533, หน้า 460) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ สถานการณ์อย่างหนึ่งที่มีสิ่งต่อไปนี้เกิดขึ้น ได้แก่

1. มีความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้น ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม และผู้สอนกับสิ่งแวดล้อม
2. ความสัมพันธ์และการมีปฏิสัมพันธ์ก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ใหม่นั้นไปใช้ได้

พิศนา แซมนณี (2545, หน้า 14) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัด กิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไป ปรับใช้ในชั้นเรียนและกิจกรรมการเรียนรู้ยังเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ครูมีภาระวางแผนการสอน ดังนี้

1. การเรียนรู้เป็นงานของเฉพาะบุคคล ครูที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ต้องเปิด โอกาสให้นักเรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ต้องให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดและ เกิดกระบวนการเข้าใจความหมายของสิ่งต่างๆ ดังนี้ ครูจึงควรระดูให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด เพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจสิ่งต่างๆด้วยตนเอง
3. การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่สนุก ให้ความรู้สึกเบิกบาน นำไปสู่ความใฝ่รู้อย่างรู้ ครูจึงควร สร้างภาวะที่กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้ นักเรียนจะหาคำตอบเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และ เกิดความสุขขึ้นจากการได้เรียนรู้
4. การเรียนรู้เป็นงานต่อเนื่องตลอดชีวิตไม่มีที่สิ้นสุดครูจึงควรจัดกิจกรรมที่เกิดการแสวงหา ความรู้ตลอดเวลา
5. การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลง เพราะได้รู้มากขึ้นทำให้เกิดการนำความรู้ไปใช้ในการ เปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ เป็นการพัฒนาไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดี

อาจารณ์ ใจเที่ยง (2546, หน้า 72) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ปฏิบัติการ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและ การเรียนรู้ของ ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การสอนที่กำหนดให้

ชนธิป พฤกุล (2555, หน้า 7) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง งานที่นักเรียนทำ แล้วเกิดการเรียนรู้ในเรื่องได้เรื่องหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้

อาจารณ์ ศรีวิโรจน์ (2560, หน้า 2) ได้ให้ความหมายว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ การปฏิบัติต่างๆ ของผู้เรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ผล การเรียนรู้หรือมาตรฐานตัวชี้วัด ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา

วิชัย ประสิทธิวุฒิเวช (2542, หน้า 255) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มี ระบบระเบียบคลอบคลุมการดำเนินการ ตั้งแต่การวางแผน การจัดการเรียนรู้ จนถึงการประเมินผล

จากการที่ได้ศึกษาความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ในข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดขึ้นเพื่อก่อให้นักเรียนได้มี พฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ผลการเรียนรู้หรือมาตรฐาน ตัวชี้วัด ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาที่ครุผู้สอนกำหนดให้

2.2 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สิ่งที่จะต้องพิจารณาใน ลำดับต่อไปคือ องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีนักการศึกษานายท่านได้ให้แนวคิดไว้ ดังนี้

สิริวรรณ สุวรรณอาภา (2544, หน้า 156 - 170) เสนอแนะว่า การพิจารณา กิจกรรม การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ปลายทางของการเรียนการสอนครั้นนั้นฯ จำเป็นต้องให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนที่มีลำดับขั้นสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อช่วยกระตุ้น หรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนนั้นฯ อย่างแท้จริง หากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนไม่ได้ ช่วยกระตุ้น หรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ก็จะขาดการรับรู้ที่ดี ไม่มีการจำและคิด เพื่อ ตอบสนอง อย่างโดยย่างหนึ่ง ผลสุดท้ายก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ การจัด กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน จำเป็นจะต้องช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน และ ต้องให้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมในขั้นสอนด้วย ดังนี้

1.1 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อทบทวนพื้นฐานความรู้เพิ่มเติมให้สัมพันธ์ กับการสอนเนื้อหาใหม่หรือแนวความคิดใหม่หรือหลักการ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการ ระลึกได้ และเกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้ตามลำดับขั้นต่อไป

1.2 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดงานที่จะปฏิบัติว่าจะต้องทำอะไรอย่างไร เมื่อไร

1.3 การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อแจ้งจุดประสังค์ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบว่าเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว จะเกิดการเรียนรู้อะไรต่อตอนของบัง

ข้อควรคำนึงในการกำหนดกิจกรรม ในการพิจารณากำหนดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ควรจะคำนึงถึงดังต่อไปนี้

- 1) ต้องเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การกำหนดกิจกรรม ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในขั้นสอนอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน
- 2) ต้องกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับลำดับขั้นตอนการสอนซึ่งโดยทั่วไปจะใช้เวลาไม่เกินร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด ซึ่งอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
- 3) ต้องกำหนดสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตื่นเต้น สนุกสนาน เพลิดเพลิน หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
- 4) ต้องกำหนดกิจกรรมที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับความสามารถและความต้นทุนของผู้สอนเอง ก็จะช่วยให้การสอนเกิดความสำเร็จได้มากขึ้น

2. ขั้นสอนเป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

2.1 กิจกรรมแกนหลักเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตาม จุดประสังค์ปลายทางของการสอนในครั้งนั้น ซึ่งถือว่าเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้อย่างแท้จริง จึงมีความสำคัญมากที่สุดต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ของบทเรียน เรื่องนี้ ใน การกำหนดกิจกรรมแกนหลักให้เกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสังค์ปลายทาง ของการสอนแต่ละครั้ง มีแนวทางในการปฏิบัติตามนี้

2.1.1 ต้องพิจารณาจุดประสังค์ปลายทางของการสอนในครั้งนั้นว่า มีพฤติกรรม ตรงกับการเรียนชนิดใดนั้น จะพิจารณาเฉพาะคำกริยาของจุดประสังค์ปลายทางอย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องพิจารณาข้อความที่เป็นพฤติกรรมของวัตถุประสังค์ปลายทาง เป็นสำคัญ จึงจะตัดสินได้ว่า จุดประสังค์ปลายทางของการสอนครั้งนั้น ตรงกับการเรียนรู้ชนิดใด

2.1.2 ต้องเลือกหรือกำหนดกิจกรรมแกนหลักตามชนิดการเรียนรู้นั้นให้บรรลุผลตรงตามจุดประสังค์ปลายทาง

2.2 กิจกรรมทดสอบ เป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางกาย และเตตดิ ในการตอบปัญหาหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ เป็นการ ตรวจสอบ ว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมพนธ์กับกิจกรรมแผนหลักหรือไม่ หากผู้เรียนยังไม่เกิด การ เรียนรู้ก็ควรจะให้ คำแนะนำเพิ่มเติมหรือสอนใหม่โดยไม่ให้ผู้เรียนเดียวกันใจ จนสามารถเกิดการ เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ที่ต้องการ

3. ขั้นสรุป เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

3.1 กิจกรรมสรุปบทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียน เรียงความรู้ ความคิด และทักษะทางกาย แล้วสรุปเป็นแนวความคิดหรืออนิภพ หรือหลักการ หรือข้อความสรุปบางอย่าง หรือลำดับขั้นตอนของการปฏิบัติงาน ผู้สอนควรจะตระหนักรถึง การ กำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออกร่วมกันโดยการอภิปรายหรือเขียนตอบกันได้ตามความ เห็นชอบ แต่ไม่ใช่ผู้สอนเป็นผู้สรุปเสียเอง ครูควรจะเป็นเพียงผู้ช่วยแนะนำทางบางประการ เท่านั้น หรืออาจช่วยรวมข้อสรุปเรียนไว้บนกระดานบังก์ได้ เพื่อเป็นการเน้นให้ชัดเจนอีกรั้ง หนึ่ง หลังจากผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนแล้วก็ต้องจดจำข้อสรุปนั้นๆ ต่อไป แต่อาจจำได้ไม่ดีนาน หรือลืมได้ง่าย ดังนั้นผู้สอนควรหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนจำได้นาน

3.2 กิจกรรมฝึกทักษะเป็นการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เพิ่มเติมทักษะทาง สมอง และหรือทางกายให้มีความชำนาญเพิ่มสูงขึ้น เช่น ทำแบบฝึกหัด ศึกษาค้นคว้า ทำรายงาน ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำกิจกรรมจากในงาน ปฏิบัติงานตามโครงการ เพื่อเสริมทักษะการ เรียนรู้ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557, หน้า 7) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ว่า ผู้สอนจำเป็นจะต้องศึกษาจากข้อมูล คลาย ประการเพื่อนำมาช่วยเสริมสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองและการเรียนรู้ของผู้เรียน การ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ว่าระดับใดก็ตามขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก เกี่ยวกับ ความสามารถทางสมอง ความคิด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ความ ต้องการพัฒนาเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงและจะละเลยไม่ได้

2. บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นส่วนที่สำคัญและเป็นส่วน หนึ่งที่จะกำหนดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปในรูปแบบที่ต้องการ ความเป็นประชาธิปไตย ความเคร่งเครียด ความชื่นบานของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนด แต่ถึง กระบวนการนี้ก็ตามบรรยากาศในชั้นเรียนยังมีองค์ประกอบอื่นๆ อีกนอกเหนือไปจากตัวผู้สอน คือ ผู้เรียน

เข้าชั้นเรียนโดยไม่ได้รับประทานอาหารเข้า หรืออาหารกลางวัน ผู้เรียนเริ่มเรียนช้าในงแรกด้วยความรู้สึกหิวหรือบางครั้งผู้เรียนได้รับสิ่งกระทบกระเทือนใจติดตามมาเนื่องจากความไม่ป่องดองในครอบครัว เศรษฐกิจ อาหารเข้าก่อนมาสถานศึกษาของผู้สอนมีเพียงน้ำแก้วเดียวเท่านั้น สิ่งที่นำมาก่อนเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนที่ผู้สอนและผู้เรียนจะมาพบกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่จะบ่งได้ว่าบรรยายการทางจิตวิทยาในชั้นเรียนที่เขื้ออำนวยต่อการเรียนรู้จะปรากฏออกมายูปแบบได้

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยายการทางจิตวิทยาในชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงเงื่อนไขหรือสถานการณ์ว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลวต่อการเรียนรู้ ผู้สอนควรคิดถึงผู้เรียนในฐานะเป็นบุคคลหนึ่ง ผู้เรียน ที่จะได้รับความต้องการพื้นฐานและผู้สอนจะต้องหากลวีที่ตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐาน ของผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และผู้สอนควรจะฝึกให้มีความรู้สึกไวต่อความรู้สึกนึกคิด ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จแห่งการเรียนรู้และการเจริญเติบโตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์เต่อไป

จากการที่ได้ศึกษาความหมายขององค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ในข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่าประกอบไปด้วย องค์ประกอบหลักคือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุป และการจัดกิจกรรมองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึง คือ ธรรมชาติของผู้เรียน บรรยายการที่เขื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยายการในชั้นเรียน

2.3 ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้

จากการศึกษาด้านค่าว่าจากนักการศึกษาในขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ดังนี้
กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) ได้สรุปถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตอนสำคัญดังนี้

1. ทำความเข้าใจกับหลักสูตร ทั้งหลักการ จุดหมาย สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการวางแผน และการจัดการเรียนการสอน
2. เผยนจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับเนื้อหาวิชานั้นๆในลักษณะจุดประสงค์ ปลายทางที่ควรจะเกิดกับนักเรียน เมื่อได้เรียนวิชานั้นๆบครบถ้วนแล้ว
3. เผยนโครงสร้างของวิชาที่จะสอนทั้งวิชาโดยกำหนดส่วนประกอบ คือ
 - 3.1 หัวข้ออย่าง อาศัยจากเนื้อหาที่อ่านจากคำอธิบายรายวิชาและหนังสือ ข้างลงอื่นๆ

3.2 จำนวนตอบที่ใช้ในการสอนแต่ละหัวข้อเรื่องย่อย โดยการคำนวณจากจำนวน
ตอบที่มีจริงตลอดภาคเรียนตามกำหนดของหลักสูตร และพิจารณาในหนังสือเรื่องราบทั่วเรื่องนั้นๆ

3.3 สาระสำคัญที่เน้นถึงความคิดรวบยอด หลักการ ทักษะ หรือลักษณะนิสัยที่
ต้องการปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนในการเรียนและหัวเรื่องนั้นๆ

3.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะจุดประสงค์นำทางประกอบ หัวเรื่องย่อยฯ
แต่ละข้อ

4. สิ่งกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีหัวเรื่อง จำนวน topic สาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้
มาทำแผนการสอน

วิมลรัตน์ สุนทรใจจัน (2551, หน้า 121 - 122) ได้เสนอขั้นตอนในการเขียนกิจกรรมการ
เรียนรู้ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 1.1 จุดประสงค์ประจาวิชา
- 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1.3 คำอธิบายรายวิชา
- 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้
- 1.6 แผนการจัดการเรียนรู้

2. ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกรมวิชาการ

2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงชั้น
2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่มสาระ
การเรียนรู้หรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องต้องควรปรับ และนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และการวัดผลที่
สอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้อย่างไรก็ตาม ควรได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ
จุดเน้นของหลักสูตร กล่าวคือ ควรจัดการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ การ และใช้กระบวนการการกลุ่ม
กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการ 9 ประการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการ สามารถนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้

จากการศึกษาขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักการศึกษากล่าวไว้ สรุปได้ว่า
ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร จุดมุ่งหมาย สาระ
การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา คำอธิบายรายวิชา

วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ นำกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้

2.4 การกำหนดเกณฑ์และการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้

2.4.1 ความหมายของดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ค่าที่แสดงถึงความก้าวหน้าของการเรียนของนักเรียนโดยเปรียบเทียบคะแนนเดิมหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนเมื่อมีการประเมินลักษณะการเรียนการสอนที่ผลิตขึ้นมาเรามักจะถูกประพันธ์ผลทางด้านการสอนการวัดประเมินสื่อนั้นตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะคือความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นผลแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลแยกต่างหากสถิติ (Goodman, Fletcher and Schneider, 1980, p 30 – 34)

เชริญ กิจารถ (2546, หน้า 1-6) ได้เสนอแนวทางในการหาประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้หรือสื่อที่สร้างขึ้น โดยให้พิจารณาจากพัฒนาการของนักเรียนจากก่อนเรียนและหลังเรียนว่า มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ หรือเพิ่มขึ้นเท่าใดซึ่งอาจพิจารณาได้จากการคำนวณค่า t-test แบบ Dependent Samples หรือหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีรายละเอียด ดังนี้

- การหาค่าพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) เป็นการพิจารณาดูว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบนักเรียนทุกคนก่อน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แล้วนำมาหาค่า t-test แบบ Dependent Samples หากมีผลสำคัญทางสถิติ ก็ถือได้ว่า นักเรียนกลุ่มนั้นมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้

- การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตรดังนี้

สูตรในการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) (Goodman, Fletcher and Schneider, 1980 p. 30)

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

เมื่อแทน E.I. ค่าดัชนีประสิทธิผล

P1 แทน ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน

P2 แทน ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน

การหาค่า E.I เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่า เพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ วิธีการอาจแบ่งคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละก็ได้ ดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล = ร้อยละของผลรวมของคะแนนหลังเรียน – ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียน

100 – ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน

หรืออาจ เขียนเป็น (梅西ญ กิจกรรม และสมนึก ภัททิยณี, 2545 น. 31)

$$E.I. = \frac{P2 - P1}{Total - P1}$$

เมื่อ E.I. แทน ค่าดัชนีประสิทธิผล

P1 แทน ผลรวมคะแนนก่อนเรียนทุกคน

P2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน

Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

ดัชนีประสิทธิผล = ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน – ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
(จำนวนนักเรียน x คะแนนเต็ม) – ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน

ค่าดัชนีประสิทธิผล มีค่าเป็นไปได้สูงสุดคือ 1 หากติดลบ แสดงว่า ผลสอบก่อนเรียนสูงกว่า หลังเรียน หรือ นักเรียน ไม่มีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผล ในการแปลผลค่าดัชนีประสิทธิผลจะ นำค่าที่คำนวนได้นำไปเทียบกับค่า E.I. สูงสุดคือ 1.00 เช่น E.I. = 0.7645 หมายถึง ค่าดัชนี ประสิทธิผลเท่ากับ 0.7645 แสดงว่า นักเรียนมีคะแนนจากการ เรียนด้วยด้วยนักเรียนเพิ่มขึ้น 0.7645 หรือคิดเป็นร้อยละ 76.45 เป็นต้น

ข้อสังเกตบางประการที่เกี่ยวกับค่า E.I.

1. E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถ กำหนดได้ เพราะค่าต่ำกว่า -1.00 และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่า ผลคะแนนสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งหมายความว่า ระบบการเรียนการสอน หรือ สื่อที่สร้างขึ้นไม่มีคุณภาพ

2. การแปลผล E.I. ในตาราง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ของงานวิจัย มักจะใช้ ข้อความไม่เหมาะสม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ E.I. ผิดจากความเป็นจริง เช่น ค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 ก็มักจะกล่าวว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6340 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนมีความรู้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.40 ซึ่งในความเป็นจริงค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 เพราะคิดเทียบจาก E.I. สูงสุด

เป็น 1.00 ดังนั้น ถ้าคิดเทียบเป็นร้อยละ ก็คือ คิดเทียบจากค่าสูงสุดเป็น 100 E.I. จะมีค่าเป็น 62.40 จึงควรใช้ข้อความว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6240 แสดงว่าなくเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40

3. ถ้าค่าของ E1/ E2 ของแผนการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อหา E.I. ด้วยพบว่า มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นถึงระดับหนึ่งที่ผู้วิจัยพอยใจ หากคำนวนค่าความคงทนด้วยโดยใช้สูตร t-test แบบDependent Samples ก็ไม่ได้แปลว่าจะไม่มีนัยสำคัญ (เพราะผู้วิจัยคาดหวังว่าหากสื่อ หรือ แผนการเรียนรู้มีคุณภาพ ผลการเรียนหลังสอนเมื่อผ่านไปประยะหนึ่ง เช่น ผ่านไป 2 สัปดาห์ กับผล การเรียนจบจะต้องไม่แตกต่างกัน) ลักษณะเช่นนี้มักพบในงานวิจัยของนิสิตบ่อยๆ คือ แผนการเรียนรู้ หรือสื่อมีค่า E1/ E2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ค่า E.I. ก็สูง แต่ผลการทดสอบความคงทนมี นัยสำคัญทางสถิติ ปัญหานี้น่าจะมาจากนักเรียนไม่ได้ตั้งใจหรือเบื่อหน่ายในการทำข้อสอบอย่าง จริงจัง แม้ว่าผู้วิจัยจะมีความรู้สึกว่าสื่อหรือแผนที่ใช้มีคุณภาพ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจใน เนื้อหาสาระที่เรียนมาก หรือมีความตึงเครียจิตต่อบทเรียนมากเท่าไรก็ตาม

สรุปการพัฒนาและหาประสิทธิผลของกิจกรรมสำหรับการเรียนรู้จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาซึ่งมี พัฒนาการมา อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การผลิตและเผยแพร่วัตกรรมที่ได้รับการยอมรับและ เห็นดีอีกครั้ง ผ่านกระบวนการทดสอบ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ที่มีรูปแบบและลักษณะเฉพาะ บทความนี้ได้นำเสนอแนวคิดหลักการออกแบบและพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมตลอดจน กระบวนการทดสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนข้อพึงระวังในการเลือกใช้วิธีการ นักวิชาการ ครุ นักวิจัย หรือนักเทคโนโลยีการศึกษาตลอดจนผู้ที่สนใจ จำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติม และทดลองลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถเลือกใช้วิธีการและการ นำเสนอที่ถูกต้องและเหมาะสมสมต่อไปในอนาคต

3. กรอบความคิดเติบโต

3.1 ความหมายของแนวคิดของกรอบความคิดเติบโต

สำหรับงานวิจัยในครั้นนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนากรอบความคิดเติบโตเพื่อพัฒนาคุณภาพของ นักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพที่ดี และความหมายของกรอบความคิดเติบโต ได้มีนักวิชาการหลาย ท่านได้ให้ความหมายไว้คล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงขอหยิบยกมาเพียงบางท่าน ดังนี้

วิชัย วงศ์ใหญ่และมารูต พัฒนา (2563, หน้า 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กรอบความคิดเติบโต คือ ความเชื่อที่มีต่อตนเองว่าความสามารถของตนเองไม่มีขอบเขตจำกัด สามารถสั่งสม

และพัฒนาได้ด้วยความมุ่งมั่นพยายามเชื่อว่าความฉลาดสามารถพัฒนาได้ กรอบความคิดเติบโต คือ การมีความเชื่อว่าความฉลาด (intelligence) สามารถพัฒนาได้

Annie Brock and Heather Hundley (2016) ได้ให้ความหมาย เป็นความเชื่อที่ ความสามารถของคนเราสามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝนความเพียรและความพยายามผู้ที่กรอบความคิดเติบโตจะสามารถรับมือกับความท้าทาย อุปสรรคปัญหาต่างๆได้ด้วยความมั่นใจแม่จะทำผิดพลาดก็สามารถรับฟังคำวิจารณ์หรือความคิดเห็นของผู้อื่นได้ไม่เขินอายพร้อมปรับปรุงตัวและพัฒนาตนเองเสมอ

Dweck (2012) กรอบความคิดเติบโต คือ ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองว่าเขานั้น ปัญญา ความสามารถของตนเองไม่มีขอบเขตจำกัด สามารถสั่งสมและพัฒนาได้ด้วยความมุ่งมั่นพยายามมีความเชื่อว่าความฉลาดสามารถพัฒนาได้

Blackwell, Trzesniewski & Dweck (2007) ได้ให้ความหมาย กรอบความคิดเติบโต หมายถึง ความคิดในเรื่องการพัฒนาที่เติบโตมีความเชื่อว่าพากษาสามารถพัฒนาสติปัญญาได้มากกว่าที่เป็นอยู่ มีมุมมองทางปัญญาและการเรียนรู้ที่คิดว่าความฉลาดทางสติปัญญาสามารถแก้ไขพัฒนาและปรับปรุงได้

Siegle & McCoach (2005) ได้ให้ความหมาย กรอบความคิดเติบโต หมายถึง ความคิดที่เชื่อว่า สติปัญญา ความฉลาด ความสามารถ สามารถดัดแปลงแก้ไขได้ง่าย และสามารถประสบความสำเร็จ ทางด้านวิชาการได้มากกว่าคนที่มีความเชื่อว่าสติปัญญา ความฉลาด ความสามารถ ไม่สามารถดัดแปลง แก้ไขได้

Mary Cay Ricci (1960) ได้ให้ความหมาย กรอบความคิดเติบโต ให้ว่า เป็นความเชื่อมั่นที่ จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จได้โดยเกิดจากการพัฒนาทางด้านสมอง ความพยายาม และความอดทนและมุ่งมั่นในการเรียนรู้

ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิyuวสติรคุณ (2560, หน้า 6) ได้ให้ความหมาย กรอบความคิดเติบโต หมายถึงพฤติกรรมที่จะส่งผลต่อความสำเร็จหรือ ความล้มเหลวในชีวิต กรอบความคิดเติบโต เป็นปัจจัยสำคัญ ที่มีผลกับผลลัมพุทธิ์ทางการเรียนของเด็กนักเรียน คือ “การตั้งเป้าหมายให้กับตนเอง เชื่อว่าสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้”

สรุป กรอบความคิดเติบโต หมายถึง ความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองหรือความคิดในเรื่อง การพัฒนาที่เติบโตมีความเชื่อว่าพากษาสามารถพัฒนาสติปัญญาได้โดยต้องใช้ความพยายาม ผ่านความท้าทาย ไม่ย่อหัวอุปสรรคปัญหาต่างๆ ยอมรับฟังความคิดเห็นหรือคำวิจารณ์ของผู้อื่น มี การตั้งเป้าหมายให้กับตนเอง เพื่อนำมาพัฒนาตนเอง เห็นคุณค่าหรือความยินดีในความสำเร็จของ

ตนเองและผู้อื่น ทั้งนี้ยังเกิดจากแรงบันดาลใจและการเสริมแรงทางบวก ซึ่งเป็นหนทางในการเรียนรู้ ที่ดีและสามารถนำพาไปสู่ความสำเร็จได้

3.2 ประโยชน์และความสำคัญของครอบความคิดเติบโต

ครอบความคิดเติบโต หรือ Growth Mindset เป็นกลุ่มของความเชื่อ หรือวิธีการคิดที่ส่งผลต่อพฤติกรรม มุ่งมอง และทัศนคติ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ ครอบความคิดเติบโต ที่เชื่อว่าความฉลาดและความสามารถสร้างได้ด้วยการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับความพยายาม ขอบปัญญาและความท้าทาย มองว่าเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาเรียนกว่า "Growth Mindset" ส่วนครอบความคิดจำกัด ที่เชื่อว่าความฉลาด ทักษะความสามารถของบุคคลไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ คุณสมบัติ เนื่องด้วยความฉลาดและเก่ง มักจะหลีกเลี่ยงงานที่ท้าทาย หรือปัญหายากๆ กลัวว่าทำไม่ได้แล้วจะดูแย่เรียกว่า "Fix Mindset" (Dweck, 2006) การเรียนรู้และพัฒนาสิ่งใหม่ๆ ที่ท้าทาย จากการศึกษาในเด็กพบว่าเด็กที่มี ครอบความคิดเติบโต จะประสบความสำเร็จในการศึกษามากกว่ากลุ่มที่มีครอบความคิดจำกัดเนื่องจากเด็กจะเชื่อว่าความสามารถสร้างได้ จึงตั้งใจทำงานเต็มที่และพร้อมเรียนรู้ผ่านอุปสรรค แต่เด็กที่มีครอบความคิดจำกัดจะมีดีติดว่าทักษะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ความตั้งใจทำงานต่ำกว่า หลบเลี่ยงอุปสรรค ขาดการเรียนรู้ ทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จน้อยกว่า (ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา, 2558, หน้า 7) การนำแนวคิดครอบความคิดเติบโตกับการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนา 202 โรงเรียนเป้าหมายให้มีคุณภาพต่อเนื่อง (School Quality Improvement Program) เพื่อสนองนโยบายรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนในเขตพื้นที่ยากลำบาก จึงจำเป็นต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิด Growth Mindset หรือ Student Motivation ในผู้เรียนให้สำเร็จ ที่ช่วยขับเคลื่อนการศึกษาของประเทศไทยเป็นประเทศไทยขั้นนำของโลก กระทรวงศึกษาธิการ (2560)

ครอบความคิดเติบโต จึงมีความสำคัญอย่างมากในการทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และแสดง才华สิ่งใหม่ที่ดีกว่าเดิมอยู่เสมอ (Mueller, & Dweck, 1998) อีกทั้งมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจภายใน (inner motivation) ของผู้เรียนรวมถึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความมุ่งมั่น พยายามและการพัฒนาของผู้เรียน ตลอดจนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และพฤติกรรมที่ส่งผลดีต่อผลลัพธ์ทางการเรียน (Dweck, 2009) ตลอดจนพฤติกรรมความยืดหยุ่นผูกพันอยู่กับการเรียนรู้ความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและพฤติกรรมความมุ่งมั่นพยายามในการเรียนรู้สิ่งที่ท้าทาย (Weiss, & Fortus, 2013) อีกทั้งทำให้ปรับตัวได้กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ (Blackwell, Trzesniewski, & Dweck, 2007) และมีความอดทนมากกว่าและมีผลการเรียนรู้ที่ดีกว่าผู้เรียนที่ขาดครอบความคิดเติบโต (Dweck, 2008)

นอกจาก กรอบความคิดเติบโตจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความมุ่งมั่นพยายาม แรงจูงใจ และ การพึงพาตนของผู้เรียนแล้ว กรอบความคิดเติบโตยังช่วยการจัดการความเครียดและความก้าว้าวได้อีกด้วย (Yeager, & Dweck, 2012, p 13) ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งต่างๆ เพราะนอกจากจะมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถที่จะทำได้แล้ว ยังมีแรงจูงใจภายในและความมุ่งมั่นพยายาม ถ้าเป็น fixed mindset จะทำไม่สำเร็จเพระคิดไว้ตั้งแต่ต้นว่าทำไม่สำเร็จ (Alerson, 2017) ผู้เรียนที่มี กรอบความคิดเติบโต จะมีความมุ่งมั่นพยายามในการเรียนรู้และนำมาร่วมกับการประสบความสำเร็จทางการเรียน (Good, Anderson, & Inzlicht, 2003) เนื่องจากสามารถกำกับตนเอง (self - regulation) และมีความอดทน คือปัจจัยความสำเร็จทางวิชาการของผู้เรียน รวมทั้งความสามารถด้านต่างๆ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมี Growth mindset (Dockterman, & Blackwell, 2014) ผู้เรียนที่มี กรอบความคิดเติบโตจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้มากกว่าผู้เรียนที่มี Fixed mindset (Flores, Lemons, & McTernan, 2011, p 53)

จากการวิจัยที่ผ่านมาว่า ผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมเสริมสร้าง กรอบความคิดเติบโตจะ มีผลการเรียนรู้ดีขึ้นมากกว่า ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมเสริมสร้าง กรอบความคิดเติบโต (Rienzo,Rolfe, & Wilkinson, 2015)

3.3 คุณลักษณะของผู้เรียนที่มีกรอบความคิดเติบโต

ผู้เรียนที่มีกรอบความคิดเติบโตมีคุณลักษณะหลายประการที่เอื้อต่อการเรียนรู้

Carol S. Dweck (2006) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีต่อกรอบความคิดเติบโต หลายประการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังนี้ 1) มองตนของในด้านบวก 2) เรื่องมันในความสามารถของตนเอง 3) มองการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆว่าเป็นโอกาสการพัฒนา 4) เรียนรู้สิ่งใหม่อย่างสม่ำเสมอ 5) มุ่งมั่นและพยายามในการเรียนรู้ 6) แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น 7) ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและยืดหยุ่น 8) สะท้อนคิดเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา 9) ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 10) นำบุคคลอื่นให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา

วิชัย วงศ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2563, หน้า 1-2) ได้สรุปพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีกรอบความคิดเติบโต จะมีพฤติกรรมสำคัญดังต่อไปนี้ 1) มองตนของในด้านบวก 2) เรียนรู้สิ่งใหม่อย่างสม่ำเสมอ 3) เรื่องมันในความสามารถของตนเอง 4) มองการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆว่าเป็นโอกาสของการพัฒนา 5) มุ่งมั่นและพยายามในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 6) แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่นอย่างสร้างสรรค์ 7) ใช้กระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ยืดหยุ่น 8) นำ (lead) บุคคลอื่นให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา 9) สะท้อนคิดเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา 10) ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างสูงเป้าหมายที่ตีกว่าเดิม

นอกจากนี้ผู้เรียนที่มี ครอบความคิดเติบโตจะมีพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย การเรียนรู้เพื่อการรู้จริง (mastery learning) ชอบทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถ อีกทั้งใช้ความ มุ่งมั่นพยายามในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ชอบเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีแนวโน้มว่าจะเป็นบุคคลที่ เรียนรู้ ตลอดชีวิต รับรู้ว่าต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ใน การปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้จะ จะประสบความสำเร็จ ผู้เรียนที่มีครอบความคิดเติบโต รักในการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่มี ความแปลกใหม่ ชอบการเปลี่ยนแปลงมากกว่าการทำซ้ำเดิมๆ มองเห็นโอกาสการพัฒนาจากความผิดพลาด โดยนำบทบทวนและปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น มีแรงจูงใจภายใน มุ่งมั่น พยายาม มีเป้าหมาย การพัฒนาตนเองเรียนรู้ ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเรียนรู้จากทุกสถานการณ์ และ นำไปพัฒนาตนเองและหวังหาโอกาสการเรียนรู้ สิ่งใหม่ สะท้อนคิดด้วยตนเองและพยายามพัฒนาให้ดีขึ้น รวมทั้งมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองไปสู่สิ่งที่ดีกว่าเสมอ และมีความสุขในการเรียนรู้ (การพัฒนาการครอบความคิดเติบโตของผู้เรียนยุค 5G (ตอน 3), 2563, หน้า 1 – 10)

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีครอบความคิดเติบโต ความมีการมอง ตนเองในด้านบวก เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มองการเรียนรู้สิ่งใหม่ ว่าเป็นโอกาสการพัฒนา สิ่งใหม่อย่างสม่ำเสมอ มีมุ่งมั่นและพยายามในการเรียนรู้ และเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น สะท้อน คิดเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น มีแรงจูงใจภายใน มุ่งมั่น พยายาม มีเป้าหมาย การพัฒนาตนเองเรียนรู้ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเรียนรู้จากทุกสถานการณ์ และ นำไปพัฒนาตนเองและหวังหาโอกาสการเรียนรู้ สิ่งใหม่ สะท้อนคิดด้วยตนเองและพยายามพัฒนาให้ดีขึ้น

3.4 แนวทางการพัฒนาการครอบความคิดเติบโต

แนวทางการพัฒนาการครอบความคิดเติบโตของผู้เรียนได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

วิชัย วงศ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล ได้เสนอวิธีการพัฒนาการครอบความคิดเติบโตไว้ดังนี้

1. ทำผู้เรียนให้เข้าใจว่าความเก่ง สามารถพัฒนาได้
2. ไม่เชื่อมผู้เรียนว่า “เก่งมาก” เพราะจะสร้าง Fixed mindset
3. ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ที่นำไปสู่ผลลัพธ์
4. ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ให้มาก
5. ยอมรับความล้มเหลวแล้วนำมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
6. กระตุนการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจและลดการแข่งขัน
7. กระตุนให้ผู้เรียนแสดงความสามารถออกมามากที่สุด

Blackwell, Trzesniewski, & Dweck (2017) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการครอบความคิดเติบโต ของผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนจะเป็นคนจัดกระบวนการเรียนรู้โดยสามารถดำเนินการได้โดยสอดแทรกกิจกรรม กระตุนการครอบความคิดเติบโตให้กับผู้เรียนไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนที่จะพัฒนาให้

ผู้เรียนมีกระบวนการคิดเดิบต้นนั้นต้องจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจภายใน และมีความมุ่งมั่นพยายาม มีเป้าหมายในการเรียนรู้เป็นของตนเอง นำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

Hanover Research (2015) ได้กล่าวถึงปัจจัยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีการพัฒนากระบวนการคิดเดิบตอ คือ สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนและชั้นเรียน ควรสร้างบรรยากาศความร่วมมือมากกว่าการแข่งขันการให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายและกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เป็นวิธีการพัฒนากระบวนการคิดเดิบตอ ที่มีประสิทธิภาพ การจัดให้มีเพื่อเลี้ยง (mentoring) หรือ โค้ช (coach) ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เห็นคุณค่าในตนเองและให้โอกาสผู้เรียน ได้พัฒนากระบวนการคิดเดิบตอ

Dweck, C., Walton, G. and Cohen, G. (2014) กล่าวว่าผู้สอนมีบทบาทในการเป็นโค้ช ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนากระบวนการคิดเดิบตอด้วยการออกแบบการเรียนรู้ให้มีความท้าทาย (challenge) สงเสริมสนับสนุนช่วยเหลือเป็นนั่งร้านทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน (scaffold) ให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของ การเรียนรู้ของตนเอง (owner learning) นอกจากนี้ยังได้เสนอวิธีการพัฒนากระบวนการคิดเดิบตอไว้ดังนี้

1. ช่วยผู้เรียนให้เข้าใจว่าความฉลาดสามารถพัฒนาได้หากมีการฝึกฝน
2. ไม่รุ่มผู้เรียนว่า "เก่งมาก" เพราะเป็นการสร้าง Fixed mindset
3. ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ที่นำไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้
4. อย่าให้ความสำคัญกับผลลัพธ์มากเกินไปกว่ากระบวนการเรียนรู้
5. ยอมรับความล้มเหลวแล้วนำมามาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
6. กระตุนการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจและลดการแข่งขัน
7. กระตุนให้ผู้เรียนแสดงความสามารถออกมาให้มากที่สุด

Dockterman, & Blackwell (2014) การพัฒนากระบวนการคิดเดิบตอของผู้เรียนนั้นจะต้องทำให้จริงจัง ถูกต้องตามหลักวิชาการ เนื่องจากกระบวนการคิดเดิบตอต้องเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการโดยเฉพาะความหลากหลายของผู้เรียนรายบุคคล (Benee, & Wilkins, 2014) โดยผู้สอนควรสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้เรียน และใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นกระบวนการการพัฒนากระบวนการคิดเดิบตอของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

Annie Brock and Heather Hundley (2016, p 13) ได้สรุปจากแนวคิดของ Dweck ถึงแนวทางการสอนได้ระบุประเด็นสำคัญ 5 ประการคือ ความท้าทาย อุปสรรคความพยายาม คำวิจารณ์และความสำเร็จของผู้เรียน ใน 5 สถานการณ์โดยทั่วไปจะเกี่ยวข้องกับความต้องการของบุคคลที่มีกระบวนการคิดเดิบตอ การตอบสนองเกิดจากความปราถนาของบุคคลในการเรียนรู้และปรับปรุง มาดูทั้งการตอบสนองที่คงที่และการเติบโตของความคิดต่อสถานการณ์ทั้ง 5 นี้

1. ความท้าทาย (Challenges)
2. อุปสรรค(Obstacles)
3. ความพยายาม (Effort)
4. คำวิจารณ์ (Criticism)
5. ยินดีกับความสำเร็จ (Success of other)

Illinois Center for School Improvement. (2016) ได้ระบุถึงแนวทางปฏิบัติของผู้สอนในการพัฒนากรอบความคิดเติบโต ของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. แสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้สิ่งที่ท้าทายคือการพัฒนาศักยภาพของสมอง
 2. กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นว่าความท้าทายเปรียบเสมือนหนทางนำไปสู่การได้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง
 3. สร้างทัศนคติที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อความมุ่งมั่นพยายาม
 4. ให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ผิดพลาดมาใช้ในการเรียนรู้และปรับปรุงให้ดีขึ้น
 5. กระตุ้นผู้เรียนให้สามารถกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ของตนเองและแสดงความยินดีต่อความสำเร็จเล็กๆ น้อยๆ ของผู้เรียน
 6. ให้โอกาสผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองจนบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้
 7. กระตุ้นผู้เรียนให้เห็นว่าความสามารถด้านต่างๆ สามารถพัฒนาได้ด้วยความมุ่งมั่นพยายาม
- Marz, & Hertz, (2015) ได้เสนอบทบาทของผู้สอนในการพัฒนากรอบความคิดเติบโตของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. การให้ผู้เรียนทำสุนทรียะสนทนากับตนเอง (inner dialogue)
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนพึงพาตนเองในการเรียนรู้
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง
4. สะท้อนคิดประโยชน์และความสำคัญของกรอบความคิดเติบโต (Growth-mindset)
5. กระตุ้นให้ผู้เรียนนำความคิดไปสู่การลงมือปฏิบัติ

Silver, & Stafford (2017) ได้เสนอบทบาทของผู้สอนในการพัฒนากรอบความคิดเติบโตของผู้เรียนไว้ในทำนองเดียวกันดังนี้

1. ให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง
2. ให้การประเมินตามสภาพจริงเป็นเครื่องมือสำหรับการประคับประคองให้ประสบความสำเร็จ
3. เป็นตัวแบบ (role model) ของการมีกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset)
4. เสริมพลังความเชื่อมั่นในตนเองให้กับผู้เรียน

5. นำสิ่งที่ผิดพลาดมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปรับปรุงแก้ไข
6. ให้ข้อมูลย้อนกลับที่กระตุนแรงจูงใจของผู้เรียนสำหรับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการได้ใช้เพื่อการรู้คิดนั้นมีแนวทางหลัก 3 ประการ ได้แก่
 - 6.1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
 - 6.2) ให้วิธีการประเมินผลที่เน้นการใช้กระบวนการเรียนรู้และความมุ่งมั่นพยายาม
 - 6.3) ให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยการเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต

Hildrew (2018) โดยจุดเน้นของการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เน้นความร่วมมือร่วมใจ (collaborative) และไม่เน้นการแข่งขัน เพราะผู้เรียน จะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การใช้ความมุ่งมั่นพยายามกับเพื่อนร่วมห้องเรียน

Gawron (2018) อีกทั้งผู้สอนยังควรส่งเสริมให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้และใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองไปสู่เป้าหมายดังกล่าวกระตุนให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นพยายามในการใช้กระบวนการเรียนรู้ ประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับที่กระตุนให้เห็นว่า ความสำเร็จเกิดมาจากการใช้ความมุ่งมั่นพยายาม (Keene, 2018)

Fogarty (2016) ได้เสนอบทบาทของผู้สอนเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต ของผู้เรียน ในบริบทของบูรณาการไปพร้อมกับการจัดการเรียนรู้ ได้ดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม
2. ให้ความไว้วางใจว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้
3. ท้าทายและกระตุนให้ผู้เรียนคิด
4. ให้เวลาแก่ผู้เรียนในการใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง
5. ใช้กระบวนการได้ใช้แทนการออกคำตอบที่ถูกต้อง
6. ประเมินกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับ

Anderson, (2016) ได้เสนอบทบาทของผู้สอนเพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตของผู้เรียนในบริบทของบูรณาการไปพร้อมกับการจัดการเรียนรู้ ได้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความปลดภัยและส่งเสริมการเรียนรู้
2. ให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เรียนในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้
3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง
4. สร้างสรรค์ให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย
5. แนะนำให้ผู้เรียนเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและศักยภาพของตนเอง

6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสะท้อนคิดตนเอง (self - reflection) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสติและสามารถใช้ในการเรียนรู้ (mindfulness) จะพัฒนาไปสู่การตระหนักรู้ว่าตนเองว่าจะต้องเรียนรู้และพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง นั่นคือ กรอบความคิดเติบโต (Cottrell, 2018)

จากการสร้างเคราะห์แนวทางการพัฒนากรอบความคิดเติบโตผู้วิจัยได้นำแนวทางการพัฒนากรอบความคิดของแครอล ดเวก ซึ่งมีขั้นตอนที่สำคัญ 6 ขั้นตอน เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมได้แก่

1. เปิดใจเรียนรู้
2. ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
3. สร้างความเชื่อมั่น
4. ฝึกฝน
5. สร้างกรอบความคิดเติบโต
6. สะท้อนผลการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สะท้อนผลการเรียนรู้สร้างหน่วยกิจกรรม ทั้งหมด 14 ครั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ครั้งละ 1 ชั่วโมง ระหว่างการจัดกิจกรรม 1 ครั้ง/3 ชั่วโมง จัดกิจกรรมทั้งหมด 14 วัน

สรุปแนวทางการเสริมสร้าง Growth mindset ของผู้เรียนได้ดังต่อไปนี้

1. หลักเลี้ยงการจัดลำดับความสำเร็จของผู้เรียนครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนมีความคาดหวังในความสำเร็จของตนเอง หลักเลี้ยงการจัดลำดับความสำเร็จของผู้เรียนและยอมรับความแตกต่างในความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล

2. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนากรอบความคิดเติบโต ครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นว่าเชาว์ปัญญาและความสามารถของนักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับเป้าหมายของการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนรู้ในภาพรวมมากกว่า การแยกส่วน ใช้สื่อกระตุ้นการคิดและการเรียนรู้ ให้โอกาสผู้เรียนจากการเรียนรู้ที่หลากหลาย ท้าทาย เรียนรู้ความล้มเหลว ผิดหวังและประสบความสำเร็จทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มใน การเรียนรู้แม้เพียงเล็กๆ น้อยๆ กระตุ้นผู้เรียนให้ใช้กระบวนการเรียนรู้และความร่วมมือ

3. การประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับการประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับมุ่งเน้นการประเมินเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ยกย่องชมเชยในความมุ่งมั่นพยายามของผู้เรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อมุ่งสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถและให้ข้อมูลย้อนกลับที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าการเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

3.5 ปัจจัยและกระบวนการที่ส่งผลต่อการสอนตามแนวคิดกรอบความคิดเดิมๆ

3.5.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อกรอบความคิดเดิมๆ

ในการบททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากรอบความคิดเดิมๆ ผู้วิจัยพบปัจจัยที่ส่งผลต่อกรอบความคิดเดิมๆ ของผู้เรียนในวัยมัธยมศึกษา ทั้งหมด 2 ด้าน ดังนี้

1. ผู้สอนมีทัศนคติและกิจกรรมการเรียนการสอนของครูส่งผลต่อการสร้างกรอบความคิด ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก มีงานวิจัยที่ตรวจสอบทฤษฎีของครูเกี่ยวกับธรรมชาติของความสามารถในการแสดงให้เห็นว่ามุมมองของแต่ละคนอาจส่งผลกระทบต่อวิธีการเรียนการสอนในชั้นเรียน (Swann & Snyder, 1980) ในงานวิจัยนี้พบว่าครูที่เชื่อว่าสติปัญญาของนักเรียนสามารถได้รับ การพัฒนาได้นั้นจะให้การลิงใจแก่นักเรียนจนนักเรียนสามารถหาทางแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง แต่ในทางตรงกันข้าม ครูที่เชื่อว่าสติปัญญาของผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาได้ จะสนใจที่ผลการเรียนของนักเรียนอย่างเดียว ไม่มีการให้การลิงใจหรือสนับสนุนให้นักเรียนได้พยายามแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง แต่ครูจะเป็นผู้บอกริทีการแก้ไขนั้นให้เลย และยังมีงานวิจัยอีกหลายงานที่กล่าวว่าครูมีผล ต่อการเรียนการสอนและทัศนคติของผู้เรียนเป็นอย่างมาก การแสดงทำให้ความไม่เชื่อมั่นในความสามารถของผู้เรียน การไม่ตอบสนองต่อความพยายามในการแก้ปัญหาของผู้เรียนและการจัดกิจกรรมที่ไม่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน หรือแม้แต่ การเชื่อมั่นในความคิดของตนเองว่าผู้เรียนมีขีดจำกัดในความสามารถ เหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความห้อแท้ในการพยายามเกิดคิดในตัวผู้สอนจนเกิดเป็นความคิดต่อวิชาเรียน จนทำให้ผู้เรียนเกิดกรอบความคิดแบบจำกัด ตีค่าความสามารถของตนเองด้อยค่า จนไม่ประสบผลสำเร็จได้ดีเท่าที่ควร (Gutshall, 2013; Yeager, 2012 ; Dweck, 2006 ; Konings, 2011)

2. ผู้เรียน ความเชื่อที่คิดว่าตนเองไม่มีความสามารถ ความเชื่อที่คิดว่าตนเองทำไม่ได้ ความเชื่อที่ตนเองไม่สามารถพัฒนาได้ ความคิดที่หดห้อ ความติด山寨ที่ไม่พยายาม ความอ้ายที่จะถูกคนอื่นมองว่าไม่ดี ความเก่งที่ตนเองเชื่อว่าถ้าหากเรื่องที่ยกไม่ได้ความเก่งของตนเองจะลดลง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้เรียนตั้งกรอบความเชื่อ ตั้งกรอบทัศนคติ ให้ตนเองแบบจำกัด ทำให้เป็นสิ่งกีดขวางต่อ การเดินหน้าพัฒนาตนเอง แต่ในทางกลับกันผู้เรียนที่มีความคิดและความเชื่อว่าตนเองนั้นมีความสามารถ ตนเองสามารถพัฒนาได้ ไม่อ้ายที่จะถูกมองว่าไม่เก่ง ไม่ย่อห้อต่อ อุปสรรค ขอบความท้าทายและความพยายาม คิดและเชื่อมั่นในตนเอง ผู้เรียนจะสามารถมีกรอบความคิดแบบเดิมๆ และเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองได้จนประสบผลสำเร็จ (Blackwell, Trzesniewski & Dweck, 2007) ทั้งนี้ผู้เรียนจะมีความคิดหรือความเชื่อที่ส่งผลต่อการเกิดกรอบความคิดแบบใดได้นั้นก็มีปัจจัยอยู่ที่ส่งผลต่อตัวผู้เรียน ดังนี้

2.1 ประสบการณ์การได้พบครู หรือ พนักงานจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการสร้างกรอบความคิดแบบต่าง ๆ ดังแต่รับเด็กและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เด็กแต่ละคนได้รับไม่เหมือนกัน ก็ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกรอบความคิดที่แตกต่างกัน (Schmidt et al., 2015)

2.2 สภาพแวดล้อมภูมิหลัง สภาพครอบครัว สภาพการณ์ต่างๆ ความสัมพันธ์ที่เกิดกับบุคคลรอบข้าง เหล่านี้ก็มีส่วนในการเกิดกรอบความคิดแบบต่างๆ เช่นกัน (Law & Meyer, 2011) การรับรู้และการทำงานของสมอง ภาวะร่างกายที่อาจจะไม่สมบูรณ์ ย่อมก่อให้เกิดอุปสรรคในการเรียนรู้ การรับรู้ที่มีการทำงานของสมองบกพร่อง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่สมความตั้งใจของผู้เรียน เหล่านี้ก็อาจเกิดเป็นอุปสรรคทางก้าวการเกิดกรอบความคิดแบบเติบโตเช่นกัน (Schroder, Moran, Donnellan, & Moser, 2014) มีงานวิจัยของDweck (2006) ได้แสดงถึงการพัฒนาของกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนที่เข้ารับการทดลองในงานวิจัย โดยพากษาเมื่อความเชื่อว่าสมองสามารถเจริญเติบโตได้จากการออกกำลังกายและสติปัญญา กับความคาดสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ ผลการวิจัยของเป็นที่ยอมรับสาหารับการเรียนของนักเรียน ในทุกระดับชั้น แต่ทั้งนี้ก็ต้องอาศัยความตั้งใจ ความเข้าใจ และความพยายามของครูในการถ่ายทอดความคิดในแบบเติบโตนี้ให้กับนักเรียนด้วย

จากงานวิจัยที่กล่าวไปข้างต้นสามารถสรุปปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมต่อความสามารถในการถ่ายทอดและส่งเสริมให้เกิดกรอบความคิดเติบโตที่จะส่งผลให้นักเรียนที่ต้องการเรียนรู้เพลิดเพลินไปกับการเรียนรู้และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องเกิดจากประสบการณ์ของครูผู้สอนและตัวผู้เรียนนั่นเอง

3.5.2 กระบวนการหลักในการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดเติบโต

1. การห้อมล้อมด้วยกรอบความคิดเติบโต (Embrace a growth mindset.) งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าเมื่อครูที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถทางสติปัญญาและความสามารถในทุก ๆ ด้านของนักเรียนสามารถพัฒนาได้อย่างไม่มีข้อจำกัด และให้นักเรียนมี ความเชื่อเช่นเดียวกัน พบว่ากรอบความคิดเติบโตของนักเรียนหลายคนที่เริ่มจะลดลงได้เพิ่มมากขึ้นและยังส่งผลให้เกิดความสำเร็จในด้านต่าง ๆ อย่างสูง เพราะครูของพากษาเชื่อว่าพากษาสามารถทำได้ดีกว่าที่เป็นอยู่ มีการกระตุ้นให้พากษาพยายามให้มากขึ้น ให้มีการศึกษาที่เฉพาะเจาะจงและเสริมสร้างในการเรียนรู้ที่มากขึ้น

2. กำจัดความคิดที่ว่าเรามีสติปัญญาและความสามารถที่คงที่ (Dispel the idea that we are born with a certain fixed amount of intelligence.) จากงานวิจัยได้แสดงว่า ความสามารถเพียงอย่างเดียวไม่สามารถอธิบายได้ แต่ความพยายามที่มุ่งเน้นในการพัฒนาความสามารถในหลาย ๆ ด้านต่างหากที่ช่วยพัฒนาได้ ซึ่งครูต้องเดือนักเรียนเสมอว่าจิตใจที่ดี

และมั่นคงจะสามารถช่วยในการพัฒนาความสามารถได้อย่างแข็งขันและยาวนานมากกว่าจิตใจที่ชื่นชมหรือคาดหวังและกล่าวว่าตนเองไม่สามารถทำได้ การจัดความคิดที่ว่าเรามีสติปัญญาและความสามารถที่คงที่ เพื่อมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายของพวากษาและทุกคนสามารถเป็นขั้นชั้นริยะได้

3. เน้นการทำให้สมองแข็งแรงด้วยการออกกำลังกายสมอง (Emphasize the importance of exercising the brain in making it stronger.) การทำงานและการออกกำลังกายสมองทำให้สมองแข็งแรงมีความสามารถในการเข้ามาร่วมต่อระบบประสาทได้ดี การเรียนรู้สิ่งใหม่และไม่คุ้นเคยอาจเป็นเรื่องที่ยาก แต่สมองจะสร้างการเข้ามาร่วมต่อใหม่ที่เกิดจากการเรียนรู้ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาทำให้เราฉลาดขึ้น ครูควรจัดให้มีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจะช่วยให้นักเรียนได้ออกกำลังกายสมองและพร้อมที่จะจัดเก็บความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ

4. สร้างความชัยันหนั่นเพียรและให้เรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาด (Portray persistence, perseverance, and making mistakes as highly valuable in learning.) ในบางครั้งการให้งานที่ง่ายกับนักเรียนบ่อย ๆ จะทำให้ประสบความสำเร็จในงานที่ยากจริง แต่จะเป็นการสร้างความพยายามได้น้อยและเขาจะไม่ได้เกิดการเรียนรู้จากความผิดพลาดของงานเลย ที่สำคัญจะกลายเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้เขาในทางที่ถูกโดย เพาะาะงานที่ง่ายที่จะส่งผลให้เขานำจากความท้าทาย จำกัดความพยายามของพวากษาและหลีกเลี่ยงการทำงานที่ผิดพลาด ทำให้ความสามารถในการอุดหนาที่จะแก้ปัญหาจากการเรียนรู้มีน้อย ดังนั้นครูต้องสร้างสิ่งแวดล้อมที่ท้าทายสร้างความชัยันหนั่นเพียรให้งานที่ยากขึ้น ให้เข้าได้เกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาดใน การลงมือทำให้เขารู้ความสามารถและเชื่อมกับความท้าทายที่ยากขึ้น ทั้งนี้เป็นหัวใจของการเรียนรู้ที่ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมการทำงานท้าทายในห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ

5. ให้การยกย่องที่กระบวนการมากกว่าที่บุคคล (Give process praise rather than- person or outcome praise to all students.) กลยุทธ์ในการให้กำลังใจ การเสริมแรง และการยกย่องให้ผู้เรียน ครูควรแสดงความยินดีกับกระบวนการที่นักเรียนได้กระทำแม้จะเป็นการพัฒนาที่เล็กน้อย แต่ถ้าสามารถมุ่งไปถึงความสำเร็จในอนาคตได้ ครูก็ควรยกย่องในความพยายามและดังใจนั้น เพราะเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนมีความพยายามมากสร้างความสามารถได้มาก บางคนทำได้มากเช่นกันแต่อาจจะเป็นไปแบบช้าๆ นักเรียนทุกคนควรได้รับการยกย่องในกระบวนการที่พวากษานำมาใช้ใน การเก็บปัญหา แต่มั่นคงอาจจะสร้างความยุ่งยาก บ้างในกรณีที่นักเรียนเลือกที่จะทำในสิ่งที่ง่าย ไม่ท้าทายความสามารถเพียงเพื่อต้องการความยก

ย่องต่อพรารถนาของเข้า ดังนั้นคุณจะต้องมี กลยุทธ์และยุทธวิธีในการยกย่องให้กับนักเรียนทุกคนที่ มีกระบวนการที่เหมาะสมแก่ตัวเองและ ทุกคนมีสิทธิ์ได้รับเหมือนกัน

จากวิธีการทั้ง 5 ข้อที่ได้กล่าวไปในข้างต้นผู้วิจัยพบว่า กระบวนการหลักในการเปลี่ยนแปลงครอบความคิดเดิมโดยผู้เรียนนั้น คือ การเปิดความคิดและหักดิษของทั้ง ผู้สอนและผู้เรียนในเรื่องความสามารถทั้งทางสติปัญญาและทางร่างกาย เป็นเรื่องที่สามารถ พัฒนาได้ในทุกคน

3.6 การวัดครอบความคิดเดิมโดย

การวัดครอบความคิดเดิมโดย สามารถวัดได้จากแบบวัดชุดความคิด (Caral Dweck ชัชวาลย์ อ้างโดยใน ศิลป์กิจ, อรวรรณ ศิลป์กิจ และ รสสุคนธ์ ชุมชื่น, 2558) ซึ่งมีข้อคำถาม 10 ข้อ ดังนี้

1. ฉันเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพื้นฐานความคลาดของฉันได้
2. ฉันสามารถเพิ่มความคลาดขึ้นอย่างชัดเจน ได้แน่นอน
3. ฉันสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเอง ไม่ว่าฉันจะเป็นคนอย่างไรก็ตาม
4. ฉันสามารถทำงานสิ่งบางอย่างให้แตกต่างออกไป แต่ส่วนสำคัญที่เป็นตัวตนไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้
5. ฉันสามารถเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบพื้นฐานของความเป็นตัวเองได้เสมอ
6. คนที่เก่งจริงๆ ไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามมาก
7. ฉันหลีกเลี่ยงที่จะต้องเผชิญสิ่งใหม่ๆ เพราะรู้สึกกดดัน
8. เกลาเผชิญสิ่งที่ท้าทาย หรือ ยาก ฉันจะพยายามมากขึ้นไม่ท้อดอย
9. เมื่อใดที่ฉันต้องใช้ความพยายามมากๆ ฉันรู้สึกเหมือนกับว่าฉันไม่เก่งจริง
10. ถ้าเรื่องที่จะทำนั้น ฉันคิดว่าไม่สำเร็จ ฉันเลือกที่จะไม่ลงมือทำแต่แรก

การตอบแบบประเมิน

ข้อคำถามแต่ละข้อเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความรู้สึก ในขณะนั้น โดยเลือกช่องคำตอบ ช่องที่ 1 - ช่องที่ 6 ซึ่งมีลักษณะดังนี้ คือ

- ช่องที่ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- ช่องที่ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- ช่องที่ 3 หมายถึง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
- ช่องที่ 4 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย
- ช่องที่ 5 หมายถึง เห็นด้วย

ช่องที่ 6 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลผล

การสร้างข้อคำถามและการประเมินมีทิศทางของข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งเป็นหลักการในการสร้างข้อคำถามในทางจิตวิทยา อาจไม่สามารถแทนความหมายเมื่อให้กลับเป็นคะแนนได้ ดังนั้นจึงใช้วิธีการประเมินจากการคูณผลการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานส่วนประมาณค่า 6 ระดับ จากข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

4. การพูดภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายการพูดภาษาอังกฤษ

William Littlewood กล่าวว่า การพูดหมายถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่างๆ ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดจำเป็นต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการ จะสื่อ ดังนั้นจึงต้องพูดให้ถูกต้องตามหลักภาษา และใช้คำพูดที่เหมาะสมรวมถึงพูดได้ถูกต้องตาม สถานการณ์ นอกจากรู้นั้นยังได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารว่ามิได้เป็นเพียงการออกเสียงคำ และการออกเสียงสูงต่ำในประยิคเท่านั้น แต่เป็นการพูดตามหน้าที่ของภาษา การทำให้ผู้อื่นเข้าใจ จุดประสงค์ในสิ่งที่ผู้พูดพูด และการพูดของผู้ที่มีความสามารถในระดับที่สูงขึ้นไป ยังต้องมีการเลือกใช้ สำนวนภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วยได้ให้ความหมายว่าทักษะการ พูดคือคำพูดที่เกิดจากความตั้งใจของผู้พูดและก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างโดยย่างหึงตามแต่สถานการณ์ในการสื่อสาร (Littlewood, William, Communicative Language Teaching, (Great Britain: Cambridge, 1995), p 1-8. ข้างโดยในที่ศักดิ์ ชุมา, 2560)

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวว่าการพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจด้วยหมายของผู้พูด โดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ (สมิตรา อังวัฒนกุล จ้างโดยใน ฐุพร ตันตะภุญ, 2555)

อยชัย อกามาศ (2542) กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่าการพูดคือการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจโดยใช้น้ำเสียง ภาษาและกริยาท่าทาง ได้อย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณ และประเพณียอมของ สังคมให้ผู้ฟังรับรู้และได้รับการตอบสนอง (สมิตรา อังวัฒนกุล จ้างโดยใน ฐุพร ตันตะภุญ, 2555 หน้า 118)

กองวิจัยทางการศึกษา (2555) ได้ให้ความหมายว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นภารกิจการสอนภาษาที่มีเป้าหมายคือ พัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้จริง

รัตนา ศิริลักษณ์ (2558) กล่าวว่าทักษะการฟัง - พูด เป็นการสื่อสารทางวิชาชีพของบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อสารของตนเอง ผู้ฟังจะต้องตีความในสิ่งที่ผู้พูด ต้องการสื่อความหมายและสามารถโต้ตอบได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ตรงกับความตั้งใจ ในการสื่อความหมายของผู้พูด

สรุปได้ว่า การพูดหมายถึงการใช้ความสามารถทางด้านภาษาawanถึงทำทางความรู้สึกนึกคิดที่ จะถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไปโดยใช้ทำทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ต้องมีองค์ประกอบ แยกย่อย เช่น รู้คำศัพท์ที่เหมาะสม ใช้หลักไวยากรณ์และรูปแบบประโยคถูกต้อง ออกเสียงและเน้นเสียงได้ถูก และเข้าใจวัฒนธรรมของการพูดหรือวัฒนธรรมทางภาษา การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำน้ำเสียง รวมถึงอาภีกปริยา ใน การพูด (Non-Verbal Language) เพื่อประกอบการพูดให้สมดุลล้องได้อย่างเหมาะสมถูกต้องกับ โอกาส และวัฒนธรรมตลอดจน ประเพณีนิยมของสังคม

4.2 จุดประสงค์ของการพูดภาษาอังกฤษที่ควรเน้น

- 1.1 ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองกล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็น
- 1.2 ฝึกพัฒนาการปฏิบัติตามในการพูด
- 1.3 ฝึกทักษะและพัฒนาการพูดโดยคำนึงถึงจุดประสงค์ที่ต้องการจะเน้นในแต่ละครั้ง
- 1.4 ส่งเสริมพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของนักเรียน
- 1.5 ให้รู้จักใช้ภาษาพูดเพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้ตรง

ตามความประสงค์

- 1.6 เน้นส่งเสริมเจตคติและนิสัยที่ดีในการพูดเช่นพูดให้ตรงประเด็น การควบคุมอารมณ์ในขณะพูด
- 1.7 นารายาทที่ดีในการพูดซึ่งถือเป็นสิ่งจำเป็นที่จำเป็นเพราการพูดนั้นมีส่วนที่เสริมสร้างเพื่อคติในการติดต่อระหว่างบุคคลและหมุนเวียนดังนั้นเด็กจึงควรปฏิบัติให้เป็นนิสัยที่ดีเกี่ยวกับนารายาทที่ดีในการพูด (หัศนีย์ ศุภเมธี. 2542, หน้า 4)

4.3 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของการพูดที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยชน์ ตลอดจน การสะกดและการ ออกรสีียง
 2. ต้องมีความรู้ด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึงการใช้คำ และโครงสร้าง ประโยชน์ได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถาม ทิศทางและข้อมูล ต่าง ๆ และการใช้ประโยชน์คำสั่ง เป็นต้น
 3. ต้องมีความรู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านภาษาพูด และ เรียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเข้ามาร่วมกับโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับความหมาย (meaning) ในภาษาพูดและเรียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ ที่แตกต่างกัน
 4. ต้องมีความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านภาษาพูด เช่น การ ใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูด ไม่สามารถออกเสียงได้ เช่น การใช้ “ขออภัย” แทน “ขอโทษ” หรือ “ขอโทษ” แทน “ขออภัย”
- 出したレオル (Oller) แบ่งองค์ประกอบการพูดออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) สำเนียง 2) ศัพท์ 3) ไวยากรณ์ 4) ความคล่องแคล่ว 5) สามารถเข้าใจคำพูดผู้อื่น
- ถูกปักกิ่ง กล่าวว่า สถาบันภาษาฯ ได้แยกองค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสาร คือ
1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) หมายถึง ความรู้ทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้าง ของคำ ประโยชน์ ตลอดจน การสะกดและการอ่านออกเสียง
 2. ความสามารถทางด้านสังคม (Socio-linguistic Competence) หมายถึง การใช้คำ และ โครงสร้างประโยชน์ได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถาม ทิศทาง และข้อมูลต่างๆ และการใช้ประโยชน์คำสั่ง เป็นต้น
 3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านภาษาพูด และ เรียน (Discourse Competence) หมายถึง ความสามารถในการเข้ามาร่วมกับโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในภาษาพูดและการเรียนตามรูปแบบ และ สถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดลงกลางคัน เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์คำอื่นที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของการพูดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้การพูดมีประสิทธิภาพ จากองค์ประกอบนหด้ายด้านดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์ของออลเลอร์ (Oller 1979 : 320-326) มาเป็นแนวทางในการแบ่งองค์ประกอบของการพูด โดยแบ่ง ออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) การออกเสียง 2) คำศัพท์ 3) ไวยากรณ์ 4) ความคล่องแคล่ว 5) ความเข้าใจ ทั้งนี้การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นนอกจากต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ แล้ว ผู้พูดควรพูดสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสถานการณ์และให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสนทนา

4.4. หลักการจัดกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2524 : 89) ได้กำหนดการสอนพูดแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับเดรย์มตัวสอนให้พูดเลียนแบบตัวอย่างส่วนมากได้แก่การเลียนแบบประ惰ค์ที่ถูกต้องจากครูหรือจากเทปบันทึกเสียงและท่องจำประ惰ค์พื้นฐานต่างๆ
2. ระดับแสดงออกเมื่อนักเรียนสามารถจำคำและประ惰ค์ได้พอกควรแล้วจะสามารถพูดแสดงความตั้งใจของตนเองไปให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ การสอนพูดแบบนี้มักจะจัดบทเรียนเป็นบทสนทนาหรือการเล่าเรื่องการสอนอาจจะแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่างๆ ตามระดับจากง่ายไปยากเรื่อยๆ

- 1) ฝึกให้ตั้งคำถามและตอบคำถาม
- 2) ฝึกบทสนทนา
- 3) ฝึกให้เรารื่อง

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 167-168). ได้สรุปขั้นตอนการสอนไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหาการสอนเนื้อหาควรจะอยู่ในรูปบริบทผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษาความหมายของข้อความที่จะพูดซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบทเช่นผู้พูดเป็นใครมีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไรผู้สอนพยายามจะบอกอะไรสิ่งที่ พูดสถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขั้นฝึกและการถ่ายโอนการฝึกจากกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหาอาจจะฝึกทำพร้อมๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้พูดได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆ แบบและเป็นสำนวน

ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงและการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

สรุปได้ว่าขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดมีความสำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆ และในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

4.5. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในการพูดภาษาอังกฤษ

พระราชบัญญัติ สปป. (2550, หน้า 168-172) ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพูดออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

5.1 ขั้นก่อนพูดกิจกรรม ในขั้นนี้เป็นการสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนก่อนการพูด ซึ่งมีกิจกรรมดังนี้

1) ให้ความรู้คำพิพากษาและโครงสร้างใหม่ที่ต้องนำมาใช้ในการพูดในบริบทที่คล้ายกับบทสนทนา ที่จะต้องพูด

2) ให้ความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทสนทนา เช่นระดับความเป็นทางการของบทสนทนา

3) ฝึกออกเสียงคำระดับเสียงสูงต่ำและเชื่อมเสียง

4) ให้ฟังบทสนทนาที่เป็นตัวอย่าง

5.2 ขั้นการพูดโดยกำหนดโครงสร้างกิจกรรมการสอนการพูดที่ใช้อยู่ประจำมี 2 แบบ คือกิจกรรมเติมข้อมูลที่หายไป (Information Gap) และกิจกรรม jigsaw กิจกรรมทั้ง 2 แบบ ผู้เรียนจะพูดตอบได้เพื่อหาข้อมูลที่ตนเองไม่มีลักษณะของกิจกรรม จะเน้นการสื่อสารจริงแต่ผู้สอนจะกำหนดภาษาที่จะฝึกให้แล้วดังนั้นการฝึกพูดแบบนี้จึงเน้นการฝึกมากกว่าการสื่อสาร

5.3 ขั้นการพูดโดยเสรี เป็นการฝึกแบบสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนในสถานการณ์ที่เนื่องจากจริงในการทำกิจกรรมผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันเพื่อวางแผนแก้ปัญหาหรือทำกิจกรรมให้สำเร็จ

สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย มีความสำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆ และในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

4.6. การจัดกิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

สุกสรร อักษรานุเคราะห์ (2531, หน้า 24-33) ได้กำหนดขั้นตอนในการสอนทักษะการพูด เนื่องจากการสอนทักษะทุกทักษะคือ

4.6.1 ตั้งจุดประสงค์ผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไรโดยมี จุดประสงค์ปลายทาง (Terminal objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling objective) ดังนี้ รายละเอียดต่อไปนี้

1) จุดประสงค์ปลายทาง เป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่ วางไว้คือสื่อสารได้ เช่น สามารถสนทนากับผู้เรียนที่ต้องฟังทักษะก่อนจะบรรลุ

จุดประสงค์ปลายทาง คือให้รู้ความหมายศัพท์โดยสร้างหรือสำนวนใหม่ และความรู้ทาง สังคมศาสตร์ที่มีบทสนทนานั้นคือเป็นการทำความกระจ่างในบริบท (Contextualization) ตัวอย่าง ที่จะเป็นลักษณะจุดประสงค์นำทางที่ต้องการในเรื่องศัพท์คือให้สะกดคำบอกความหมายได้ถูกต้อง (Passive Vocabulary) หรือให้นำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม(Active Vocabulary) ในเรื่อง โครงสร้างหรือสำนวนใหม่ก็ เช่น กันคือให้ยกตัวอย่างศรุปเกณฑ์และนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม สำหรับการทำความกระจ่างในบริบทจากความคิดเห็นเกี่ยวกับบทสนทนาในลักษณะต่อไปนี้คือ ควร เป็นผู้พูดในบทสนทนานั้น ผู้พูดมีลักษณะอย่างไร เช่น datum เกี่ยวกับวัยและเพศ ลักษณะที่อาจ มองเห็นได้เป็นอย่างไร เช่น บรรยายภาพในขณะสนทนากิริยาที่ผู้พูดใช้เป็นอย่างไร เช่น มั่นคงหรือยืนใน ลักษณะใดผู้พูดมีจุดประสงค์จะสื่อความหมายอย่างไรให้แสดงความคิดเห็นหรือเดาความรู้สึกของ เพื่อน ๆ ในนั้น

4.6.2 การดำเนินการสอนเรื่องที่นำมาสอนจะเป็นสิ่งซึ่งจะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำ ทางทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องนำมาสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆเข้าช่วยมีการถามตอบเพื่อซักซ้อม ความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับถือเป็นการให้ความรู้ความสามารถทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Competency) ในขั้นนี้

4.6.3 การฝึกฟัง-พูดเป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของการสุดทักษะฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนจะใช้ กิจกรรมตลอดจนวิธีต่างๆ เช่น ให้ สถานตอบเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มเล็กหรือเป็นคู่ๆ ตามความเหมาะสม กับเรื่องที่สอนและลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ มาช่วยให้น่าสนใจด้วย เป็นการใช้ความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competency)

4.6.4 การถ่ายโอนเป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกการสอนสนทนารอบบทเรียน คือผู้เรียนมีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ได้

4.6.5 การฝึกสอนทักษะพัง-พูดนอกจากผู้สอนจะต้องเตรียมผู้เรียนในลักษณะที่เป็นการยึดกลุ่มเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Group-Centred Approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มใหญ่กลุ่มย่อยๆ และเป็นคู่ๆ แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะพัง-พูดผู้สอนควรจัดกิจกรรมแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ

1) กิจกรรมก่อนการสอน (Pre-conversation activity) เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนโดยสร้างความสนใจบททวนโดยการใช้สื่อการสอนต่างๆ เข้าช่วยดังต่อไปนี้

1.1) ให้ความรู้ทางศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่นำมาใช้ในบริบทที่มีความหมายในบทสอนทนาเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมจะฝึก ทักษะพัง-พูดอย่างราบรื่นในภายหลัง

1.2) การให้ความรู้ทางด้านการอ่านออกเสียงศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกทักษะพัง-พูดซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าบริบทและฝึกก่อนการฝึกสอนทนาจริง

1.3) การฟังลีหรือประโยชน์ในอัตราเร็วปกติอย่างเป็นธรรมชาติ

1.4) ให้ฟังบทสอนทนาตามทิศทางไปสถานีรถเมล์ของชาวต่างประเทศแล้วให้บอกว่าชาวต่างประเทศกล่าวคำขอโทษหรือขอความช่วยเหลือให้บอกทิศทาง

1.5) การฟังบทสอนทนา

1.6) การจับคู่บทสอนทนาโดยเลือกข้อความที่เหมาะสม

1.7) การเลือกคำถ้าคำตอบในบทสอนทนาให้เหมาะสม

1.8) การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสอนทนาไม่มี (Dyads)

2) การสอนทนาโดยกำหนดขอบเขต ให้มุดโดยให้ผู้เรียนฝึกสอน ให้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ๆ หลังการฝึกฟัง

3) การสอนทนาโดยการกำหนดขอบเขตให้ครึ่งหนึ่งโดยให้ผู้เรียนเลือกคำถ้า-ตอบในบทสอนทนาที่ไม่สมบูรณ์

3.1) ให้ผู้เรียนถ้าคำถ้าและเลือกคำตอบคำถ้าจากที่กำหนดให้และยังให้อิสระในการตอบคำถ้าเชิงด้วย

3.2) ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติโดยผู้สอนให้สถานการณ์เกี่ยวกับการโทรศัพท์ถ้าผู้เรียนคนใดพร้อมให้เป็นนักเรียนคนที่ 1 และ 2 ถ้าไม่พร้อมให้ใช้คำถ้าที่เตรียมไว้

3.3) ให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับจังหวัด 2 จังหวัด ที่ผู้เรียนรู้จักโดยให้ศัพท์โครงสร้างที่จำเป็นต้องใช้หรือให้คำถ้าเพื่อนำอภิปราย

4) การสนทนาโดยเสรีคือการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาได้ต่อ กันเองอย่างอิสระโดยผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างของความหมายตามความเหมาะสมแล้วแต่บบทบทสมมติแก้ปัญหาหรืออภิปราย เช่น

4.1) ให้สนทนา กับเพื่อนเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในการถ่านทิศทาง

4.2) ให้ฟังการสนทนาระหว่างบุคคล 2 คนเกี่ยวกับการนัดหมายฯ ลงในตารางเวลาแล้วให้จับคู่กันพูดกับเพื่อนว่าบุคคลทั้งสองว่างและไม่ว่างวันใดเวลาใด

4.3) ให้ผู้เรียนใช้การแก้ปัญหาโดยให้หัวข้อตามๆ ตามมุ่งหมายที่จะสื่อสาร เช่น การให้เหตุผลในการโฆษณาสินค้า

4.4) ให้ผู้เรียนอภิปรายอย่างเสรีโดยให้ประเด็น อภิปรายทั้งนี้ การอภิปรายอย่างเสรีเป็นกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระดับสูงขึ้น

สรุปได้ว่าขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีความสำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ และในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

4.7 กิจกรรมส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษ

พระราชบัญญัติ ส.ป.อ (2550, หน้า 166-168) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันการเรียนรู้ทักษะการพูด จะเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้จริง เช่น การพูดโทรศัพท์ การสนทนาเพื่อหารือข้อมูลหรือการแสดงความคิดเห็น ใน การสื่อสารผู้พูดทั้งสองฝ่ายจะต้องเตรียมพร้อมเพื่อรับกับสิ่งที่อีกฝ่ายพูด ซึ่งไม่สามารถคาดเดาได้ ดังนั้น การสอนภาษาที่แท้จริงนั้น คือการเติมข้อมูลที่ผู้สอนทั้งสองฝ่ายไม่มีให้สมบูรณ์ (Information Gap) เพราะผู้พูดแต่ละฝ่ายมีข้อมูลที่อีกฝ่ายไม่รู้ทั้งสองต้องอธิบาย ความหมายหรือถอดความคำถาวรเพื่อยืนยันความเข้าใจของตนผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยการพูดความมีกิจกรรมเพื่อช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้พูดอย่างมีประสิทธิภาพดังนี้

4.7.1 สอนกลยุทธ์ในการพูดผู้สอนควรสนทนาและเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่อไปนี้ได้

- 1) การเริ่มนบทสนทนา
- 2) การพูดเพื่อขอให้คู่สนทนาพูดช้าๆ ให้พูดช้าๆ ให้ขยายความให้ชัดเจน
- 3) การพูดเพื่อตรวจสอบว่าคู่สนทนาเข้าใจหรือไม่
- 4) การพูดเพื่อหารือข้อมูลเกี่ยวกับภาษา
- 5) การพูดเพื่อไม่ให้การสนทนาติดขัดสามารถทำให้การสนทนาดำเนินไปได้

4.7.2 ฝึกภาษาที่ถูกต้องและมีความหมายสามารถทำได้ดังนี้

1) ฝึกในบริบท (Contextualized Practice) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับหน้าที่ในการสื่อสาร ผู้สอนต้องหาเหตุการณ์ที่ต้องใช้โครงสร้างนั้นอยู่เสมอ เช่น เมื่อสอนโครงสร้าง Present Continuous Tense ก็อาจจะอยู่ในบริบทของโทรศัพท์ สมมติสถานการณ์ให้พูดโทรศัพท์ขอพูดกับเพื่อนและผู้รับโทรศัพท์ตอบว่า Just a minute. He's Answering Another Call.

2) ให้ผู้เรียนเลือกภาษาเอง (Personalized language) การให้ผู้เรียนปรับภาษาให้เป็นของตนเองเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นความรู้สึกความชอบซึ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและการเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียน

3) ให้ผู้เรียนตระหนักรถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับระเบียบแบบแผน และสังคม亞文化 ที่เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรมและภาษาที่เหมาะสมกับสังคม

4.7.3 ฝึกการออกเสียงในการศึกษาออกเสียงต้องบูรณาการกับบทเรียนเสียงที่มีปัญหาต่อผู้เรียน ได้แก่ เสียงเดียวที่ไม่มีในภาษาของผู้เรียน เสียงเน้นในคำ เสียงเน้นในประโยค ระดับเสียงสูงต่ำ การเชื่อมเสียง การกลืนเสียง ในกรณีออกเสียงผู้สอนจะตัดสินใจ ว่าการฝึกเสียงได เมื่อใด และอย่างไร

จากหลักการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนจำเป็นต้องทำในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยทั่วไป ปรี่งผู้สอนแต่ละคนสามารถคิดวางแผนออกแบบนั้นเรียนการสอนของตนโดยอาศัยวิธีการและเทคนิคต่างๆ เข้ามาช่วยขยายผลลัพธ์ด้วยต่างกันออกไป

4.8 เทคนิคบริบูรณ์เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ มี 3 รูปแบบ คือ

4.8.1 การฝึกพูดระดับกลไก (Mechanical Drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่กำหนดให้ในหลายลักษณะ เช่น

1. พูดเปลี่ยนคำศัพท์ในประโยค (Multiple Substitution Drill)
2. พูดตั้งคำถามจากสถานการณ์ในประโยคออกเล่า (Transformation-Drill)
3. พูดตามตอบตามรูปแบบของประโยคที่กำหนดให้ (Yes/No Question-Answer Drill)
4. พูดสร้างประโยคต่อเติมจากประโยคที่กำหนดให้ (Sentence Building)
5. พูดคำศัพท์ จำนวนในประโยคที่ถูกกลบไปทีละส่วน (Rub out and Remember)

6. พูดเรียงประโยคจากบทสนทนา (Ordering dialogues)
7. พูดทายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในบทสนทนา (Predicting dialogue)
8. พูดต่อเติมส่วนที่หายไปจากประโยค (Completing Sentences)
9. พูดให้เพื่อนเขียนตามคำบอก (Split Dictation)

4.8.2 การฝึกพูดอย่างมีความหมาย (Meaningful Drills) เป็นการฝึกตามตัวแบบที่เน้นความหมายมากขึ้น มีหลายลักษณะ เช่น

1. พูดสร้างประโยคเบรี่ยบเที่ยบโดยใช้รูปภาพ
2. พูดสร้างประโยคจากภาพที่กำหนดให้
3. พูดเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ในห้องเรียน

4.8.3 การฝึกพูดเพื่อการสื่อสาร (Communicative Drills) เป็นการฝึกเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสารเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างคำตอบตามจินตนาการ เช่น

1. พูดประยคตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (Situation)
2. พูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ (Imaginary Situation)
3. พูดบรรยายภาพหรือสถานการณ์แล้วให้เพื่อนวาดภาพตามที่พูด (Describe and Draw)

สรุปได้ว่าการสอนทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมที่นำเสนอด้านจะช่วยสร้างเสริมคุณภาพทักษะการพูดของผู้เรียนให้พัฒนาขึ้นจากความถูกต้อง (Accuracy) ไปสู่ความคล่องแคล่ว (Fluency) ได้ตามระดับการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถี่ในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเช่นเดียวกับการฝึกทักษะการฟังและนำไปประยุกต์ใช้ได้ในงานวิจัยของเราเองพร้อมทั้งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.9 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น คือ ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับกลเทศ ดังเช่น Bartz (1989, หน้า 18-82) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูด เพื่อการสื่อสารคือ 1) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และมีความเข้าใจธรรมชาติในการพูด 2) ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารอภิมหา Canale และ Swain (1980, หน้า 147) กล่าวว่า ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และหลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of communication) องค์ประกอบ

เหล่านี้จะทำ ให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประไยกที่เขื่อมโยงกันซึ่งจะทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จะต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถในด้านนี้ มิได้เพียงแต่ความสามารถในการเข้าใจและใช้ไวยากรณ์เท่านั้น จะต้องมีความสามารถในองค์ประกอบ ทั้งหมดทางด้านภาษาคือเสียงคำพิพากษาและไวยากรณ์เนื่องจากผู้พูดจะสามารถเลือกใช้ด้วยค่า ในการพูด เพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและตรงกับความต้องการ

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้พูดสามารถ เลือกแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมตลอดจนจุดประสงค์ในการส่งสารผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ ภาษาที่แตกต่างไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปรายการเสนอความคิด หรือ การตีความ เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเรื่องประไยก (Discourse Competence) ตามหลักภาษาหากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนาคล่องแคล่ว กระต่าย สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ไม่มีเดพ หากใช้กลวิธีในการ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ก็จะทำให้ผู้พูด สามารถดำเนินการสนทนาสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี Carrall (1982: 135) ได้จัดลำดับความสามารถของทักษะทางการพูดไว้ 9 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 หมายถึง ระดับที่ผู้พูด ไม่สามารถเข้าใจหรือพูด ไม่ได้เลย (Non-User)

ระดับที่ 2 หมายถึง ระดับที่ผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User)

ระดับที่ 3 หมายถึง ระดับที่ผู้ใช้ภาษาได้เกิดความผิดพลาดบ่อยๆ เข้าใจบท สนทนา และรู้รายละเอียดบางส่วน ไม่สามารถจับรายละเอียดได้จับได้แต่ใจความสำคัญเท่านั้น (Extremely Limited User)

ระดับที่ 4 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาเกือบดีสามารถสนทนาได้ตอบได้แต่ไม่คล่องแคล่ว ไม่สามารถการสนทนา หรือ อภิปรายได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้การสนทนาขาดความต่อเนื่อง (Marginal User)

ระดับที่ 5 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลักแต่ ยังมีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์จึงทำให้การสื่อสารไม่ชัดเจน ขาดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และท่าทางประกอบการพูด (Modest User)

ระดับที่ 6 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ สามารถคุยกันหัวข้อที่ต้องการและปฏิบัติปะต่อ เรื่องราวที่พูดได้ หรือ เปลี่ยนหัวข้อที่พูดได้มีการหยุดพูด หรือ พูดไม่ต่อเนื่องในการสนทนาเป็น บางครั้งแต่ก็สามารถเริ่มต้นการสนทนาใหม่ได้(Competence User)

ระดับที่ 7 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้สามารถเล่าเรื่องราวด้วยตัวเอง ชัดเจน มีการ เก็บรายละเอียด มีเหตุผล สามารถสนทนาได้เป็นเรื่องราวด้วยตัวเอง ขาดความคล่องแคล่ว มีความสามารถในการติดตามการสนทนาเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ส่วนน้ำ เสียงยังขาดความมั่นใจ มีการพูดช้าๆ ขาดความ แต่สามารถติดขอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Good User)

ระดับที่ 8 หมายถึง ผู้พูดใช้ภาษาได้ดีมาก สามารถพูดหรืออภิปรายอย่างมีประสิทธิภาพสามารถนา การสนทนาและดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีอารมณ์ร่วมในการติดขอบและใช้กริยาท่าทางได้อย่างเหมาะสม (Excellent User)

ระดับที่ 9 หมายถึงผู้พูด ใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ สามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ขยายความได้ตลอดจนสามารถพูด ได้ใจความสำคัญ (Expert User)

สรุปว่า ความสามารถในการพูดประกอบด้วยการเลือกใช้คำ ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสถานะทางสังคมของผู้พูดและผู้ฟัง มีความคล่องแคล่ว มีความตั้งใจในการสื่อสารตลอดจนมีกลวิธี การเลือกกลวิธีในการสื่อสารเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการสื่อสาร ซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญ ในการพูดเพื่อการสื่อสารที่ผู้พูด สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจตรงกับสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อให้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.10 การวัดและประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

4.10.1 วิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูด การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร

Finocehiaro และ Sango (1983: 139-143) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถทางด้านการพูด ไว้ดังต่อไปนี้

1. พูด ประโยชน์สัมพันธ์ ตามผู้สอน หรือ ตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
2. ให้ย่านออกเสียงประโยชน์ต่างๆ

3. ให้บรรยายวัตถุประสงค์ที่ใช้บรรยายขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ผู้เรียนอาจพูดถึงข้อมูลอื่นๆ ของวัตถุแต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไร และสามารถบรรยายภาพบุคคล สถานที่หรือ สิ่งของอื่นๆ ได้

4. ให้บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบ
 5. ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีการทำนดไว้หน่วยหัวข้อ และให้ผู้เรียน เลือกหัวข้อได้ตามที่ต้องการ

6. ให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สัมภาษณ์ โดยให้นำข้อมูลให้มากที่สุดจากผู้ถูก สัมภาษณ์ แล้วทำการดบันทึกไว้ การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์การบรรยายการเล่าเรื่องการติดวัวที่หรือการแสดงงบทบาทสมมติจากสถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้จากวิธีการต่างๆ เหล่านี้ผู้สอนจะต้องเป็นผู้เลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับ 9

4.10.2 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึง องค์ประกอบความสามารถด้านการพูดเพื่อ วัด ความรู้ความสามารถของผู้เรียนในหลายๆ ด้าน เช่น การ พูด การออกเสียง ไวยากรณ์คำศัพท์ ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งสามารถทำได้ หลายวิธีโดยสามารถดำเนินการ ได้ดังนี้
1. ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้เรียน มาแล้วดังนั้นผู้เรียนจะสามารถทำได้
2. ให้เป็นเกณฑ์การประเมินวัด ความสามารถโดยแบ่งเป็นระดับดังเช่น Clark (1972) กล่าวถึง ระบบการให้คะแนนวัด ความสามารถโดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ เริ่มจาก ระดับที่ 1 จนถึงระดับที่ 4 โดยแบ่งเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้ การออกเสียง (Pronunciation) ระดับที่ 1 ยังพูดและติดต่อกันสนทนาระหว่างกันไม่ได้ ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดบ่อยมากและฟังไม่เข้าใจ ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง ระดับที่ 4 ออกเสียง ถูกต้องพูดได้ คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและต้องการสนทนาระบบทาม

ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์โดยมากแล้วใช้ได้ต้องในสถานการณ์ต่างๆ ได้

ระดับที่ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ ได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 4 สื่อความหมายได้และใช้คำศัพท์อย่างเหมาะสมกับ สถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar) ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดไม่สามารถสื่อสารได้ ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ลืมถูกต้องบ้าง ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง

มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย ระดับที่ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 พูดแล้วหยุด คิดนาน พูด ไม่ต่อเนื่อง ต้องตอบสนทนากันไปได้

ระดับที่ 2 ต้องตอบสนทนากันไม่ได้แต่พยายามพูด ต่อโดยการเริ่มต้นใหม่

ระดับที่ 3 พูด ต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติแต่ก็มีสะกดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 พูด ต่อเนื่องราบรื่นเป็นธรรมชาติ มีความคล่องแคล่วต่อเนื่องในการสนทนากัน หยุดได้ถูกจังหวะเข่นเดียวกับเจ้าของภาษา Harris (1990: 84) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินผล ความสามารถในการพูด โดยแบ่งเกณฑ์การให้ คะแนน 5 อย่างคือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความเข้าใจ โดยแต่ละเกณฑ์มีการประเมินผล 5 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 มีปัญหาทางการออกเสียงมาก จึงทำ ให้ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้เลย

ระดับที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียงมากยกเว้นการออกเสียง คำพูดได้ผู้ฟัง จะต้องถามซ้ำ

ระดับที่ 3 มีปัญหาในการออกเสียงน้อยผู้ฟังจะต้องดึงใจฟังจึงจะสามารถเข้าใจได้มี การออกเสียงผิดทำ ให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง ระดับที่ 4 ผู้พูดออกเสียงได้แต่ก็มีปัญหาในการออกเสียง อยู่บ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟัง เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร ระดับที่ 5 ผู้พูด สามารถออกเสียงได้ เที่ยบเท่ากับ เจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิด และ เรียงลำดับ คำไม่ถูกต้อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้แต่ไม่จะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับ คำผิด บ่อยๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้เข้าใจความหมายของประโยค ที่พูดผิดไป

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่แต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง ระดับที่ 5 ผู้พูดใช้ ไวยากรณ์ตลอดจนเรียงลำดับคำโดยมีข้อผิดพลาดน้อยมาก และ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องใหม่ได้ อย่างถูกต้อง

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ผู้พูด ไม่สามารถสื่อความหมายได้ เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด เนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัดทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด ในประโยคที่ใช้ในการสนทนานี้ เนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการสื่อสาร

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้คำศัพท์ ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ทั่วไปและสำนวนได้อย่างคล่องแคล่ว เทียบเท่าเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับที่ 1 ผู้พูดมีการหยุดเง้น ช่องในการสนทนาเป็นเวลานานมากจึงทำให้ การสนทนาไม่รู้เรื่อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดมีการหยุดเง้น ช่องในการสนทนา บ่อยครั้ง เพราะมีความรู้จำกัดใน การใช้ภาษา

ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนักเนื่องจากติดขัด เรื่องการใช้ภาษา

ระดับที่ 4 ผู้พูด มีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด แต่มีการสะกดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับที่ 1 ผู้ฟัง ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้

ระดับที่ 2 ผู้พูดติดขัดในการพูดมักจะพูด ช้า ๆ เนื่องจากใช้เวลาในการหาคำพูด

ระดับที่ 3 ผู้พูด เข้าใจในสิ่งที่ตนพูด และพูด สนทนาได้เป็นส่วนมากแต่ค่อนข้างช้า

ระดับที่ 4 ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดข้อความช้า เป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูด สามารถ สื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด โดยไม่มีปัญหา

สรุปได้ว่า จากข้อมูลดังกล่าวสิ่งที่ใช้ในการประเมินระดับภาษาที่ใช้ทักษะการพูดเพื่อการ สื่อสาร สามารถประเมินได้จากการออกเสียงได้อย่างเหมาะสม การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่าง เหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความคล่องแคล่วในการพูด และเกิด ความเข้าใจใน การสื่อสาร ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

The Foreign Service Institute Scale และ The Clark Four Scale System ได้ให้วัดทักษะในการพูด 4 ด้านคือ ไวยากรณ์ คำศัพท์ เนื้อหา ความคล่องในการพูด โดยมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ดังกล่าว ให้ผู้ประเมิน 2 คน จากนั้นจึงนำคะแนนที่ได้มาเบริยนเทียบความแตกต่างก่อนการสอนและหลังการสอน สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยกำหนดน้ำหนักการให้ระดับความสามารถไว้ดังนี้

- 17 - 20 คะแนน อยู่ในระดับดีมาก
- 13 - 16 คะแนน อยู่ในระดับดี
- 9 - 13 คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง
- 5 - 8 คะแนน อยู่ในระดับพอใช้
- 0 - 4 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

	คะแนน	เกณฑ์การประเมินความ
ไวยากรณ์	5	ใช้ไวยากรณ์ ถูกต้องตามโครงสร้างและ หลักการใช้ทำให้การสื่อความหมายได้เข้าใจง่าย และชัดเจน
	4	ใช้ไวยากรณ์ ผิดเล็กน้อยตามโครงสร้างและ หลักการใช้ทำให้การสื่อความหมายเข้าใจ
	3	ใช้ไวยากรณ์ผิดเบ็นบางส่วนตามโครงสร้างและ หลักการใช้ แต่ไม่ได้ทำให้การสื่อความหมายผิดเพี้ยนไป
	2	ใช้ไวยากรณ์ผิดเบ็นส่วนมากตามโครงสร้างและ หลักการใช้ ทำให้สื่อความหมายได้ไม่ชัดเจน
	1	ใช้ไวยากรณ์ผิดเป็นส่วนมากตามโครงสร้างและ หลักการใช้ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้
	5	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด
	4	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาตามที่กำหนดถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	3	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาที่กำหนดเป็นบางส่วน

ตาราง 2 (ต่อ)		เกณฑ์การประเมินความ
	2	สื่อสารได้ตรงเนื้อหาที่กำหนดได้น้อย
	1	สื่อสารได้ไม่ตรงเนื้อหางานให้
	5	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงของเด็ง เน้นหนักในคำ/ประโยคได้ถูกต้อง ชัดเจน
	4	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียง เน้นหนักในคำ/ประโยคถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	3	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นบางส่วน ขาดการออกเสียงเน้นหนัก
	2	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคไม่ค่อยถูกต้องบางส่วน ขาดการออกเสียง เน้นหนัก
	1	ออกเสียงคำ/ประโยคผิดหลักการออกเสียงทำให้สื่อสารไม่ได้
	5	พูดต่อเนื่อง ชัดเจน สม่ำเสมอ
	4	พูดตะโกนตะกับบ้างเล็กน้อย ใช้ประโยคสั้นๆในการสนทนาระหว่างเด็กๆ
	3	พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน
	2	พูดช้ามาก ไม่สม่ำเสมอบางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้
	1	พูดช้ามาก ตะโกนตะกับ ไม่ประดิษฐ์ต่อ ทำให้สนทนาระหว่างเด็กๆไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
14-16	ดี
9-12	ปานกลาง
5-8	พอใช้
0-4	ปรับปรุง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์การประเมินผลความสามารถ ในการพูดของ The foreign Service Institute Scale และ The Clark Four Scale System. มาปรับใช้เพื่อให้เหมาะสม กับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้แบบฝึกบทสนทนาภาษาอังกฤษ

5. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

มีนักวิชาการหลายท่านมีแนวคิดเกี่ยวกับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษดังนี้

5.1. ความหมายความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

นิติธรรม ปิลาวาน (2558, หน้า 2) ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งพัฒนาและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็ก สามารถทำได้โดยผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างที่ดี สนับสนุน พฤติกรรมที่ดีของเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กได้ทดลองทำสิ่งต่างๆ อย่างอิสระตามความต้องการและ ความสนใจของเด็ก ภายใต้การสนับสนุนช่วยเหลือจากผู้ใหญ่อย่างเหมาะสม

ดุณี บริจาร (2551, หน้า 47) กล่าวว่า ความมั่นใจในตนเอง หมายถึงลักษณะของบุคคล ที่มีจิตใจมั่นคง กล้าแสดงความคิดเห็น ต้องการทำอะไรด้วยตนเองสามารถปรับตัวและแก้ปัญหา เนพะหนานมีศรัทธาในค่าและความสำคัญของตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่ง ทั้งหมดล้วนเป็น ความรู้สึก ที่เกิดจากการที่คนเรา ได้มีการประเมินระดับความสามารถของตนเองจากการกระทำ และเปลี่ยนประสบการณ์ที่ผ่านมาจากการคำพูดของคนรอบข้าง และจากการกระตุ้นทางอารมณ์แล้วเกิด ความรู้สึกมั่นใจว่าตนเองสามารถที่จะทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง สำเร็จแม้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยก็ตาม

สมพร พลดอยงาม (2551, หน้า 115) กล่าวว่า ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความแน่ใจความ มั่นใจ หรือความกล้าหาญของบุคคลที่จะเผชิญต่อเหตุการณ์ต่างๆ หรือเผชิญต่อ ความจริงตลอดจนมีความตั้งใจกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จแม้จะมีเหตุการณ์หรือสิ่งใดมาเป็น อุปสรรคก็ไม่บังเกิดความ ห้ออยแต่อย่างใดยังคงตั้งใจกระทำสิ่งนั้นๆ ต่อไป โดยมั่นใจตนเองว่า สามารถกระทำสิ่งที่ตนเอง กำลังกระทำอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งนี้ต้องมีด มั่นในความคิดเห็นของตนเอง โดยไม่ฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเลย

สยาม ชูติมา (2551, หน้า 28) กล่าวว่า ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเกิดจากกิจกรรม ที่หลากหลายทางการพูด อาทิ เช่น กิจกรรมการถาม-ตอบ แล้วเกิดความรู้สึกมั่นใจว่าตนเอง สามารถที่จะทำสิ่งต่างๆ ได้

สุนีย์ตัน ฤทธิธงชัยเลิศ (2549, หน้า 38) กล่าวว่า ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ และมีความเชื่อมั่นที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จตามที่ต้องการเข้าใจ บทบาทของตนเองในสังคม และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม การที่บุคคลเกิดความ มั่นใจในตนเองได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม รอบตัว เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน และบุคคลอื่นๆ ที่รู้จัก รวมทั้งการมีโอกาสพบความสำเร็จของเข้า

จงใจ ขาวศิลป์ (2532, หน้า 27) กล่าวว่า ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จได้ตามที่ต้องการ เด็กจะเกิดความ มั่นใจในตนเองได้ หรือไม่ ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก เช่น พ่อแม่ครูเพื่อนและบุคคลอื่นๆ ที่เด็กไว้วางใจทั้งการ มีโอกาสพบความสำเร็จของเด็กด้วย

อารี เกษมรัตน์ (2533, หน้า 18) กล่าวว่า ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยความมั่นใจที่จะเชื่อมกับปัญหาต่างๆ โดยไม่หักด้วย และ สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า ความมั่นใจในตนเอง คือการกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า มีจิตใจมั่นคง มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจในความคิด ของตนเอง และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าตัดสินใจโดยไม่ลังเล ไม่มีความวิตก กังวล กล้าเผชิญต่อความจริง รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ความเชื่อมั่นในตัวเอง เป็นบุคคลภาพอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็ก เพราะถ้าเด็กขาดความเชื่อมั่นแล้วจะ ทำให้เด็กไม่มีความเป็นตัวของตัวเองลังเล ขาดความริเริ่ม และไม่สามารถที่จะจัดการปัญหาใน ชีวิตประจำวันได้

5.2. ลักษณะบุคคลที่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ฉันนาภาคบงกช (2533, หน้า 1) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ว่าโดยทั่วไปจะมีความกล้าในการแสดงออก กล้าตัดสินใจ และมีความมั่นใจที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จได้ ตามที่ต้องการ มองโลกในแง่ดีปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ และมีความรับผิดชอบใน หน้าที่สูง

ประสาท อิศราบีดา (2543, หน้า 34-35) ได้กล่าวว่า บุคคลมีความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ จะสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้สำเร็จ จะกล้าแสดงออกกล้าตัดสินใจ กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าต่อสู้กับอุปสรรค สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองไม่หวั่นไหวต่อคำติชมของผู้อื่น มีความพอใจในความสามารถของตนเอง มีความสามารถ ในการซักจุ่นให้ผู้อื่นคล้อยตามได้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสามารถควบคุมอารมณ์ให้อยู่ในสภาพปกติได้

เลขา ปียะจัชริยะ (2544, หน้า 241) กล่าวว่า ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกนึงคิดที่ดีของบุคคลที่มีต่อตนเอง ความนึงคิดเกี่ยวกับตน เป็นเรื่องของทักษะคิด หรือประมวลความรู้ความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเอง ถ้าบุคคล ไม่มีความรู้สึกนึงคิดเกี่ยวกับตนในทางที่ดี การแสดงออกหรือพูดติกรรมของบุคคลนั้น ก็จะสะท้อนให้เห็นว่าเขามีความภาคภูมิใจในการเป็นตัวของเข้า พึงพอใจ และยอมรับทุกสิ่ง ที่ประกอบขึ้นเป็นตัวเขาร่วมทั้งมองเห็นว่าตนมีคุณค่า มีความสามารถและความสำคัญ ในทุกเวลาและทุกสถานที่ ในทางตรงข้าม ถ้าความคิดเรื่องตนของบุคคลได้เป็นไปในทางที่ไม่ดี บุคคลผู้นั้นก็จะมองเห็นว่า ตนเองไม่มีค่าไม่มีความสำคัญ ไม่เป็นที่ตื่นรือยอมรับจากผู้อื่น

ธีราพร วัฒนวิจารณ์ (2545, หน้า 127) กล่าวว่า คนที่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ จะเป็นคนที่มี ลักษณะมั่นคง ไม่ลังเลในการตัดสินใจ ไม่วิตกังวลต่อสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ในขณะเดียวกันก็ไม่ฟุ่มฟายหรือกังวลต่อสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้ว สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ และเมื่อประเมินว่าตัวเองไม่พร้อมก้าวต่อไปแล้ว สามารถรับรู้และยอมรับความซวยเหลือจากผู้อื่นจากเอกสารดังกล่าว

สมพงษ์ ติรพัฒน์และ ชูชีพ อ่อนโถกสูง (2545, หน้า 224) ได้สรุปพูดติกรรมที่แสดงถึง ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดัง

1. กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น
2. ไม่ขี้อาย ไม่เคอะเขิน
3. จิตใจมั่นคงเปลี่ยนความเชื่อยาก มั่นใจในความคิดของตนเอง
4. กล้าตัดสินใจไม่ลังเล
5. ไม่วิตกังวล
6. กล้าเผชิญต่อความจริง
7. มีจิตใจเด็ดเดี่ยวแน่วแน่
8. ใจคอมั่นคง ไม่เชื่อคนง่าย มีเหตุผล
9. กล้าเสียง
10. เป็นผู้นำ ขอบซ่วยเหลือหมู่คณะ
11. ตั้งความหวังไว้สูง และคิดว่าจะทำให้สำเร็จ
12. มีความเกรงใจและเห็นใจผู้อื่น
13. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ขอบทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ

สรุปได้ว่า ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ คือความกล้าพูด กล้า แสดงออกกล้าคิด และปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองเห็นว่าดีแล้วถูกต้องแล้ว มีบุคลิกภาพที่เปิดเผยแสดงความ เป็นตัวของ

ตัวเองรู้จักปรับตัวให้เข้าสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ง่าย ในขณะเดียวกันก็พร้อมที่จะยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุมีผล และพร้อมจะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่ตนเองมั่นใจว่าจำสิ่งนั้น ๆ ได้ดีกว่าตน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5.3. องค์ประกอบของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ราธูณี ธนาภรณิชา (2544, หน้า 23) กล่าวถึงองค์ประกอบของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. กล้าadamในชั้นเรียน
2. กล้าตอบคำถามในชั้นเรียน
3. กล้าแสดงออก
4. กล้าคุยกับชาวต่างชาติ
5. เข้าร่วมกิจกรรม
6. ช่วยเหลือเพื่อนๆ
7. ความสนใจภาษาอังกฤษ
8. การพัฒนาตนเอง

วินัย ธรรมศิลปะ (2544, หน้า 23) ข้างถึง ไชยยันต์ โตเทศ (2550, หน้า 42) ได้กล่าวว่า ผู้ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มี 6 ด้านดังนี้

1. ด้านจิตใจมั่นคง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีจิตใจนักແ่น แนวโน้มไม่หวั่นไหวต่อเหตุการณ์ต่างๆ สามารถควบคุมอารมณ์ให้อยู่ในสภาพปกติได้ดี
2. ด้านกล้าแสดงออก หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กล้าพูดกล้ากระทำกล้าแสดงความคิดเห็นในทางที่ถูกที่ควร ไม่ขี้อาย ไม่ประหม่า ไม่เคอะเขิน
3. ด้านการเป็นผู้นำ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความเสียสละ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ รักความยุติธรรม มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ
4. ด้านกล้าตัดสินใจ หมายถึง ลักษณะของบุคคล ที่กล้ากระทำการต่อสิ่งต่างๆ ด้วยความคิดเห็นของตนเอง ไม่ลังเลใจ และไม่หวั่นไหว ตัดคำติชมของผู้อื่น
5. ด้านกล้าเผชิญความจริง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบคิดชอบกระทำในสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ อยู่เสมอ ชอบการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา
6. ด้านความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบคิดชอบกระทำในสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ อยู่เสมอ ชอบการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา

สรุปองค์ประกอบของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ คือ การใช้สถานการณ์จำลองให้นักเรียนทราบในสิ่งที่ต้นเองต้องการ คิดในสิ่งที่ตนเห็นว่าจะกระทำสำเร็จ สามารถตัดสินใจได้และลงมือกระทำการจริงๆ กับสิ่งต่างๆ ได้ โดยมีความกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าเผชิญความจริง และกล้าที่จะเป็นผู้นำและผู้ตามในการเรียนรู้

5.4. วิธีการวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการวัดผลสมมตานกันในหลายรูปแบบ คือ ให้รหัสสังเกตการณ์สังเกตพฤติกรรม ภริยาท่าทางของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในขณะทดลองใช้สถานการณ์ จำลอง แล้วนำมารวบเคราะห์เพื่อสรุปผลการศึกษาในเชิงคุณภาพ และให้รหัสวัดเชิงปริมาณ โดยวัดตามองค์ประกอบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 8 ด้าน ดังนี้ 1) กล้าถามในชั้นเรียน 2) กล้าตอบคำถามในชั้นเรียน 3) กล้าแสดงออก 4) กล้าคุยกับชาวต่างชาติ 5) เข้าร่วมกิจกรรม 6) ช่วยเหลือเพื่อนๆ 7) ความสนใจภาษาอังกฤษ 8) การพัฒนาตนเองตามแนวความคิดของ วารุณี ณ วนานิช (2544, หน้า 23)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน แบบอันตรภาคัน ดังต่อไปนี้

ข้อความในเชิงบวก หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงลักษณะของการมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความในเชิงลบ หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงลักษณะของการขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

โดยกำหนดค่าเฉลี่ย ของคะแนนความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ได้อยู่ในระดับต่างๆ (ปริศนา ยามิตะ, 2546) ดังนี้

4.50 – 5.00 คะแนน อยู่ในระดับ สูงมาก

3.50 – 4.49 คะแนน อยู่ในระดับ สูง

2.50 – 3.49 คะแนน อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.50 – 2.49 คะแนน อยู่ในระดับ ต่ำ

1.00 – 1.49 คะแนน อยู่ในระดับ ต่ำมาก

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

ชนิตา รุ่งเรือง (2559) ได้ศึกษาการอ่อนความคิดเติบโต: แนวทางใหม่แห่งการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ พนบว่ากรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เป็นความเชื่อของมนุษย์ที่มีต่อลักษณะและคุณลักษณะของตนเช่นว่า สามารถเปลี่ยนแปลงได้และพัฒนาได้ โดยกรอบความคิดเติบโตมีส่วนสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ เนื่องจากสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้และนำไปสู่การมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการแสวงหาความท้าทายการจัดการกับอุปสรรค การปรับตัว และการเรียนรู้จากความผิดพลาด ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน รวมไปถึงการประสบความสำเร็จในภาคธุรกิจ ได้จากการพิจารณาถึงกรอบความคิดของผู้บริโภคในการผลิตสินค้าและโฆษณา นอกจากนี้ การมีกรอบความคิดเติบโตยังมีบทบาทสำคัญกับการมีสุขภาวะ ทางจิต อันเป็นผลให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขอีกด้วย ทั้งนี้ในการเปลี่ยนกรอบความคิดให้มีกรอบความคิดเติบโตสามารถทำได้หลากหลายวิธีการ ได้วิธีการที่พบมากและสามารถนำไปใช้ได้ในวงกว้างคือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของสมองและการพัฒนาได้ของสมอง ซึ่งผลการวิจัยจำนวนมากแสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนกรอบความคิดจำกัดให้เป็นกรอบความคิดเติบโตด้วยวิธีนี้สามารถเพิ่มศักยภาพของมนุษย์ได้

มุทิตา อุดหนุน และคณะ (2561) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบ้านจางกาญจนกุลวิทยา จังหวัดระยอง จำนวน 70 คน โดยใช้การจัดหน่วยตัวอย่างเข้ากกลุ่มแบบสุ่มและการจับคู่ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กกลุ่มทดลอง 35 คน และกกลุ่มควบคุม 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตและแบบวัดชุดความคิด เปรียบเทียบคะแนนกรอบความคิดเติบโตระหว่างกกลุ่มทดลองกับกกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง และเปรียบเทียบคะแนนกรอบความคิดเติบโตในกกลุ่มทดลองระหว่างสิ้นสุดการทดลองกับก่อนการทดลองด้วยการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตมีคะแนนกรอบความคิดเติบโตสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมภายหลังสิ้นสุดการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับ

โปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตมีคะแนนกรอบความคิดเติบโตเฉลี่ยสุดการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) ผลการทดลองนี้ชี้ให้เห็นว่าโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีกรอบความคิดเติบโตดีขึ้นและดีขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม

สุริยะ ประทุมรัตน์ (2556) ได้ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการสอนพนา ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประภาคณ์ยับตัววิชาชีพ ชั้นปี 3 เพื่อศึกษา 1) ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประภาคณ์ยับตัววิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในการเรียนวิชาสนับสนุนภาษาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลองกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับประภาคณ์ยับตัววิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 35 คนวิทยาลัยเทคนิคสกลนคร เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลองโดยทำการทดลองกับกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม ทดสอบก่อนและหลังการเรียน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการสอนที่ใช้ในสถานการณ์จำลอง จำนวน 5 แผน 2) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมิน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนวิชาสนับสนุนภาษาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่เรียนวิชาสนับสนุนภาษาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลองมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลองในระดับมากความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้สถานการณ์จำลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 方言เบี้ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test (dependent samples)

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

Jill Belli (2012) ได้ศึกษากระบวนการทัศน์ของความสุข: ความสุขเกิดจากอะไรและวิธีการช่วยเหลือตนเอง, จิตวิทยาเชิงบวกและการศึกษาในเชิงบวกเกี่ยวกับการสอน จากการวิจัยพบว่า การศึกษาในเชิงบวกสอนเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดี แนะนำนักวิชาการด้านมนุษยศาสตร์ถึง การขยายสาขาวิชาจิตวิทยาเชิงบวกที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วและระบุว่า นักวิชาการวรรณกรรมนัก ทฤษฎีวัฒนธรรมนักโภหาร มีบทบาทในการกำหนดผลทางการเมืองและสังคมที่สำคัญของการวิจัย ทางจิตวิทยาเชิงบวกเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดี โครงการสำรวจแหล่งวากศิลป์ที่สำคัญของประเทศไทย การช่วยเหลือตนเองและวินัยทางจิตวิทยาเชิงบวกก่อนและแยกวิเคราะห์การเรียนการสอน ศักยภาพศักยภาพสัญญาและปัญหาของพวกรเข้า ในขณะที่การเคลื่อนไหวเหล่านี้ไม่เพียง แต่จะ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสังคมด้วย แต่พวกรเข้าอยู่บนพื้นฐานของจำนวน

ที่ไม่ได้รับการยอมรับและบอยครั้งที่ค่าหันซ้อนกันที่แนะนำเป็นอย่างอื่น: พากมันเป็นป้าเจอกันนิยม และการเยี่ยวยา ดังนั้นการช่วยเหลือตนเองและจิตวิทยาเชิงบวกของความสุขความเป็นอยู่ที่ดี และความเจริญรุ่งเรืองของการรักษาและการให้บริการในสภาพที่เป็นอยู่หลังจากที่เน้นปัญหาเหล่านี้ กระบวนการทัศน์ของความสุข จะสำรวจว่าการวิจัยเกี่ยวกับความเป็นอัตตันยน์มีผลอย่างไร เช่นเดียวกับเงื่อนไขการให้เข้ามั่นใจนักเรียน ช่วงครึ่งหลังของโครงการนำเสนocommunity-based learning หลักสูตรการศึกษาที่สอนและสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้กับสถาบันและทำให้สมมติฐานมีความซับซ้อนคุณค่าและเป้าหมายที่อยู่เบื้องหลังการศึกษาเชิงบวกที่เรียกว่า “บทสุดท้ายสังเคราะห์การวิพากษ์วิจารณ์” ของโครงการโดยการติดตามว่าการช่วยเหลือตนเองและจิตวิทยาเชิงบวกในเชิงโภหารและการสอนรวมเข้าด้วยกันอย่างมีพลังในการริเริ่มเชิงบวก โครงการกองทัพสนธิรัฐฯเพื่อสร้างความยึดหยุ่นความแข็งแรงทางจิตใจและความเป็นอยู่ที่ดีในทุกรายการเรียนเรียงความและสำนวนการมอบทุนการศึกษาด้านการสอนและการเต่าเรียนและทฤษฎีใหม่เพิ่ม กระบวนการทัศน์ของความสุข และแสดงความคิดเห็นที่เป็นอุดมคติโดยให้เหตุผลว่าการอภิปรายในอนาคตจำเป็นต้องพิจารณาไม่เพียง แต่ความยึดหยุ่นของป้าเจอกบุคคลเท่านั้น

Anne E. Franklin (2016) ได้ศึกษาการพัฒนา กรอบความคิดเติบโต: การทดสอบผลกระทบของรูปแบบการให้คะแนนนักเรียนแบบอิงมาตรฐาน ของลักษณะกรอบความคิดเติบโตโรงเรียนมัธยมแบบจำลอง วัดถุประสังค์ของการศึกษาครั้งนี้มีระบุความแตกต่างในการคิดของนักเรียน ลักษณะตามรูปแบบการจัดลำดับ (การจัดลำดับตามมาตรฐานเมื่อเทียบกับการจัดลำดับแบบดั้งเดิมการปฏิบัติ) และกำหนดขอบเขตที่รูปแบบการจัดลำดับการก่อให้เกิดการคาดการณ์ของนักเรียนพัฒนาความคิดการเจริญเติบโต การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการและการสำรวจเชิงปริมาณวิธีการวิจัย นักเรียนชั้นปีที่ 6 จากสองโรงเรียน หนึ่งของโรงเรียนโดยใช้การจัดลำดับแบบดั้งเดิมและอื่นๆ ตามมาตรฐานการจัดลำดับ หลักความคิดสร้างลักษณะที่ถูกระบุว่าที่ผ่านการวิเคราะห์ปัจจัยการเจริญเติบโต สร้างเสริมความคิดคงสร้างเสริมความคิดความพยายามการเจริญเติบโตของความคิดในการอ่านความพยายามความคิดการเจริญเติบโตในคณิตศาสตร์, ความคิดการเจริญเติบโตการตั้งค่าเป้าหมายและมุ่งมั่นของความคิดคงที่ในความล้มเหลวกลุ่มที่เป็นอิสระ T-test แสดงให้เห็นนักเรียนจากรูปแบบการจัดลำดับตามมาตรฐานแสดงให้เห็นถึงความคิดลักษณะการเจริญเติบโตอย่างมีนัยสำคัญมากขึ้นในพื้นที่ของความพยายามในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกับความฉลาดและการตั้งค่าเป้าหมาย การวิเคราะห์การทดสอบโดยตามลำดับขั้นได้รับการยอมรับ

Emily Rhew และคณะ (2017) ได้ศึกษาผลกระทบของกรอบความคิดเติบโตของการรับรู้ความสามารถและแรงจูงใจของตนเอง จากการวิจัยพบว่า วัดถุประสังค์ของการศึกษาครั้งนี้เพื่อ

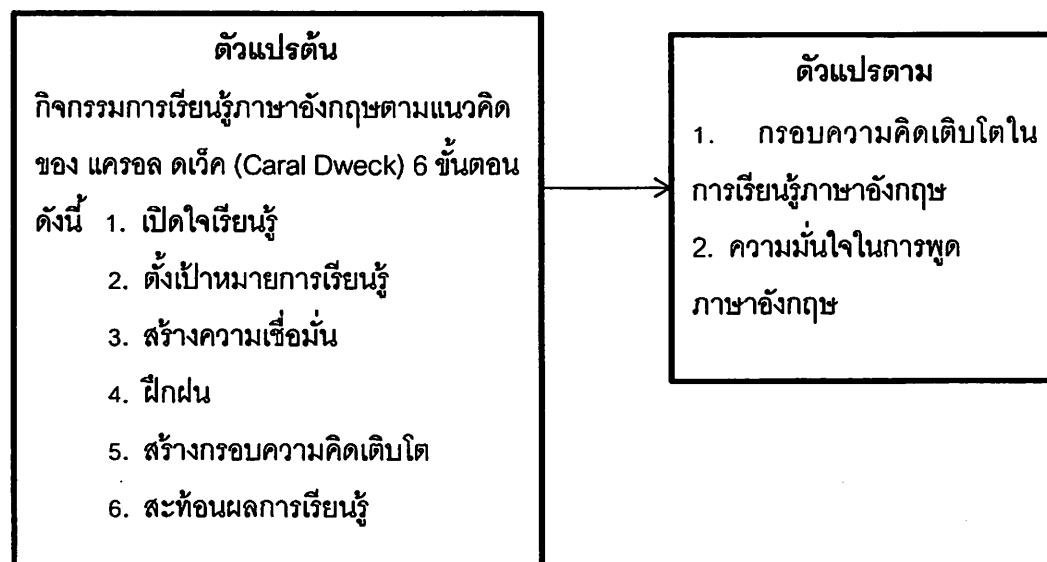
ตรวจสอบว่ามีการแทรกแซงการเจริญเติบโตของความคิดที่จะปรับปัจจัยรุนพิเศษนักเรียน การศึกษาการรับรู้ความสามารถตนเองและแรงจูงใจ กลุ่มตัวอย่างที่หากที่เจดและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ได้รับการเรียนรู้การให้บริการคนพิการในพื้นที่ของการอ่าน การศึกษาเป็นกิจกรรมลงในการออกแบบชื่อร่วมทั้งกลุ่มเปรียบเทียบและกลุ่มการรักษา กลุ่มการรักษาที่ได้รับการแทรกแซง การเจริญเติบโตของความคิดที่เรียกว่า Brainology จำนวนด้วยตัวเองรับรู้ชั้นบันทึก 2 และแรงจูงใจในการอ่านแบบสอบถามถูกนำมาใช้ในการวัดว่ามีความแตกต่างในค่าเฉลี่ยสำหรับต้นเองและการรับรู้ความสามารถและแรงจูงใจในการอ่าน ผลการซึ่งให้เห็นว่าการแทรกแซงการเจริญเติบโตของความคิดที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการสร้างแรงจูงใจ แต่ไม่ได้รับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เข้าร่วมการศึกษาพิเศษรุ่น

Megan L. Truax (2017) การสร้างแรงบันดาลใจให้กับ ครอบความคิดเติบโต: วิธีการสร้าง ครอบความคิดเติบโตขึ้นของนักเรียนในระหว่างการเรียนเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน พนวาน ข้อเท็จจริงของการสร้างนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง แต่การมุ่งเน้นไปที่คะแนนการเรียนต่อ ทั่วประเทศทำให้โรงเรียนมีสมาร์ทในการเรียนมากกว่าที่จะช่วยให้นักเรียนกล้ายเป็นนักเรียนตลอด ชีวิต เป็นผลให้นักเรียนหลายคนตกอยู่ในความคิดที่มั่นคงและไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าได้ทั้งแรง บันดาลใจและเชิงวิชาการ ด้วยวิธีการผสมการออกแบบแบบกิจกรรมการศึกษานี้ศึกษาว่าภาษาของ ครูเมื่อพูดคุยกับนักเรียนในระหว่างการประชุมเชิงปฏิบัติการการเรียนมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนระดับประถมศึกษาอย่างไร เมื่อพูดคุยกับนักเรียนในระหว่างการประชุมเชิงปฏิบัติการ การ เรียนมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียน การสังเกตอย่างมีวัดถูกประสงค์ทั้งของครูเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียน ทำได้ดีและการเพิ่มความคิดเห็นย้อนกลับไปสู่การตั้งสติช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนในห้องเรียน กลุ่มทดลอง ห้องเรียนกลุ่มควบคุมนี้ห้องซึ่งครูใช้การตอบสนองความคิดการเจริญเติบโตตาม ธรรมชาติเพิ่มขึ้นด้วยแรงจูงใจในการเรียน เช่นกัน การศึกษาครั้นพิยายานที่จะเริ่มเติบโตขึ้นกว่าใน วรรณกรรมเกี่ยวกับผลกระทบของภาษาครู โดยเฉพาะการใช้ผลลัพธ์กลับความคิดการเจริญเติบโต ใน การเรียนแรงจูงใจในนักเรียน平常

April Chiarelli (2018) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ความคิดการเจริญเติบโตของครูการศึกษา พิเศษและการเติบโตของนักเรียน พนว่าการศึกษานี้ถูกออกแบบมาเพื่อตรวจสอบว่าแนวคิดการ เติบโตของครูการศึกษาพิเศษมีผลต่อผลลัพธ์ของนักเรียนในเขตโรงเรียนขนาดกลางในเขตชาน เมืองในรัฐเท็กซัสหรือไม่ ผู้เข้าร่วมการสำรวจความคิดการเจริญเติบโตและได้รับมอบหมายช่วง ความคิดการเจริญเติบโตขึ้นอยู่กับ Mindset Works, Inc. "ความคิดของคุณคืออะไร?" สำรวจ

ผลลัพธ์ของความคิดการเรียนรู้เดิบโดยมีความสัมพันธ์กับการประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการของสมาคมประเมินผลภาคตะวันตกเฉียงเหนือของทั้งสองวิชาคณิตศาสตร์และการอ่าน เก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ 17 คนและนักเรียน 414 คน พบว่าผลสถิติเชิงพรรณนาสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ทำให้ความคิดการเดิบโดยของครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาขาวิชาคณิตศาสตร์หรือการอ่าน อย่างไรก็ตามข้อมูลทางคณิตศาสตร์พิสูจน์แล้วว่าใกล้เคียงกับนัยสำคัญทางสถิติตามที่สุด สำหรับโรงเรียนที่มีประชากรใกล้เคียงกันและมีที่ตั้งใกล้เคียงกัน ผลลัพธ์เหล่านี้แสดงว่าจำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์นัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่รวบรวมในการทบทวนวรรณกรรมไม่ได้แสดงความสัมพันธ์เชิงลบกับการจ้างครูที่มีความคิดการเรียนรู้เดิบโดยหรือการพัฒนาพนักงานในพื้นที่ของความคิดการเรียนรู้เดิบโดยให้กับครูที่ทำงานกับนักเรียนการศึกษาพิเศษ

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาภารกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ได้ดำเนินการตามกระบวนการกวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาภารกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนาภารกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้าง กรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ปฐมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านกรอบความคิดเติบโตและด้านการสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน

2. นักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอนุบาลสามัคคี ตำบลสามัคคี อำเภอสามัคคี จังหวัดพิจิตร จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6

2. แบบประเมินความเห็นชอบของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด ของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6

**การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้**

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ปreademศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1.1 สำรวจปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และมาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด สำหรับนักเรียนชั้นปreademศึกษาปีที่ 6

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาคลุ่มสารการเรียนรู้ต่างประเทศ ชั้นปreademศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดดงกลาง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่ ปreademศึกษาพิจิตร เขต 1 กำหนดสาระการเรียนรู้ในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความ มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปreademศึกษาปีที่ 6

1.4 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) โดยละเอียดทั้ง ทฤษฎี หลักการสำคัญ ในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ภาษา ตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset)

1.5 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษอย่างละเอียด ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ องค์ประกอบของ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

1.6 ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปreademศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 ขั้นตอนดังนี้

ตาราง 3 ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเดิบโต
และความมั่นใจในพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
จำนวน 6 ขั้นตอน

ขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
1. เปิดใจเรียนรู้	<p>1. ครูใช้กิจกรรมเตรียมความพร้อม ในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1. การทำสมุดปะกอบเพลง/เตียงธรรมชาติ/เพลงบรรเลง 1.2. การบริหารสมอง (Briand gym) 1.3. การเล่าเรื่องประทับใจ 1.4. การทำท่าทางปะกอบเพลง <p>เพื่อการลดหรือขัดความวิตก กังวล และความเครียด ให้นักเรียน เปิดใจในการเรียนรู้</p> <p>2. นักเรียนดูวิดีโอ ,สื่อเทคโนโลยี หรือเล่นเกมที่สอดคล้องกับบทเรียน</p> <p>3. ครูถามคำถามเพื่อกระตุนความคิดและเชื่องโยงสู่การเรียนรู้ใน บทเรียน</p>
2. ตั้งเป้าหมาย การเรียนรู้	<p>1. ครูแจ้งஆமுங்மைของการเรียนรู้ของบทเรียน แก่นักเรียน</p> <p>2. ครูสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนตั้งเป้าหมาย ในการเรียนรู้ตนเองและของกลุ่มพร้อมทั้งวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่เป็นริ้วงาน/ ภาระงาน เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบทเรียน โดยครูร่วมให้ ข้อเสนอแนะ</p> <p>3. ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างข้อตกลงการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -กระบวนการกรุ่น -เวลาการทำงาน -การแสดงความคิดเห็น -หน้าที่ความรับผิดชอบของนักเรียน -ข้อควรปฏิบัติและหลีกเลี่ยงต่างๆ ในการทำกิจกรรมร่วมกัน <p>โดยครูเป็นผู้กำหนดข้อตกลงในการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางจำนวน 2 ข้อ ให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้</p>

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
3. สรางความ เชื่อมั่น	<ol style="list-style-type: none"> ครูใช้กิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผ่านการสาธิตของครูผู้สอน การดูวิดีโอ สื่อ และการพูดคุยกับชาวต่างชาติที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่นักเรียนตั้งไว้ ครูใช้คำถamentรุ่นนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้และความเชื่อมั่นในตนเอง ครูใช้คำพูดและประโยคชื่นชมให้กำลังใจนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่น เช่น You can do it., Don't give up.
4. ฝึกฝน	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนฝึกฝนและลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูใช้กลวิธีต่างๆ เช่น บทบาทสมมุติ การสาธิต ลงสถานที่จริง สถานการณ์จำลองฯลฯ เพื่อให้การฝึกและปฏิบัติบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่ร่วมกันวิเคราะห์โดยใช้กลวิธีต่างๆ ครูสังเกตและให้คำแนะนำนักเรียนในระหว่างฝึกฝน ลงมือปฏิบัติ นักเรียนนำเสนอผลงานการฝึกฝน
5. สร้างกรอบ ความคิดเห็นโดย	<ol style="list-style-type: none"> ครูให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อสร้างกรอบความคิดเห็นโดยและสร้างแรงจูงใจเชิงบวก ให้แก่ผู้เรียน ครูใช้คำถamentรุ่นนักเรียนให้เกิดการสร้างกรอบความคิดเห็นโดยเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนตอบสนองและแสดงพฤติกรรมเชิงบวกหรือทำกิจกรรมใหม่ๆ ที่แต่งต่างจากเดิม เช่น <ul style="list-style-type: none"> -นักเรียนทำอะไรได้มากกว่าสิ่งนี้ไหม -นักเรียนทำมันสำเร็จได้อย่างไร -นักเรียนพบเจอบัญหาอะไรไหม -นักเรียนผ่านมันมาได้อย่างไร -ชิ้นงานที่ไม่ค่อยดี -ครูเชื่อว่านักเรียนทำได้ดีกว่าที่แน่นอน -ครูเห็นศักยภาพในตัวของนักเรียน ครูอย่างจะเสริมทักษะบางอย่างให้เพื่อให้งานของคุณดีขึ้นไปอีก

ตาราง 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
6. สะท้อนผลการ เรียนรู้	<p>1. ครูให้นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการเขียน (แบบบันทึก)</p> <p>2. ครูให้นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการพูด (ในประเด็นที่เกี่ยวกับ ความรู้, ทัศนคติ, ความรู้สึกและมุมมอง)</p> <p>3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดสะท้อนการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นรายบุคคลที่เหมาะสมกับเวลา</p>

1.8 กำหนดองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.9 ดำเนินการเรียนแผนการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ 4 กิจกรรม ให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดได้

1.10 นำร่างแผนกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ 4 เนื้อหาเสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง และนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.11 นำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าน้อยกว่า 1.00 จึงถือว่ามีความเหมาะสมของผลของการพิจารณานำเสนอในบทที่ 4 โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

1.12 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มาวิเคราะห์ผลเพื่อหาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรม

รีส์เป็นแบบ Rating scale 5 ระดับ โดยกำหนดมาตรฐานประมาณค่า ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะคาด, 2545 หน้า 105-106)

- 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- 3.50 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก
- 2.50 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์มีความเหมาะสมที่ยอมรับว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ซึ่งจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนรวมเฉลี่ย 3.84 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

1.13 วิเคราะห์ข้อมูลรายชื่อ โดยการหาค่าเฉลี่ย \bar{x} และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ที่คำนวณได้นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของรายการการประเมินในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ (บุญชุม ศรีสะคาด, 2535, หน้า 103)

1.14 นำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ 4 เนื้อหาฯลฯ ปรับปรุงในส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.15 นำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองหาค่าประสิทธิผลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำกัด สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 โดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 25 คน เพื่อหาประสิทธิผล

1.16 ให้กลุ่มทดลองทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.17 วิเคราะห์ค่าประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูด

ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 0.50 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยร้อยละของแต่ละคะแนนของนักเรียนทุกคนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6

1.18 ปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดันคัวได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการสอนด้วยตนเอง กับกลุ่มทดลองที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามัคคี จำนวน 25 คน ซึ่งมีตามขั้นตอนในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมนักเรียนชั้นปีที่ 6 ต่อการประเมินกรอบความคิดเติบโต และวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6
2. ทำการประเมินกรอบความคิดเติบโตและวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 (Pre-test) ด้วยแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตและวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6
3. กำหนดการทดลองโดยกำหนดหัวข้อเรื่องในการเรียนรู้ ตามความต้องการของผู้เรียนซึ่งอยู่ในขั้นบททวนความรู้และเลือกหัวข้อที่น่าสนใจของการจัดการเรียนรู้
4. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 โดยใช้เวลาในการทดลองชั่วโมงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 12 ชั่วโมง

กำหนดการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน(อ22101)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 What do you want to be?

จำนวน 12 ชั่วโมง

ตาราง 4 กำหนดการสอน

สัปดาห์ที่	วันทดลอง	กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้	เวลา (ชั่วโมง)
1	1 ก.ค. 2563	การทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) ประเมิน สภาพกรอบความคิด เติบโต ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	แบบประเมินสภาพกรอบ ความคิดเติบโต ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา	1
2	2 – 3 ก.ค.63	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Revision	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เรื่อง Revision	3
3	9-10 ก.ค.63	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Talking about personality	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เรื่อง Talking about personality	3
4	11 -12 ก.ค.63	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่3 เรื่อง Describing People	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เรื่อง Describing People	3

ตาราง 4 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วันทดลอง	กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้	เวลา (ชั่วโมง)
5	16-17 ก.ค.63	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Occupation	แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เรื่อง Occupation	3
6	18 ก.ค. 63	การทดสอบหลังเรียน (Post – test) เรื่อง ประเมินสภาพร้อนความคิดเห็นโดย ที่มีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6	แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	1
รวม		จัดกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค จำนวน 4 แผน		
รวม		การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ประเมินสภาพร้อนความคิดเห็นโดย ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6		
รวม				

5. เมื่อสิ้นสุดการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 แล้วประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 (Post - test) ที่ผู้ศึกษา สร้างขึ้น

6. ตรวจให้คะแนนและคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมิน มาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าค่าตัวตนที่ประเมินผลของกิจกรรมการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบประเมินความเหมาะสมสมของกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 ที่ผู้เขียนช่วยประเมินแล้วมาหาค่าเฉลี่ย นำค่าเฉลี่ยที่ได้เทียบกับเกณฑ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมสมของกิจกรรมการเรียนรู้และระดับความเหมาะสม (บุญชุม ศรีสะอด, 2548, หน้า 10)

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ที่คำนวนได้นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมสมของรายการการประเมินในการเปลี่ยนแปลงความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ (บุญชุม ศรีสะอด, 2535, หน้า 103)

2. การหาประเมินผลของกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 ดังนี้

2.1 หาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนได้ค่าดังนี้ประเมินผล

2.2 หาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset) เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังเรียนได้ค่าดังนี้ประเมินผลผลลัพธ์

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด การสร้างกรอบความคิดเติบโต (Growth mindset)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.2 แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. แบบประเมินกรอบความคิดเติบโต

การสร้างแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการ สร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการประเมินกรอบความคิดเติบโตใน การเรียนภาษาอังกฤษ วิธีการสร้างแบบประเมิน

1.2 สร้างแบบการประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ ข้อคำถามจากบทความเอกสารและประยุกต์จากแบบวัดของ Caral Dweck มีทิศทางของข้อ คำถามเป็นกรอบความคิดเติบโตซึ่งได้แก่ ข้อ 1,3,5,7,9,11,13,15,17,19,21,23 และคำถามที่เป็น กรอบความคิดแบบจำกัดซึ่งได้แก่ ข้อ 2,4,6,8,10,12,14,16,18,20,22,24 ซึ่งเป็นหลักการใน การสร้างข้อคำถามในทางจิตวิทยา อาจไม่สามารถแทนความหมายเมื่อให้กลับเป็นคะแนนได้ ดังนั้นจึงใช้วิธีการประเมินจากการคูณผลการเปลี่ยนแปลงแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบ จำนวน 35 ข้อใช้ได้จริง 24 ข้อ กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน แบบอันตรภาคชั้น ดังต่อไปนี้

กรอบความคิดเติบโต หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงลักษณะของการมีการประเมิน กรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด

ให้คะแนน 5 คะแนน

มาก

ให้คะแนน 4 คะแนน

ปานกลาง

ให้คะแนน 3 คะแนน

น้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

น้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

หากคะแนนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแสดงว่านักเรียนมีกรอบความคิดเติบโตเพิ่มขึ้น

กรอบความคิดแบบจำกัด หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงลักษณะของการมีกรอบความคิดที่จำกัดในการเรียนภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

มาก ให้คะแนน 2 คะแนน

ปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

น้อย ให้คะแนน 4 คะแนน

น้อยที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

หากคะแนนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนแสดงว่านักเรียนมีกรอบความคิดเติบโตเพิ่มขึ้น

โดยกำหนดค่าเฉลี่ย ของคะแนนความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษที่ได้อยู่ในระดับต่างๆ

(บุญชุม ศรีสะคาด, 2545) ดังนี้

4.50 – 5.00 คะแนน อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 คะแนน อยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 คะแนน อยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 คะแนน อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 คะแนน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 นำแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำแล้วกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.4 นำแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยหากค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป (บุญชุม ศรีสะคาด, 2545, หน้า 96). พนว่าแบบประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

1.5 นำแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านการประเมินความตรงของเนื้อหามาแล้วกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนขั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามัคคี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25 คน เพื่อนำแบบเกณฑ์การประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษ จากนักเรียนจำนวน 25 คนมาวิเคราะห์หาความ

เชื่อมั่น ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาร์ของครอนบราค ซึ่งผลการประเมิน พบว่า มีความเชื่อมั่นจากนี้จัดทำแบบประเมินกรอบความคิดเห็นในการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและทำวารทีเกี่ยวกับการประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษวิธีการสร้างแบบประเมิน

2.2 สร้างแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษโดยมีทิศทางของข้อคำถามทั้งเชิงบวกซึ่งได้แก่ ข้อ 1, 3, 5, 7, 8, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 22 และเชิงลบซึ่งได้แก่ ข้อ 1, 4, 6, 10, 12, 17, 19 ซึ่งเป็นหลักการในการสร้างข้อคำถามในทางจิตวิทยา อาจไม่สามารถแทนความหมายเมื่อให้กลับเป็นคะแนนได้ ดังนั้นจึงใช้วิธีการประเมินจากการดูผลการเปลี่ยนแปลงแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบจำนวน 30 ข้อ ใช้ได้จริง 22 ข้อ กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิกเกิร์ท (Likert) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน แบบอันตรภาคชั้น ดังต่อไปนี้

ข้อความในเชิงบวก หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงลักษณะของการมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความในเชิงลบ หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงลักษณะของการขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

โดยกำหนดค่าเฉลี่ย ของคะแนนความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
ที่ได้อยู่ในระดับต่างๆ (ปริศนา ยามิตะ, 2546) ดังนี้

4.50 – 5.00 คะแนน อยู่ในระดับ มากที่สุด

3.50 – 4.49 คะแนน อยู่ในระดับ มาก

2.50 – 3.49 คะแนน อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.50 – 2.49 คะแนน อยู่ในระดับ น้อย

1.00 – 1.49 คะแนน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

2.3 นำแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

เพื่อขอคำแนะนำแล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.4 นำแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยหากค่าดัชนีความสอดคล้อง
โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป (บุญชุม ศรีสะคาด, 2545,
หน้า 96) พนวจแบบประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.65-1.00

+ 1 หมายถึง เห็นด้วยข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามกรอบความคิด

เดิบโตที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

0 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามกรอบความคิด

เดิบโตที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามกรอบ

2.5 นำแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในการเรียนภาษาอังกฤษ
ที่ผ่านการประเมินความตรงของเนื้อหามาแล้วกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนอนุบาลสามัคคี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25 คน เพื่อนำแบบเกณฑ์แบบประเมินความมั่นใจ
ในการพูดภาษาอังกฤษ จากนักเรียนจำนวน 25 คนมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์
อัลฟาร์ของครอนบราค ซึ่งผลการประเมินพบว่า มีความเชื่อมั่น จากนั้นจัดทำแบบประเมินกรอบ
ความคิดเดิบโตในการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลชิ้งเป็นการศึกษาแบบทดลอง ผู้วิจัยเลือกแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One group pretest posttest design) ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (ศรีมา ณ วิเชียร, 2556, 23)

กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	O ₁	X	O ₂

ซึ่งมีสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

	E	แทน	กลุ่มทดลอง
การทดลอง	O ₁	แทน	การทดสอบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษก่อน
การทดลอง	O ₂	แทน	การทดสอบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลัง
	X	แทน	กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดจิตวิทยาเชิงบวก เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจใน การสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการสอนด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นปีที่ 6 โรงเรียนวัดคงกลาง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 25 คน ซึ่งมีตามขั้นตอนในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมนักเรียนชั้นปีที่ 6 ต่อการประเมินกรอบความคิดเติบโต และวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6
2. ประเมินกรอบความคิดเติบโตและประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 (Pre-test) ด้วยแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6
3. กำหนดการทดลองโดยกำหนดหัวข้อเรื่องในการเรียนรู้ ตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในชั้นบททวนความรู้และเลือกหัวข้อที่น่าสนใจของการจัดการเรียนรู้

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 โดยใช้เวลาในการทดลองช่วงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 12 ชั่วโมง
5. เมื่อสิ้นสุดการเรียนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 แล้วประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6 (Post - test) ที่ผู้ศึกษา สร้างขึ้น
6. ตรวจให้คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมิน มหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล
ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้
 1. เปรียบเทียบผลการประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การทดสอบค่า t แบบไม่เป็นอิสระต่อ กัน (t-test Dependent)
 2. วิเคราะห์กรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ
 3. วิเคราะห์ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ นำผลคะแนนมาคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาดัชนีประสิทธิผลของคู่มือกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 5 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้				
ขันที่ 1 เปิดใจเรียนรู้				
1.	ใช้กิจกรรมเตรียมความพร้อมที่ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
2.	ใช้กิจกรรมเตรียมความพร้อมที่ เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.00	0.71	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3.	สื่อการเรียนรู้ (วิดีโอ, สื่อเทคโนโลยี หรือเกมฯลฯ) สอดคล้องกับขั้นเปิดใจเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
	เฉลี่ย	4.10		มาก
	ขั้นที่ 2 ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้			
1.	แจ้งจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ของบทเรียน แก่นักเรียน	4.20	0.70	มาก
2.	มีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียน ตั้งเป้าหมาย	4.00	0.71	มาก
3.	ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างข้อตกลงการเรียนรู้ ร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียน	3.40	0.45	ปานกลาง
	เฉลี่ย	3.87	0.57	มาก
	ขั้นที่ 3 สร้างความเชื่อมั่น			
1.	กิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	3.80	0.45	มาก
2.	คำดำเนินที่ใช้กระตุ้นสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียน ในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.80	0.45	มาก
3.	ครูใช้คำพูดและประยิคชื่นชมให้กำลังใจนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่น	3.80	0.45	มาก
	เฉลี่ย	3.80	0.45	มาก
	ขั้นที่ 4 ฝึกฝน			
1.	ใช้กลวิธีที่หลากหลายที่เน้นการฝึกทักษะการ สื่อสารเหมาะสมต่อการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	4.20	0.45	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความหมายสม
2.	การจัดการเรียนรู้เน้นนักเรียนลงมือปฏิบัติจริง	3.80	0.45	มาก
3.	คำถามกระตุ้นกรอบความคิดเติบโตเหมาะสม	3.60	0.55	มาก
4.	กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ได้เรียนรู้มีปรับใช้ได้จริง	4.00	0.71	มาก
5.	กิจกรรมที่ฝึกฝนมีทักษะทำงานเดี่ยวและงานกลุ่ม	3.80	0.45	มาก
6.	ครูให้คำแนะนำนักเรียนในขณะทำกิจกรรม การเรียนรู้	3.87	0.51	มาก
เฉลี่ย		4.20	0.45	มาก
ข้อที่ 5 สร้างกรอบความคิดเติบโต				
1.	กิจกรรมสร้างกรอบความคิดเติบโตเหมาะสม และปฏิบัติได้จริง	3.80	0.45	มาก
2.	การให้ข้อมูลย้อนกลับส่งเสริมต่อการสร้าง กรอบความคิดเติบโตในการพูดภาษาอังกฤษ	3.80	0.45	มาก
3.	คำถามกระตุ้นนักเรียนให้เกิดการสร้างกรอบ ความคิดเติบโตที่เหมาะสม	3.80	0.45	มาก
4.	สื่อที่ใช้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดกรอบความคิด เติบโตและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	3.60	0.55	มาก
5.	มีการใช้คำพูดเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	3.80	0.45	มาก
เฉลี่ย		3.76	0.47	มาก
ข้อที่ 6 สะท้อนผลการเรียนรู้				
1.	กิจกรรมสะท้อนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	3.80	0.45	มาก
2.	มีการให้รีวิวสะท้อนผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย	3.60	0.55	มาก
3.	คำถามในแบบบันทึกการเรียนรู้สอดคล้องกับ บทเรียน	3.60	0.55	มาก

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ตัวบ่งชี้ความหมายสม
2.	มีการใช้วิธีสะท้อนผลการเรียนรู้ที่ หลากหลาย	3.60	0.55	มาก
3.	คำถ้าในแบบบันทึกการเรียนรู้สอดคล้อง กับบทเรียน	3.60	0.55	มาก
4.	คำถ้าในแบบบันทึกการเรียนรู้ได้เสริมสร้าง กรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจในการ พูดภาษาอังกฤษ	3.60	0.55	มาก
	เฉลี่ย	3.65	0.52	มาก
	ภาพรวม	3.84	0.52	มาก

จากตาราง 5 พบร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ขั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 ภาพรวมมีความหมายสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณา รายด้านแล้วพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นที่ 1 เปิดใจเรียนรู้มีความหมายสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.80) รองลงมาเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นที่ 2 ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้มีความหมายสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.57) และขั้นที่ 6 สะท้อนผลการเรียนรู้มีความหมายสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.52) ตามลำดับ

ตาราง 6 ผลการประเมินความหมายสมของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิด เติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษา ปีที่ 6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความหมายสม
สาระสำคัญ				
1.	เขียนสาระสำคัญถูกต้องตามประเด็นของเรื่อง ในภาพรวม	4.20	0.45	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
2.	สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
3.	สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	3.60	0.89	มาก
	เฉลี่ย	4.00	0.60	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้				
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะและ เจตคติที่มีต่อการสร้างกรอบ ความคิดเติบโตและความมั่นใจการพูด ภาษาอังกฤษ	4.40	0.55	มาก
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ สาระสำคัญ	4.00	0.71	มาก
3.	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
	เฉลี่ย	4.13	0.65	มาก
สาระการเรียนรู้				
1.	สารการเรียนรู้และกิจกรรมสอดคล้องและเขื่องต่อ การบรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	3.60	0.89	มาก
2.	สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.60	0.89	มาก
	เฉลี่ย	3.60	0.89	มาก
สื่อและแหล่งเรียนรู้				
1.	ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.00	0.71	มาก
2.	สื่อเหมาะสมกับกิจกรรมการสร้างกรอบ ความคิดเติบโตและความมั่นใจในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	3.80	0.84	มาก
3.	สื่อมีความหลากหลาย น่าสนใจ	4.00	0.71	มาก
	เฉลี่ย	3.93	0.75	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้				
1.	การวัดและประเมินผลทดสอบคล้องกับการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกรอบความคิด เติบโตและความมั่นใจในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	3.80	0.84	มาก
2.	การประเมินครอบคลุมஆுดประสงค์การ เรียนรู้	4.00	0.71	มาก
3.	เครื่องมือทดสอบคล้องกับวิธีการวัดกรอบ ความคิดเติบโตและความมั่นใจในการ สื่อสารภาษาอังกฤษ	3.60	0.55	มาก
4.	เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	0.71	มาก
5.	มีการประเมินที่หลากหลายและเหมาะสมกับ กับกิจกรรมการเรียนรู้	3.60	0.89	มาก
เฉลี่ย				
เฉลี่ย				
ภาพรวม				
ภาพรวม				

จากตาราง 6 พบว่าคุณมีการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 ภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่าஆுดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.65) รองลงมาเป็น สาระสำคัญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.60) และสาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.89) ตามลำดับ

2. ผลการหาประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาประสิทธิผล E.I. กับนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผลการหาประสิทธิผล E.I. นำเสนอผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการหาดัชนีประสิทธิผล E.I. ของการจัดกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบภาคสนามกับนักเรียน จำนวน 25 คน

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบก่อนเรียน	
25	120	1,363	2,378	0.6200

พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 0.6200 แสดงว่านักเรียนมีกรอบความคิดเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 62.00 มีดัชนีประสิทธิผล สามารถนำไปใช้ได้

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ผลการเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำเสนอผลดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการพัฒนาภาระนักเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอลด์เว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ($n=25$)

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	2.38	0.31	21.56*	0.0000
หลังเรียน	3.96	0.17		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบร่วมกันว่ากรอบความคิดเติบโตก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนาภาระนักเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอลด์เว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การทดสอบก่อนและหลัง การทดลองใช้กิจกรรมการพัฒนาภาระนักเรียนพบว่ามีกรอบความคิดเติบโตหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลศึกษากรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจในการพูดที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของแครอลด์เว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำเสนอผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการศึกษากรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของแครอลด์เว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ด้านกรอบความคิด	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
ความท้าทาย	4.28	0.48	85.60	มาก
อุปสรรค	4.52	0.06	90.40	มากที่สุด
ความพยายาม	4.02	0.65	80.40	มาก
คำวิจารณ์	4.49	0.36	89.86	มาก
ยินดีกับความสำเร็จ	4.58	0.25	91.60	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านกรอบความคิด	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
รวม	4.38	0.23	87.57	มาก

จากตาราง 9 พบร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคพื้นที่ภาคอีสาน จังหวัดมหาสารคาม มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณากรอบความคิดรายด้านแล้วพบว่า ด้านยินดีกับความสำเร็จมีกรอบความคิดเดียวกันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.23) รองลงมาเป็นอุปสรรค ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.23) และ ด้านความพยายามมีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

ตาราง 10 ผลการศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเดียวกัน และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ปีที่ 6 (n=25)

รายการการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. ฉันชอบเสนอตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียนแทนเพื่อนๆ	3.08	0.70	64.17	ปานกลาง
2. ฉันรู้สึกอย่างเมื่อพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	3.24	1.13	67.50	ปานกลาง
3. ฉันกล้าแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามเมื่อครูถามในชั้นเรียน	4.00	0.91	83.30	มาก
4. ฉันไม่มีความมั่นใจในการพูดคำสอนเป็นภาษาอังกฤษ	3.48	1.19	72.50	มาก
5. ฉันตื่นเต้นเวลาพูดหน้าชั้นเรียน แต่ก็ควบคุมอารมณ์ของตนเองในขณะที่พูดภาษาอังกฤษได้	3.80	0.82	79.20	มาก
6. ฉันไม่อยากแสดงความคิดเห็นในขณะที่ครูถาม เพราะกลัวตอบผิด	3.88	0.83	80.83	มาก
7. ฉันไม่ประหม่า และแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าในการพูดภาษาอังกฤษได้ดี	3.28	0.46	68.30	ปานกลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
8. ฉันมักใช้ท่าทางประจบเมื่อพูดภาษาอังกฤษอยู่เสมอ	4.64	0.49	96.70	มากที่สุด
9. ฉันรู้สึกห้อแท้ เมื่อโคนครูและเพื่อนให้คำวิจารณ์เรื่องการพูดภาษาอังกฤษ	3.76	0.83	78.30	มาก
10. ฉันรู้สึกดีใจทุกครั้งที่เมื่อได้รับคำวิจารณ์เรื่องการภาษาอังกฤษจากครูและเพื่อนๆ	3.92	0.70	81.70	มาก
11. ฉันไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ เพราะกลัวพูดผิด	4.04	0.79	84.20	มาก
12. ฉันพยายามฝึกพูดภาษาอังกฤษบ่อยๆ	3.72	0.84	77.50	มาก.
13. เวลาออกไปพูดภาษาอังกฤษหน้าห้ามเรียนฉันไม่กล้าตอบตามครูพูด	3.44	0.77	71.67	ปานกลาง
14. ฉันคิดว่าเวลาพูดภาษาอังกฤษ ถึงจะพูดผิดบ้างมันก็ไม่ใช่เรื่องร้ายแรง	3.88	0.88	80.80	มาก
15. ฉันพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นและคำวิจารณ์ของผู้อื่นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปปรับปรุงต้นเอง	4.16	0.69	86.67	มาก
16. ฉันภูมิใจและให้รางวัลตัวเองเมื่อพูดภาษาอังกฤษได้สำเร็จ	4.68	0.48	98	มากที่สุด
17. ฉันมีความวิตกกังวล เมื่อต้องพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ	3.48	0.87	72.50	ปานกลาง
18. หากฉันไม่แน่ใจในคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่จะพูดฉันมักจะถามครูเสมอ	3.80	0.96	79	มาก
19. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ฉันดื่นเต็มและไม่มั่นใจ เมื่ออยู่หน้าห้องเรียน	3.72	0.61	78	มาก
20. ฉันชอบพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและครูในชั่วโมงเรียน	3.76	0.83	78	มาก
21. เมื่อฉันพูดภาษาอังกฤษผิด ฉันพยายามพูดใหม่ให้ถูกต้อง	4.28	0.79	89.20	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
22 ฉันมีความกล้าแสดงออก จึงได้เป็นตัวแทนของเพื่อนๆ ในการนำเสนอภาษาอังกฤษ อญญาติอย่างครั้ง	3.16	0.47	65.80.	ปานกลาง
รวม	3.78	0.19	78.80	มาก

จากตาราง 10 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นปีก่อนปีที่ 6 หลังการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.19) คิดเป็นร้อยละ 78.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ฉันภูมิใจและให้รางวัลตัวเองเมื่อพูดภาษาอังกฤษได้สำเร็จ มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$, S.D. = 0.48) คิดเป็นร้อยละ 98 รองลงมาฉันภูมิใจที่ทำ得好 ประกอบเมื่อพูดภาษาอังกฤษอยู่เสมอ มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.49) คิดเป็นร้อยละ 96.70 และฉันชอบเสนอตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนแทนเพื่อนๆ มีคุณภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 0.70) คิดเป็นร้อยละ 64.17 ตามลำดับ

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลพัฒนาภารกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอลดิวีค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ มีบทสรุปดังนี้

สรุปผลการวิจัย

- กิจกรรมการพัฒนาภารกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดิวีค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความหมายสมอยู่ในระดับมากมีค่าประสิทธิผล เท่ากับ 0.6200
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมอยู่ในระดับมาก
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการพัฒนาผลการศึกษากรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจในการพูดที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของแครอล ดิวีค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายดังนี้

- ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดิวีค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พนว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดิวีค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูด

ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 0.6200 และดังว่า นักเรียนมีกรอบความคิด ตีบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 62.00 ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้พัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และความเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจใน การพูดภาษาอังกฤษได้ด้วยการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยศึกษาจากข้อมูลจากนักการศึกษา โดยมี การสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) เปิดใจเรียนรู้ 2) ตั้งเป้าหมายการ เรียนรู้ 3) สร้างความเชื่อมั่น 4) ฝึกฝน 5) สร้างกรอบความคิดเติบโต 6) สะท้อนผลการเรียนรู้ จากนั้น ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ และนำไป นำค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Goodman, Fletcher and Schneider (1980) โดยใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียน อนุบาลสามัคคี สำกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลหลังเรียนมีค่ามากกว่าก่อนเรียนร้อยละ 62.00 ซึ่งได้ผล ทดสอบคล้องกับงานวิจัยของ มุตติดา อุดหนและคณะ (2561) ศึกษาวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมการพัฒนา กรอบความคิดเติบโตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการพัฒนา กรอบความคิดเติบโตมีคะแนน ครอบความคิดเติบโตสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมภาษาไทยหลังสิ้นสุด การทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และทดสอบคล้องกับวิชัย วงศ์ใหญ่และมารุต พัฒผล (2563) ได้กล่าวว่าบุคคลที่มีความคิดอยู่ในรูปแบบกรอบความคิดเติบโต มักมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ ในระดับที่สูงเมื่อผลการเรียนที่ดีขึ้น อีกทั้งยังมีสิ่งที่เรียกว่าเจตจำนงอิสระหรือมีอิสระในด้านความคิด มากกว่าแต่บุคคลที่มีความคิดอยู่ในรูปแบบกรอบความคิดจำกัดอาจมีความเจริญก้าวหน้าต่ำกว่าและ ให้ศักยภาพของตนเองได้อย่างไม่เต็มที่ส่งผลต่อการเรียนที่ไม่ดี

2. ผลการศึกษากรอบความคิดเติบโตและเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตก่อนเรียนและ หลังเรียนพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีกรอบความคิดเติบโตในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีกรอบความคิดเติบโตใน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.23) ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตโดยใช้หลักแนวคิดของแครอล ดเว็ค ซึ่งข้อคำถาม ยึดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านกรอบความคิด 5 ด้าน ดังนี้ ความท้าทาย (Challenges) อุปสรรค

(Obstacles) ความพยายาม (Effort) คำวิจารณ์ (Criticism) ยินดีกับความสำเร็จ (Success of other) ซึ่งสอดคล้องกับ Annie Brock and Heather Hundley (2016) ได้สรุปจากแนวคิดของDweck ถึงแนวทางการสอนได้ระบุประเด็นสำคัญ 5 ประการคือ ความท้าทาย อุปสรรค ความพยายาม คำวิจารณ์ และ ยินดีกับความสำเร็จ โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2563 โรงเรียนวัดคงกลาง จำนวน 25 คน สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษา พิจิตร เขต 1 ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ประเมินตนเองก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้และ หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ พนว่ามีกรอบความคิดเติบโตในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ได้ผลตามเกณฑ์ที่กำหนดได้สอดคล้องกับงานวิจัยของมุทิตา อดทนและคณะ (2561) ศึกษาวิจัย เรื่องผลของโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พนว่า นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตมีคะแนนกรอบความคิดเติบโตสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมภาษาญี่ปุ่นสุดการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พนว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หลังจากเรียนด้วย กิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D.= 0.19) คิดเป็นร้อยละ 78.80 คะแนนหลังเรียนของ นักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างแบบ ประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งข้อคำถามยืดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดย ให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 การศึกษา 2563 โรงเรียนวัดคงกลาง จำนวน 25 คน สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ที่ได้มาจากการ สุ่มอย่างง่าย ประเมินตนเองก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ พนว่า หลังจากที่นักเรียนได้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้เกิดความมั่นใจนักเรียนมีความ กล้าหาญ กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่ประหม่า มีจิตใจมั่นคง มีมีความมั่นใจใน ความคิดของตนเอง และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุทิตา อดทนและคณะ (2561) ศึกษาวิจัยเรื่องผลของโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโต ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิด เติบโตมีคะแนนกรอบความคิดเติบโตสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมภาษาญี่ปุ่นสุดการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับสุริยะ ประทุมรัตน์ (2556) ได้ศึกษาผลการใช้สถานการณ์

จำลองในวิชาการสนทนากำชาอังกฤษ 2 ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประภาคนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี3 เพื่อศึกษา 1) ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประภาคนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ใน การเรียนวิชาสนทนากำชาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาสนทนากำชาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถพัฒนากรอบความคิดของนักเรียนประถมศึกษาได้อย่างชัดเจน ดังนั้นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษและในรายวิชาอื่นๆ สามารถที่จะประยุกต์ใช้กิจกรรมกรอบความคิดเติบโตเพื่อพัฒนากรอบความคิดเติบโตให้แก่นักเรียน แต่ควรมีการศึกษารายละเอียดของเอกสารที่ประกอบแต่ละครั้งของโปรแกรมและประยุกต์กิจกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียน โดยพิจารณาจากรายวิชา บริบทของโรงเรียนและช่วงวัยของนักเรียนเป็นหลัก

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ผลกระทบเฉลี่ยคะแนนกรอบความคิดเติบโตของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนในตัวบ่งชี้คุณลักษณะกรอบความคิดเติบโต มีบางข้อที่มีผลต่ออยู่ ดังนั้นครูควรเน้น การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมตัวบ่งชี้คุณลักษณะที่ยังต่ำกว่าเกณฑ์อยู่ให้มากขึ้น และครูผู้สอนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดแรงเสริมที่จะนำไปสู่กระบวนการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดเติบโตที่คงทนและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ความมีการศึกษาและขยายผลต่อด้วยการทดสอบที่หลากหลาย เช่น ในระดับมัธยม ตอนต้น และระดับมัธยมตอนปลาย เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดเติบโตของนักเรียน เนื่องจากในการวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งยังไม่ครอบคลุมนักเรียนในชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้นควรมีการขยายผลต่อ ด้วยการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาด้วย

2.2 ความก้าวให้ระยะเวลาในการวิจัยครั้งต่อไปนี้อาจจะเป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 2 ภาคเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาชั้นปีนฐาน.
กรุงเทพฯ: คุณสภาพัดพร้าว.
- กนกวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการ
สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: กนศนฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นปีนฐาน พุทธศักราช 2551.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุณสภาพัดพร้าว.
- กมลวรรณ โถมศรีพ่า. (2551). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนา
ความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สาขาวิชานิพนธ์ ศศ.บ., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ
- จงใจ ชาครศิลป์. (2532). ผลการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และกิจกรรมการเล่นตามมุ่งที่มี
ต่อ ความคิดสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตนของเด็กปฐมวัย. บริณญาณิพนธ์
กศ.น กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฉันทนา ภาคบุนġก. (2533). เทคนิคการพัฒนาความเชื่อมั่นและความคิดสำหรับเด็กปฐมวัย.
เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการ วันที่ 27–28 มีนาคม 2533. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธนาอธิป พฤกุล. 2551. การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และ
การเขียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชนิดา รุ่งเรืองและเสรี ชัดแข็ง. (2559). ครอบความคิดเติบโต: แนวทางใหม่แห่งการพัฒนา
ศักยภาพ มนุษย์. วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา, 14 (1), 150-162.
- ชัชวาลย์ ศิลปะกิจและคณะ. (2558) ความต้องของแบบวัดคุณภาพคิด. วารสารสุนทรียศาสตร์แห่ง
ประเทศไทย, 23 (3), 167-173.

- ณัฐร์นรี ฤทธิ์ตัน. (2557). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา, 15(1), 2840 - 2841.
- ทิศนา แรมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรภาพ วัฒนวิจารณ์ (2545)."ความเชื่อมั่น". นิตยสารผู้จัดการ. 19 (220): 127 - 128
- เนตรนิยมaka วรรณพยัณ์. (2560). วิถีครุภัณฑ์การพัฒนากรอบความคิด. วารสารหาดใหญ่วิชาการ, 15(2), 185-195.
- บุญชน ศรีสะคาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปดิวรดา ล็ตตะกูล. (2556). ศึกษาปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1. วิจัยในขั้นเรียน, โรงเรียนดงราชภรร, พิษณุโลก.
- เพชรุ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ด้านประสิทธิผล. วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัย มหาสารคาม, 8 (7), 30 - 36.
- พรสาวร์ค สีปีอ. (2550). "สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่". กรุงเทพฯ. ขักษรเจริญพัทศ์
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557) การจัดระบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. ประทุมธานี: ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิตอล.
- มุทิตา อดทน. (2561). ผลของโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ กศด., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ภรากรณ์ ศรีวิโรจน์ (2560) : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรี
- 瓦鲁ณี เจริญรัตน์. (2543). แนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก ปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปฏิบัติการทดลอง.ปริญญาโท กศม. (การศึกษา ปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ.
- วิชัย วงศ์ใหญ่และมารุต พัฒน์. (2563). การเรียนรู้บนพื้นฐาน Growth Mindset. กรุงเทพฯ:
- สำนักพิมพ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- วิชัย วงศ์ใหญ่และมารุต พัฒน์. (2563). การพัฒนา Growth Mindset ของผู้เรียนในยุค 5G. กรุงเทพฯ:
- สำนักพิมพ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

- วิทยา นนท์ภา. (2558). โครงการส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในโรงเรียน (Growth Mindset). ผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนบ้านเดาบ่า, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสารคาม เขต 2, มหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรใจน์. (2551). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Back ward Design. ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีมา ณ วิเชียร. (13 กุมภาพันธ์ 2556), การออกแบบวิจัยเชิงปริมาณ. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2563, จาก http://rlc.nrct.go.th/ewt_dl.php?nid=1051.
- ศูนย์วิชาการและเครือข่ายวิชาการด้านเด็ก เยาวชน และครอบครัว. (2560). การส่งเสริม กระบวนการทางความคิด (Mindset) เด็กและเยาวชนสู่ประเทศไทย 4.0. เอกสาร วิชาการ. คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิယุ่สกิรคุณ. (2561). อัจฉริยะหรือพรสวัสดิ์ ไม่สำคัญ...เท่า Growth mindset. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมพร พลดยอง. (2551). การทดลองสอนความเชื่อมั่นในตนเอง แก่เด็กที่มีระดับ พัฒนาการทาง สติปัญญาที่ต่างกัน โดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์. ปริญานินพนธ์ กศ.น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริวรรณ สุวรรณอาภา. (2523). เอกสารการสอนชุดวิชาเพื่อรู้ฐานการศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- สุนีย์รัตน์ ฤทธิธงชัยเลิศ. (2530). ผลจากการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการพัฒนาความ เชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ผลการเรียน แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกกร บัวสายและคณะ. (2561). สูตรห้องเรียนสุข สนุกสอน. กรุงเทพฯ: บริษัทมาตราการพิมพ์จำกัด.
- สุกทราบ อักษราณุเคราะห์. (2531). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุมน อนวิวัฒน์. (2533). สมบัติพิพิธของ การศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนาภูล. (2537). การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนาภูล. (2540). แนวคิดและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุริยะ ประทุมรัตน์. (2557). การพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชา สังคมศึกษาฯดับเบิลยูญาตี โดยใช้ร่วงวัลในการเสริมแรงทางบวก. วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร , 6 (12), 71-80.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). วิธีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนรู้. กรุงเทพฯ: ปะนวลดีลป
- สุวรรณा ตีไพบูลย์และคณะ. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิธีรวมชาติ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 10(1), 84-107.
- อาจารณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน.ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร: โอดีเยนส์ไดร์.
- อาจารี เกษมรัตติ. (2533). ผลของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกลุ่มและกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ปกติที่มีความเชื่อมั่นในตนเองเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดอบรมเลี้ยงดูและเข้มงวด กວດขันและแบบรักหนูตันออม. ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ:
- นายชัย ผกานมาศ. (2542). วิทยานิพนธ์ที่3 : สถาบันราชภัฏภูเก็ต
- Anne E. Franklin. (2016). Growth Mindset Development: Examining the Impact of a Standards-Based Grading Model on Middle School Students' mindset Characteristics. Dean of the School of Education: Janet M. McMahill, Ph.D. Drake University
- April Chiarelli. (2018). Correlating the Growth Mindset of Special Education Teachers and Student Growth. The Requirements for the Degree Doctor of Education in Educational Leadership. Texas Wesleyan University.
- Benee, P., and Wilkins, B. (2014). "Efficacy of a Growth Mindset Intervention to Increase Student Achievement". Education Theses, Dissertations and Projects. Paper 24.
- Brown, H.D. (2005). Teaching by principles and interactive approach to language pedagogy. New Jersey. Prentice Hall Regents.
- Brock, A and Hundley, H. (2016). The Growth Mindset Coach: A Teacher's Month-by-Month Handbook for Empowering Students to Achieve (Growth Mindset for Teachers). Published in the United States: Ulysses press.
- Blackwell, S., Trzesniewski, H., and Dweck, C. (2007). Implicit theories of intelligence predict achievement across an adolescent transition: A longitudinal study and an intervention. Child Development, 78(1), 246 – 263.

- Cheska Robinson. (2017).Growth mindset in the Classroom. Listserv Roundup Schience Scope. 17-22.
- Dockterman, D. and Blackwell, L. (2014). "Growth Mindset in Context Content and Culture Matter Too". International Center for Leadership in Education.
- Dweck, C. S. (2006). Mindset: The new psychology of success. New York, NY: Random House.
- Dweck, C. S. (2007). The perils and promises of praise. Educational Leadership, 65(2), 34-39.
- Dweck, C. (2015). Carol Dweck revisits the 'growth mindset'. Education Week, 35(5), 20-24.
- Dweck, C. (2006). Mindset: The new psychology of success. New York: Random House.
- Education Week Research Center. (2016). Mindset in the Classroom: A National Study of K-12 Teachers. Bethesda, MD: Editorial Projects in Education Inc.
- Emily L. Mofield and Megan Parker Peters. (2018). Mindset Misconception? Comparing Mindsets, Perfectionism, and Attitudes of Achievement in Gifted, Advanced, and Typical Students. *Gifted Child Quarterly*. 62(4),327-348.
- Finocehiaro, M. (1983). The Functional-National Approach: From Theory to Practice. Oxford: Oxford University Press.
- Flores, D., Lemons, A. and McTernan, H. (2011). The Correlation between Student Growth Mindset and Conceptual Development in Physics. Action Research required rot the Master of Natural Science with Concentration in Physics, Arizona University.
- Fogarty, R. (2016). Invite Excite Ignite: 13 Principles for Teaching, Learning, and Leading, K –12. New York, NY: Teachers College Press.
- Gawron, H. (2018). Just Ask Us: Kids Speak Out on Student – Engagement. Thousand Oaks, CA: A SAGE Company
- Good, C.V. (1973). Dictionary of Education (3rd ed). New York: Mc Graw- Hill book Go.
- Goodman R.I., K.A. Fletcher and E.W. Schneider. (1980). The Effectiveness Index as Comparative Measure in Media Product Evaluation. *Educational Technology*. 20(09) : 30-34

- Harmer, Sermy. (1983). *The Practice of English Language Teaching*. 6th ed. New York: Longman.
- Harris, D.P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.
- Hildrew, C. (2018). *Becoming Mindset School: The Powerful of Mindset to Transform Teaching, Leadership and Learning*. New York, NY: Routledge.
- Jeni L. Burnette and Colleagues. (2019). A Growth Mind-Set Intervention Improves Interest but Not Academic Performance in the Field of Computer Science. *Social Psychological and Personality Science*. 1-10.
- Jill Belli. (2012). *Pedagogies of Happiness: What and How Self-Help, Positive Psychology, and Positive Education Teach about Well-Being*. The Degree of Doctor of Philosophy, The City University of New York.
- Prapphal, K. 2001. English proficiency of Thai learners and directions of English teaching in Thailand. *Journal of English Studies*. 1(1): 6-12.
- Mary Cay Ricci.(2017). *Mindsets in the Classroom: Building a Growth Mindset Learning Community*. USA: Raquel Trevino.
- Marz, K. and Hertz, C. (2015). *A Mindset for Learning: Teaching the Traits of Joyful, Independent Growth*. Portsmouth NH: Heinemann.
- Megan L. Truax. (2017). *A Motivational Mindset: how Encouraging a Growth Mindset with Students During Writing Conferences Impacts Motivation to Write*. Division of Education Elgin, Illinois Judson University.
- Oller, John W. (1979). *Language Test at School*. London: Longman.
- Rattan, A., Good, C., & Dweck, C. S. (2012). "It's okay—not everyone can be good at math": Instructors with an entity theory comfort (and demotivate) students. *Journal of Experimental Social Psychology*. doi:10.1016/j.jesp.2011.12.012
- Raz, G. (Presenter). (2016). Should we stop telling kids they're smart? [Radio broadcast] *The TED Radio Hour*. Washington, DC: National Public Radio and TED. Retrieved from <https://www.npr.org>.
- Rhew et al . (2018). The Effects of a Growth Mindset on Self-efficacy and Motivation. *Cogent Education*, 5 (1492337), 1-16

- Sarkis, R. 2012. Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Selfconfidence. *American Journal of Education Sciences.* 2(4): 19-23.
- Siegle, D., & McCoach, D. B. (2005). Motivating gifted students. The practical strategy series in gifted education. Waco, TX: Prufrock Press.ISBN: 9781593630157.
- Silver, D. and Stafford, D. (2017). *Teaching Kids to Thrive: Essential Skills for Success*. Thousand Oaks, CA: A SAGE Company.
- Soureshjani, K and Riahipour. (2012). Demotivating factors on English speaking skill: A study of EFL language learners and teachers' attitudes. *World Applied Sciences Journal*, 17(3): 327-339.
- Tamarah F. Smith.(2019). Using a Mindset Intervention to Reduce Anxiety in the Statistics Classroom. *Psychology Learning & Teaching*.18 (3),326–336.
- Tribolet, C. 2012. Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Selfconfidence. *American Journal of Education Sciences.* 2(3): 36-40.
- Wilson C. (2016). *A Mixed-Method Case Study of Growth Mindset, Grit, and Reading Scores in a Midwest Public Elementary School*. Doctor of Education, A Dissertation submitted to the Education Faculty, Lindenwood University.
- Yeager, D. and Dweck, C. (2012). "Mindsets That Promote Resilience: When Students Believe That Personal Characteristics Can Be Develop". *Educational Psychologist*.47(4), 302 –314.
- Yeager, D. S. and Romero (2016). Using design thinking to improve psychological interventions: The case of the growth mindset during the transition to high school. *Journal of Educational Psychology*, 108, 374-391.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อวีร์ย์ ปรีดีกุล	ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและด้านการสอนภาษาอังกฤษประธานหลักสูตรสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
2. รองศาสตราจารย์ ดร.มนินทร์ ธีรานนท์	ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร, ครอบความคิดเตบโต และด้านการสอนภาษาอังกฤษ รองศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
3. รองศาสตราจารย์ ดร.มาตรฐาน พัฒผล	ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและครอบความคิดเตบโตรองศาสตราจารย์ สาขานหัตถศิลป์/สาขาวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ วัฒนาธรรม	ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและครอบความคิดเตบโตผู้ทรงคุณวุฒิ สาขานลักษณะและ การสอน คณะวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา
5. ดร.สุพรทิพย์ ธนากรโชคิวัต	ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและด้านการสอนภาษาอังกฤษ อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจใน การพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
3. คู่มือกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6
4. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
6. แบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6
7. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ
แครอลด์เว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการ
พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำอธิบาย

ขอความกรุณายกตัวอย่างพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตาม
แนวคิดของ แครอล ด์เว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจใน
การสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่ามีความเหมาะสมตาม
องค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่กำหนดไว้หรือไม่โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความ
เหมาะสม” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ
แครอลด์เว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจ
ในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
กิจกรรมการเรียนรู้					
ขั้นที่ 1 เปิดใจเรียนรู้					
1. ใช้กิจกรรมเติร์ยมความพึงพอใจที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2. ใช้กิจกรรมเติร์ยมความพึงพอใจที่เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้					
3. สื่อการเรียนรู้ (วิดีโอ, สื่อเทคโนโลยี หรือเกมฯลฯ) สอดคล้องกับขั้นเปิดใจเรียนรู้					
4. ใช้คำถ้าเพื่อกระตุ้นความคิดและเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้ในบทเรียน					
ขั้นที่ 2 ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้					
1. แจ้งชุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ของบทเรียน แก่นักเรียน					
2. มีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนตั้งเป้าหมาย					
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างข้อตกลงการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียน					
ขั้นที่ 3 สร้างความเชื่อมั่น					
1. กิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					

รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
2. คำถานที่ใช้กระตุนสร้างความเชื่อมั่นให้นักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ					
3. ครูใช้คำพูดและประโยคชี้ชันให้กำลังใจนักเรียน เพื่อเพิ่มสร้างความเชื่อมั่น					
ข้อที่ 4 ฝึกฝน					
1. ใช้กลวิธีที่หลากหลาย ที่เน้นการฝึกหัดกระบวนการสื่อสาร เหมาะสมต่อการสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ					
2. การจัดการเรียนรู้เน้นนักเรียนลงมือปฏิบัติจริง					
3. คำถานกระตุนกรอบความคิดเติบโตเหมาะสม					
4. กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มีปรับใช้ได้จริง					
5. กิจกรรมที่ฝึกฝนมีทั้งทำงานเดี่ยวและงานกลุ่ม					
6. ครูให้คำแนะนำนักเรียนในขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้					
ข้อที่ 5 สร้างกรอบความคิดเติบโต					
1. กิจกรรมสร้างกรอบความคิดเติบโตเหมาะสมและปฏิบัติได้จริง					
2. การให้ข้อมูลย้อนกลับส่งเสริมต่อการสร้างกรอบความคิดเติบโตในการพูดภาษาอังกฤษ					
3. คำถานกระตุนนักเรียนให้เกิดการสร้างกรอบความคิดเติบโตที่เหมาะสม					
4. สื่อที่ใช้กระตุนให้นักเรียนเกิดกรอบความคิดเติบโตและ					

รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ					
5. มีการใช้คำพูดเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ					
ข้อที่ 6 สะท้อนผลการเรียนรู้					
1. กิจกรรมสะท้อนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
2. มีการใช้วิธีสะท้อนผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
3. คำตามในแบบบันทึกการเรียนรู้ สอดคล้องกับบทเรียน					
4. คำตามในแบบบันทึกการเรียนรู้ได้เสริมสร้างกรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้เขียนรายงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

2. แบบประเมินความเห็นชอบของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

ขอความกรุณาท่านพิจารณาความเห็นชอบของแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่ามีความเหมาะสมตามองค์ประกอบด้านต่อไปนี้ที่กำหนดไว้หรือไม่โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจใน การพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
สาระสำคัญ					
1. เขียนสาระสำคัญถูกต้องตามประเด็นของเรื่องในภาพรวม					
2. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ และ เจตคติ ที่ มีต่อการสร้างกรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจจากการพูด ภาษาอังกฤษ					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระสำคัญ					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
สารการเรียนรู้					
1. สารการเรียนรู้และกิจกรรมสอดคล้องและเข้าด้วยกัน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. สารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
สื่อและแหล่งเรียนรู้					
1. ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจใน การสื่อสารภาษาอังกฤษ					
2. สื่อเหมาะสมกับกิจกรรมการสร้างกรอบความคิดเติบโตและ ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
3. สื่อ มีความหลากหลาย น่าสนใจ					

รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
1. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกรอบความคิดเห็นโดยและความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
2. การประเมินครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
3. เครื่องมือสอดคล้องกับวิธีการวัดกรอบความคิดเห็นโดยและความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
4. เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมกับผู้เรียน					
5. มีการประเมินที่หลากหลายและเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ..... ผู้เขียนรายงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

3. คู่มือกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck)
เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครู

การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นางสาวรุจิรา บัวสุข

คู่มือเล่มนี้สร้างขึ้นเพื่อชี้แจงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ครุที่จะนำกิจกรรมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเข้าใจ สามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น มีความเชื่อมั่นว่าตนเองมี สติปัญญาที่สามารถพัฒนาได้ โดยต้องใช้ความพยายาม ผ่านความท้าทาย ไม่ย่อท้ออุปสรรค ปัญหาต่างๆ ยอมรับฟังความคิดเห็นหรือคำวิจารณ์ของผู้อื่นเพื่อนำมาพัฒนาตนเอง เห็นคุณค่าหรือ ความยินดีในความสำเร็จของตนเองและผู้อื่น มีความกล้าแสดงออกและ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และสามารถสะท้อนเงื่งลิ่งที่ได้เรียนรู้ข้อมา ผ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยมีครุคุยแนะนำและ กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน

ผู้จัดหวังเป็นอย่างยิ่งว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะมีผลในการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการ พัฒนากรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้

องค์ประกอบของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้

องค์ประกอบของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเดิบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

1. คำแนะนำการใช้คู่มือกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck)
 - คำแนะนำสำหรับครุ
 - คำแนะนำสำหรับนักเรียน
2. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด
3. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. แผนการจัดการเรียนรู้

คำแนะนำการใช้กิจกรรมการเรียนรู้

คำแนะนำสำหรับครู

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ปฐมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนมีกรอบความคิดเติบโตและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีกรอบความคิดเติบโตและความมั่นใจในการพูด มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีพัฒนาการด้านการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพครุสูสอนต้องศึกษาทำความเข้าใจคู่มือการใช้กิจกรรม ดังนี้

ก่อนสอน

1. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียด ศึกษาทำความเข้าใจการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ และขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) สามารถเรียนรู้ให้ชัดเจน

2. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า

3. ครุครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในห้องเรียนเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ให้น่าเรียน

ระหว่างสอน

1. ครูแจกใบกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนและชี้แจงการทำกิจกรรมการเรียนรู้ให้ นักเรียนทราบ

2. ครุครูดำเนินการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างเคร่งครัด เพื่อทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

- 3. ในระหว่างที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออก กล้าตอบคำถาม ได้อย่างเต็มที่
- 4. ในระหว่างที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้หากนักเรียนมีข้อสงสัยหรือมีปัญหาขณะเรียนรู้ ครูควรให้คำปรึกษานักเรียน พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้วยความใส่ใจตลอดการเรียนรู้
- 5. ให้คำปรึกษาระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรมสังเกตพฤติกรรม หลังเรียน
 - 1. เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินเพื่อสรุปชั้นเรียนในประเด็นที่ตนเองสนใจ
 - 2. ให้นักเรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้
 - 3. ให้นักเรียนเขียนใบกิจกรรม
 - 4. ประเมินคะแนนในใบกิจกรรม

คำแนะนำสำหรับนักเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่นักเรียนต้องดำเนินการ ดังนี้

1. นักเรียนตั้งใจฟังครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนเรียน
2. นักเรียนทำกิจกรรมระหว่างเรียนตามใบกิจกรรม ซึ่งใบกิจกรรมจะอยู่ในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 กิจกรรมการเรียนรู้
3. นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจ
4. ในขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนไม่ต้องกังวล และปรึกษาครูผู้สอนได้ทุกเวลา
5. เมื่อนักเรียนเสร็jkิจกรรมแล้วร่วมรวมในงานส่งครูให้เรียนร้อย

มาตรฐานการเรียนรู้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อ การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน และเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นตีความนำเสนอด้วยความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลโดยความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ๑.๓ นำเสนอด้วยความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกลาโภค

มาตรฐาน ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษา และวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม

สาระที่ ๓ ภาษา กับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อความรู้ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาสังคม ความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

**มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเขียนโดยความรู้กับกลุ่ม
สาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาส่วงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน**

**สาระที่ 4 ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศ
ในสถานการณ์ต่างๆ ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานใน
การศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก**

**มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา
ชุมชน และสังคม**

**มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก**

**1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
จำนวน 20 ตัวชี้วัด**

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

**มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ
และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล**

- ตัวชี้วัด 1.** ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน
 - 2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
 - 3. เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือ
เครื่องหมายที่อ่าน
 - 4. บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน
ง่ายๆ และเรื่องเล่า

**มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ**

- ตัวชี้วัด 1.** พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
 - 2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ
 - 3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้
ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ

4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

มาตรฐาน ๑.๓ นำเสนอด้วยภาษา ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

ตัวชี้วัด 1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

2. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆที่ฟังหรืออ่าน
3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด 1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามนารายาทสังคม

- และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศบาล/วันสำคัญ/งานคลองชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

สาระที่ ๓ ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น

มาตรฐาน ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา สร้างหัวใจ รวมถึง เปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด 1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ ๔ ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ ชุมชน และ โลก

มาตรฐาน ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารและรวมข้อมูลต่างๆ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นปีก่อนศึกษาปีที่ 6 เป็นกิจกรรมที่ใช้จัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ16101 ซึ่งเป็นกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดจาก การประยุกต์โดยใช้แนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียน การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประยุกต์ใช้ ขั้นตอนการสอนจากนักการศึกษาดังนี้ Annie Brock and Heather Hundley (2016), Annie Brock and Heather Hundley (2016), Dweck, (2012) โดยมีการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 6 ขั้น ดังนี้ ประกอบด้วย 4 เนื้อหา ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 12 ชั่วโมง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
1. เปิดใจเรียนรู้	<p>1. ครูใช้กิจกรรมเตรียมความพร้อม ในการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1. การทำสมาร์ตประกอบเพลง/เดียง咚รวมชาติ/เพลงบรรเลง 1.2. การบริหารสมอง (Brain gym) 1.3. การเล่าเรื่องประทับใจ 1.4. การทำท่าทางประกอบเพลง <p>เพื่อการลดหรือขัดความวิตก กังวล และความเครียด ให้นักเรียน เปิดใจในการเรียนรู้</p> <p>2. นักเรียนดูวิดีโอ ,สื่อเทคโนโลยี หรือเล่นเกมที่สอดคล้องกับบทเรียน</p> <p>3. ครุยามคำถ้ามเพื่อกระตุนความคิดและเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้ใน บทเรียน</p>

ขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
2. ตั้งเป้าหมาย การเรียนรู้	<p>1. ครูแจ้งจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ของบทเรียน แก่นักเรียน</p> <p>2. ครูสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนตั้งเป้าหมาย ในการเรียนรู้ตนเอง และของกลุ่มพร้อมทั้งวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่เป็นชิ้นงาน/ ภาระงาน เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบทเรียน โดยครูร่วมให้ ข้อเสนอแนะ</p> <p>3. ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างข้อตกลงการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -กระบวนการภาษาอุบัติ -เวลาการทำงาน -การแสดงความคิดเห็น -หน้าที่ความรับผิดชอบของนักเรียน -ข้อควรปฏิบัติและหลีกเลี่ยงต่างๆ ในการทำกิจกรรม <p>ร่วมกัน</p> <p>โดยครูเป็นผู้กำหนดข้อตกลงในการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อเป็นแนวทาง จำนวน 2 ข้อ ให้นักเรียนบรรจุเป้าหมายที่ตั้งไว้</p>
3. สร้างความ เชื่อมั่น	<p>1. ครูใช้กิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผ่านการสาธิตของครูผู้สอน การดูวิดีโอ สื่อ และการพูดคุยกับชาวต่างชาติ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่นักเรียนตั้งไว้</p> <p>2. ครูใช้คำตามกระตุ้นนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้และความเชื่อมั่น ในตนเอง</p> <p>3. ครูใช้คำพูดและประโยคเชื่อมให้กำลังใจนักเรียน เพื่อ เสริมสร้างความเชื่อมั่น เช่น You can do it., Don't give up.</p>
4. ฝึกฝน	<p>1. นักเรียนฝึกฝนและลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูให้ กลวิธีต่างๆ เช่น บทบาทสมมุติ การสาธิต ลงสถานที่จริง สถานการณ์</p>

ขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้
	<p>จำลองฯลฯ เพื่อให้การฝึกและปฏิบัติบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่่วมกัน วิเคราะห์โดยใช้กลวิธีต่างๆ</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูสังเกตและให้คำแนะนำนักเรียนในระหว่างฝึกฝน ลงมือปฏิบัติ 3. นักเรียนนำเสนอผลงานการฝึกฝน
5. สร้างกรอบ ความคิดเห็นโดย ตัวเอง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อสร้างกรอบความคิดเห็นโดยสร้างแรงจูงใจเชิงบวก ให้แก่ผู้เรียน 2. ครูใช้คำถามกระตุนผู้เรียนให้เกิดการสร้างกรอบความคิดเห็นโดยเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนตอบสนองและแสดงพฤติกรรมเชิงบวกหรือทำกิจกรรมใหม่ๆที่แต่งต่างจากเดิม เช่น <p>ชั้นงานที่ดี</p> <ul style="list-style-type: none"> -นักเรียนทำอะไรได้มากกว่าถึงนี้ใน -นักเรียนทำมันสำเร็จได้อย่างไร -นักเรียนพบเจอบัญหาอะไรใน -นักเรียนผ่านมันมาได้อย่างไร <p>ชั้นงานที่ไม่ค่อยดี</p> <ul style="list-style-type: none"> -ครูเชื่อว่านักเรียนทำได้ดีกว่าที่นี่แน่นอน -ครูเห็นศักยภาพในตัวของนักเรียนครูพยายามเสริมทักษะบางอย่างให้ เพื่อให้งานของคุณดีขึ้นไปอีก
6. สะท้อนผลการ เรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการเขียน (แบบบันทึก) 2. ครูให้นักเรียนสะท้อนการเรียนรู้โดยการพูด (ในประเด็นที่เกี่ยวกับ ความรู้, ทัศนคติ, ความรู้สึกและมุมมอง) 3. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดสะท้อนการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นรายบุคคลที่เหมาะสมกับเวลา

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ16101)

ชั้นปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 What do you want to be?

จำนวน 12 ชั่วโมง

เรื่อง Revision

จำนวน 3 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวรุจิรา บัวสุข

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการการเขียน

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับ国情

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป 6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน

ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต 1.2 ป.6/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ

ต 1.3 ป.6/2 เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ต 2.1 ป.6/1 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และภริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาท สังคม และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ต 4.1 ป.6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

สาระสำคัญ

เรียนรู้คำศัพท์ ประโยคคำสั่ง ขอร้อง และคำแนะนำ ทำให้ผู้เรียนสามารถพูดและใช้คำสั่ง ขอร้อง และคำแนะนำในสถานการณ์ต่างๆ และช่วยให้ผู้เรียนเขียนแสดงข้อมูลเกี่ยวกับภาพของตนเองแก่ผู้อื่นทราบได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่านได้
2. นักเรียนสามารถใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 2-3 ขั้นตอน เช่น Open the book and read. etc. ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนแสดงข้อมูลเกี่ยวกับภาพ ตามที่ฟังหรืออ่านได้
4. นักเรียนสามารถ พูดและแสดงบทบาทสมมุติและ ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้
5. นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการพูดภาษาอังกฤษ

สารการเรียนรู้

1. บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย
2. ประโยคคำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Point to Open your book.
3. ประโยคคำถามและคำตอบ
4. กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การร้องเพลง

สมรรถนะผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (180 นาที)

ขั้นที่ 1 เปิดใจเรียนรู้ (20 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน
2. นักเรียนและครูทำกิจกรรมก่อนการเรียนรู้ โดยครูใช้เพลง Hello -Song for Kids | Greeting Song for Kids | The Singing Walrus.

มากระตุ้นการเรียนรู้โดยสาธิตการร้องเพลงและทำท่าทางประกอบให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง

3. นักเรียนทำกิจกรรมการร้องเพลงและทำท่าทางประกอบตามครูผู้สอน
4. ครูใช้คำถ้ามาระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนี้
 - 4.1 จากกิจกรรมการร้องเพลงและทำท่าทางประกอบนักเรียน มีคำศัพท์เกี่ยวกับอะไรบ้าง
 - 4.2 กิจกรรมการร้องเพลงและทำท่าทางประกอบ ในเนื้อเพลงเข้าทำอะไรที่ไหน ละทำอย่างไรบ้าง
 - 4.3 นักเรียนคิดว่าช่วงโมงนี้เราจะเรียนเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ดึงเข้ามายกการเรียนรู้ (20 นาที)

1. ครูแจ้งจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ของบทเรียน แก่นักเรียน
2. ครูให้นักเรียนดูการ์ตูนเรื่อง Classroom language จากนั้นครูใช้คำถ้ากระตุ้นนักเรียนดังนี้
 - 2.1 หากนักเรียนพบเพื่อนใหม่เป็นชาวต่างชาติ ในสถานการณ์ในชั้นเรียน
 - 2.2 นักเรียนดึงเข้ามายกในการเรียนรู้ดูแลเอง พัฒนาทักษะภาษาที่เป็นชิ้นงาน เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบทเรียน ว่า�ักเรียนต้องการพัฒนาตนเองในด้านใดในบทเรียนนี้
 3. ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างข้อตกลงการเรียนรู้ร่วมกันในชั่วโมงเรียน

ขั้นที่ 3 สร้างความเชื่อมั่น (30 นาที)

1. ครูนำเสนอคำศัพท์และประโยคเกี่ยวกับการใช้คำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำเรื่อง Classroom language

Listen while I call your names.
Work on your own.

Have you all finished.

Listen again.

Read again.

Speak again.

Repeat after me

Tell me in Thai.

One more time, please.

How do you spell it?

Slow down, please.

Louder, please.

May I go out please?

May I come in please?

2. ครูใช้คำถ้ามกระตุ้นผู้เรียนเพื่อทบทวนความรู้เดิมด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ เกี่ยวกับการใช้คำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ เรื่อง Classroom language ที่เคยเรียนมาก่อนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

2.1 จากประโยคที่ครูนำเสนอนี้ไป นักเรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์หรือประโยคไหนบ้าง?

2.2 ประโยคไหนที่เรามักใช้บ่อยที่สุดในชั้นเรียน?

3. นักเรียนเปิดหนังสือเรียนหน้าที่ 2 จากนั้นครูสอนคำศัพท์และประโยคขอร้อง

4. ครูให้นักเรียนฟังคลิปเสียง ประโยคขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน แล้วให้นักเรียน

ซ่วยกันตอบคำถาม

Can you help me, please?

Can you check my work, please?

Can you say that again, please?

Can you speak more loudly, please?

5. ครูให้นักเรียนซ่วยกันตอบว่าจากคลิปเสียงที่ฟัง แต่ละประโยคเป็นการขอร้องให้ซ่วยทำอะไรบ้าง? นักเรียนซ่วยกันตอบคำถามจากนั้นครูเฉลยคำตอบ

6. จากนั้น ครูให้นักเรียนฟังคลิปเสียง และฝึกอ่านออกเสียงตามคลิปวิดีโอ
เรื่อง classroom request 3 ครั้ง จากนั้นให้นักเรียนฝึกพูดประยุคด้วยตนเอง เสร็จแล้วสุมเรียก
นักเรียนทีละคน
7. ครูใช้คำダメกระตุนการเรียนรู้ เพื่อสอบถามถึงความรู้สึกของผู้เรียน
 - 7.1 จากการฝึกออกเสียงตามคลิป วิดีโอ นักเรียนรู้สึกอย่างไร
 - 7.2 นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียง และการพูดภาษาอังกฤษ
มากขึ้นหรือไม่
8. ครูให้คำแนะนำและชี้ช่องให้กำลังใจแก่นักเรียนที่ออกงานนำเสนอบนหน้าชั้น
เรียน เช่น Good Job, You can do it, Don't give up, Keep fighting, Hang on, Hang in there.

ขั้นที่ 4 ฝึกฝน (50 นาที)

1. ครูสร้างสถานการณ์ในชั้นเรียน เช่น สถานการณ์นักเรียน ต้องการไปเข้า
ห้องน้ำ นักเรียนควรขออนุญาตครูอย่างไร จากนั้นสุมนักเรียนเป็นรายบุคคล ตอบ
คำถามและยกตัวอย่างสถานการณ์
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มละ 5-6 คน จากนั้นครูแจกใบกิจกรรมที่ 1
เรื่อง Classroom instructions พัฒนาชี้นๆ แล้วกิจกรรม
3. นักเรียนจับสถานการณ์เพื่อทำกิจกรรมที่ 1 โดยครูจะสร้างสถานการณ์ให้
ทั้งหมด 4 สถานการณ์ ดังนี้
 - 2.1 Situation: Asking for permission.
สถานการณ์ขออนุญาตออกไปนอกรห้องเพื่อไป ดื่มน้ำ เข้าห้องน้ำ เช่น
May I go to the toilet please?
May I go to drink water please?
 - 2.2 Situation: Polite Requests in the classroom.
สถานการณ์ขอร้องในขณะที่เรียน เช่น Tell me in Thai.
One more time, please.
How do you spell it?
Slow down, please.
Louder, please.

2.3 Situation: Classroom Commands.

สถานการณ์คำสั่งในชั้นเรียน เช่น Open your book. , Repeat after-me., Read Conversation, Stand up, Turn around.

2.4 Situation: Helping sentence in the classroom.

สถานการณ์ขอความช่วยเหลือในชั้นเรียน

Could you explain to me?

Could you give me do homework?

Help me please.

3. นักเรียนช่วยกันวางแผน และข้อมูลแสดงบทบาทสมมุติในสถานการณ์ที่กลุ่มของตนเองได้รับมอบหมาย

4. นักเรียนหาภาพและเขียนอธิบายภาพเพื่อสร้างทักษะการใช้ประโยชน์ของสถานการณ์ในกลุ่มของตนเองได้รับ

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกแบบการแสดงบทบาทสมมุติให้นำชั้นเรียนเพื่อสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ โดยครูให้นักเรียนกลุ่มอื่นมีส่วนร่วมในการประเมินโดยครูกำหนดเกณฑ์การประเมินให้แก่ผู้เรียน

6. ครูให้นำแผนนำเที่ยวกับการพูดแสดงบทบาทสมมุติ

ขั้นที่ 5 สร้างกรอบความคิดเติบโต (35 นาที)

1. ครูให้ข้อมูลย้อนกลับจากการแสดงบทบาทสมมุติเกี่ยวกับการใช้น้ำเสียง ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และท่าทางประ公示ใน การพูดหน้าชั้นเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

2. ครูใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการสร้างกรอบความคิดเติบโต เช่น

2.1 จากบทบาทสมมุติที่นักเรียนแสดง นักเรียนคิดว่า ตนเองทำสำเร็จได้ ตรงตามเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้หรือไม่

2.2 จากบทบาทสมมุติที่นักเรียนแสดง ถ้าคะแนนเต็ม 10 นักเรียนจะให้ คะแนนตนเองเท่าไหร่ เพราะอะไร

2.3 จากบทบาทสมมุติที่นักเรียนแสดงนักเรียนคิดว่าตนเองต้องพัฒนา จุดไหนบ้าง

3. ครูใช้คำชี้นำกานักเรียนทำได้ดี และให้กำลังใจกานักเรียนทำได้ไม่ดี

4. หากนักเรียนยังไม่พอใจหรือทำได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่นักเรียนตั้งไว้ ให้นักเรียน
อภิปรายถึงเหตุผล ว่าจะพัฒนาต่อได้อย่างไร

5. นักเรียนดูคลิปวิดีโอ เรื่อง Crack Your Comfort Zone x คุณเอกชัย วรรณ
แก้ว เมื่อดูเสร็จครุตานำมาถ่ายทอดแก่นักเรียนว่า จากคลิปวิดีโอนี้ นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 6 สะท้อนผลการเรียนรู้ (25 นาที)

1. ครูใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด เช่น วันนี้นักเรียนได้เรียนรู้
อะไรบ้าง นักเรียนคนใดมีข้อสงสัยในการเรียนบ้าง

2. ครูแจกแบบบันทึกการเรียนรู้ที่ 1 จากนั้นให้นักเรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้สิ่งที่
ตนเองได้เรียนรู้ เช่น ความรู้สึกที่เรียนในช่วงในนี้ คำศัพท์ใหม่ที่ได้เรียนรู้ ประโยคที่ได้เรียนรู้ สิ่งที่
ประทับใจในช่วงในนี้

3. นักเรียนสะท้อนถึงการเรียนรู้ในช่วงในนี้

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. เพลง Hello Song for Kids | Greeting Song for Kids | The Singing Walrus.
2. การ์ตูนเรื่อง Good -morning+More Kids Dialogues | Learn English for Kids | Collection of Easy Dialogue
3. การ์ตูนเรื่อง Classroom language <https://youtu.be/IPYLkSOtXT8>
4. รูปภาพสถานการณ์ต่างๆ
5. Power Point (Vocabulary)

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่านได้	ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้	ประเมินจากกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Classroom instructions	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีขึ้นไป
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้องคำแนะนำที่มี 2-3 ข้อตอน เช่น Open the book and read. etc.	ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้	คำถานในกิจกรรมการเรียนรู้	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีขึ้นไป
3. ทำความเข้าใจเรียนแสดงข้อมูลเกี่ยวกับภาพ ตามที่ฟังหรืออ่าน	ตรวจผลงานกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Classroom instructions	แบบประเมินชิ้นงานจากกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Classroom instructions	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีขึ้นไป
4. พูดและแสดงบทบาทสมมุติและใช้ภาษาลีสต์อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้	ประเมินการพูดภาษาอังกฤษ	แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Classroom instructions	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีขึ้นไป

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

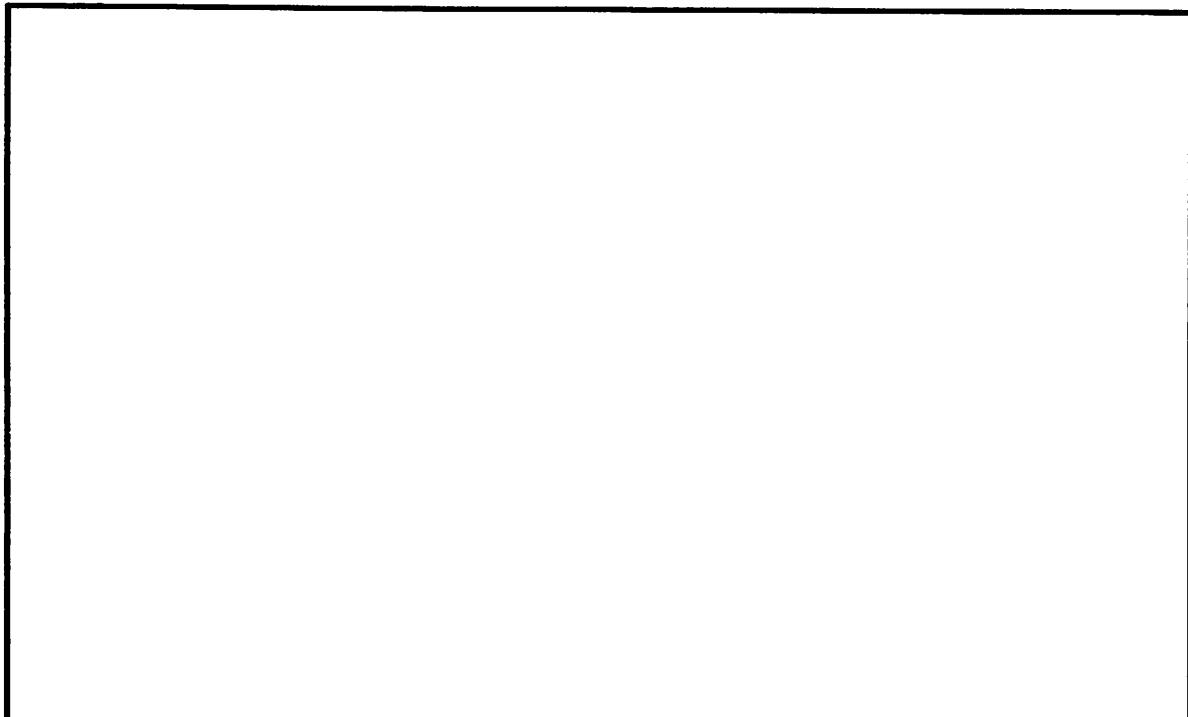
.....

(นางสาวธนิรา บัวสุข)

ครูผู้สอน

ใบกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดรูปภาพ จากสถานการณ์ที่ก่อสู่ของตนเองได้ พร้อมทั้งเขียนบทสนทนากันว่าจะดีอย่างไร

บันทึกการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

วันที่จดบันทึก.....

ชื่อครูผู้สอน.....

1. จากการเรียนในวันนี้นักเรียนคิดว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างและนักเรียนเรียนรู้ได้อย่างไร

.....

.....

2. ความผิดพลาดอะไรบ้างที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้

.....

.....

3. อะไรที่ทำให้นักเรียนต้องพยายามมากขึ้น

.....

.....

4. นักเรียนได้ใช้ทักษะหรือความสามารถอะไรบ้างที่ก้าวข้ามปัญหาในวันนี้

.....

.....

5. นักเรียนก้าวข้ามปัญหาในวันนี้ได้อย่างไร

.....

.....

6. นักเรียนพูดหรือทำอะไรเพื่อทำให้บางคนรู้สึกดีในวันนี้

.....

.....

7. อะไรที่ทำให้นักเรียนรู้สึกดีๆ ในวันนี้

.....

.....

แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Classroom instructions

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็น/คะแนน				
		ไวยากรณ์	เนื้อหา	การออกเสียง	ความคล่องแคล่วในการพูด	รวมคะแนน
		5	5	5	5	20
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						
25						

เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษกิจกรรมที่ 1
เรื่อง Classroom instructions

เกณฑ์การประเมิน		
	คะแนน	
ไวยากรณ์	5	ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องตามโครงสร้างและ หลักการใช้ทำให้การสื่อความหมายได้ เช้าใจง่าย และชัดเจน
	4	ใช้ไวยากรณ์ผิดเล็กน้อยตามโครงสร้างและ หลักการใช้ทำให้การสื่อความหมาย เช้าใจ
	3	ใช้ไวยากรณ์ผิดเป็นบางส่วนตามโครงสร้างและ หลักการใช้ แต่ไม่ได้ทำให้การสื่อความหมายผิดเพี้ยนไป
	2	ใช้ไวยากรณ์ผิดเป็นส่วนมากตามโครงสร้างและ หลักการใช้ ทำให้สื่อความหมายได้ ไม่ชัดเจน
	1	ใช้ไวยากรณ์ผิดเป็นส่วนมากตามโครงสร้างและ หลักการใช้ ทำให้สื่อความหมาย ไม่ได้
เนื้อหา	5	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด
	4	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาตามที่กำหนดถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	3	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาที่กำหนดเป็นบางส่วน
	2	สื่อสารได้ตรงเนื้อหาที่กำหนดได้น้อย
	1	สื่อสารได้ไม่ตรงเนื้อหากำหนดให้
การออกเสียง	5	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงออกเสียงเน้นหนักใน คำ/ประโยคได้ถูกต้อง ชัดเจน
	4	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียงเน้นหนักใน คำ/ประโยคถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
	3	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นบางส่วน ขาดการออกเสียงเน้นหนัก
	2	ออกเสียงคำศัพท์และประโยคไม่ค่อยถูกต้องบางส่วน ขาดการออกเสียงเน้นหนัก
	1	ออกเสียงคำ/ประโยคผิดหลักการออกเสียงทำให้สื่อสารไม่ได้
ความคล่อง ในการพูด	5	พูดต่อเนื่อง ชัดเจน สม่ำเสมอ
	4	พูดตะกุกตะกักบ้างเล็กน้อย ใช้ประโยคสั้นๆในการสนทนาระบุได้
	3	พูดเป็นคำๆหยดเป็นช่วงๆทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน
	2	พูดช้ามาก ไม่สม่ำเสมอบางคำทำให้สื่อความหมายไม่ได้
	1	พูดช้ามาก ตะกุกตะกัก ไม่ประทับประทoard ทำให้สนทนาระบุไม่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
17-20	ดีมาก
14-16	ดี
9-12	ปานกลาง
5-8	พอใช้
0-4	ปรับปรุง

*ผ่านในระดับดีขึ้นไป

แบบประเมินชี้นงาน กิจกรรมที่ 1 เรื่อง Classroom instructions

ເກົ່ານຫຼີ້ມະນຸລັນຈານ ກິຈຮຽມທີ 1 ເຮືອງ Classroom instructions

ເກົ່ານຫຼີ້ກາຣໃຫ້ຄະແນນ				
ປະເດີນກາຣ ປະເມີນ	4	3	2	1
ບໍລິຫານເທິງກັນ ຈຸດປະສົງຄິນກາງ ສ້າງສຽງຄົດລາງໄດ້ ການເຂົ້ານບຽງ	ບໍລິຫານເທິງກັນ ຈຸດປະສົງຄິນກາງ ສ້າງສຽງຄົດລາງໄດ້ ຖືກຕ້ອນ ຫົດຈົນ	ບໍລິຫານເທິງກັນ ຈຸດປະສົງຄິນກາງ ສ້າງສຽງຄົດລາງໄດ້ ຖືກຕ້ອນເປີນສົມໄຫຍ່	ບໍລິຫານເທິງກັນ ຈຸດປະສົງຄິນກາງ ສ້າງສຽງຄົດລາງໄດ້ ຖືກຕ້ອນເປີນມາກສ່ວນ	ບໍລິຫານເທິງກັນ ຈຸດປະສົງຄິນກາງ ສ້າງສຽງຄົດລາງໄດ້ ຖືກຕ້ອນເປີນສົມມັນຍາ
ການນຳເສັນອັນໄປ ຕາມສຳຕັ້ນເຫັນຄອນ ຄວາມຖຸດຕ້ອງຂອງ ເນື້ອຫາ	ການນຳເສັນອັນໄປ ຕາມສຳຕັ້ນເຫັນຄອນ ຄວາມຖຸດຕ້ອງຂອງ ເນື້ອຫາ 100%	ການນຳເສັນອັນໄປ ຕາມສຳຕັ້ນເຫັນຄອນ ຄວາມຖຸດຕ້ອງຂອງ ເນື້ອຫາ 80%	ການນຳເສັນອັນໄປ ຕາມສຳຕັ້ນເຫັນຄອນ ຄວາມຖຸດຕ້ອງຂອງ ເນື້ອຫາ 70%	ການນຳເສັນອັນໄປ ຕາມສຳຕັ້ນເຫັນຄອນ ຄວາມຖຸດຕ້ອງຂອງ ເນື້ອຫາ 50%
ຄວາມຄິດ ສ້າງສຽງ	ເປັນເີ້ນມານທີ່ແປລາໄໝ ສ້າງງານ ຄິດເີ້ນມານໄໝ ເໜືອມຕົວອ່າງ	ເປັນເີ້ນມານທີ່ແປລາໄໝ ສ້າງງານແຕ່ມີບາງສ່ວນ ຕັ້ງຢັກຕົວອ່າງ	ເປັນເີ້ນມານທີ່ແປລາໄໝ ບັນບຸງຈັດຄົນໂລງຈາກ ຕ່ອຍສ້າງງານແລະ ເໜືອມກັບຕົວອ່າງ	ເປັນເີ້ນມານທີ່ໄໝ ຕ່ອຍສ້າງງານແລະ ເໜືອມກັບຕົວອ່າງ
ຄວາມສົມນູຽນ	ຈົ້າງນົມມົາຍລະອົບດ ຄວາມຄຸມງວດຄຳສັພ໌ ທີ່ເຮັດສົມນູຽນ	ຈົ້າງນົມມົາຍລະອົບດ ຄວາມຄຸມງວດຄຳສັພ໌ທີ່ ເຮັດສົມນູຽນ	ຈົ້າງນົມມົາຍລະອົບດ ຄວາມຄຸມງວດຄຳສັພ໌ທີ່ ເຮັດສົມນູຽນ	ຈົ້າງນົມມົາຍ ລະເຫັນດຽວຂອມ ຄຸມງວດຄຳສັພ໌ ທີ່ເຮັດສົມນູຽນ
ຄວາມສາຍານ	ສ້າງນາມຄົມດັ່ງນັດ ຕາມເບົລາທິກໍາທັນດ ຕາມສາຍານ	ສ້າງນາມຄົມດັ່ງນັດ ກໍາວັບລາທິກໍາທັນດ 1-2 ວັນ	ສ້າງນາມຄົມດັ່ງນັດ ກໍາວັບລາທິກໍາທັນດ 3-4 ວັນ	ສ້າງນາມຄົມດັ່ງນັດ ຫຼັກວັບລາທິ ກໍາທັນດ 5 ວັນເີ້ນໄປ ນັ້ນມັສ

ເກົ່ານຫຼີ້ກາຣສິນຄຸນກາພ

ຫ່ວັງຄະແນນ	ຮະດັບຄຸນກາພ
18-20	ຕືມກາ
14-17	ຕີ
10-13	ພວກ້າ
ຕໍ່ກວ່າ 10	ປະລົງປະງົງ

*ໜ້າໃນຮະດັບຕີເຊື່ອໄປ

**4. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความสอดคล้องของประเด็นข้อคำถามเพื่อใช้ในแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ละข้อว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ใส่เครื่องหมาย ลงในช่องความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- + 1 หมายถึง เห็นด้วยข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามกรอบความคิดเติบโตที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจกับข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามกรอบความคิดเติบโตที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามกรอบความคิดเติบโตที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินกรอบความคิดเห็นในการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 6**

รายการการประเมิน	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ฉันตื่นเต้นและไม่มั่นใจเมื่ออยู่หน้าชั้นเรียน				
2. เมื่อพูดภาษาต่างชาติฉันจะเข้าไปสนใจเพื่อฝึกพูดภาษาอังกฤษ				
3. ฉันไม่อยากพูดภาษาอังกฤษ เพราะฉันกังวลทุกครั้งที่พูด				
4. ฉันรู้สึกดี เมื่อสามารถฝึกพูดภาษาอังกฤษในสิ่งที่ตัวเองคิดว่ายาก จนสำเร็จได้				
5. ฉันคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน				
6. ฉันแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าในการพูดภาษาอังกฤษได้ดี				
7. ฉันขาดแรงบันดาลใจในการพูดภาษาอังกฤษ				
8. เมื่อฉันพูดภาษาอังกฤษผิด ฉันพยายามพูดใหม่ให้ถูกต้อง				
9. ฉันหลีกเลี่ยงการพูดภาษาอังกฤษ เพราะกลัวพูดผิด				
10. ฉันมักจะใช้คำศัพท์ง่ายๆแทน เมื่อนึกคำศัพท์ไม่ออกในขณะที่พูดภาษาอังกฤษ				
11. ฉันไม่ค่อยมั่นใจเมื่อออกไปพูดนำเสนอบอกภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน				
12. ฉันสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่านี้				
13. ฉันไม่อยากแสดงความคิดเห็นในขณะที่ครุภานิภาพะกลัวตอบผิด				

รายการการประเมิน	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
14. ฉันมีภาษาอังกฤษจากต่างด้วยตนเองเสมอ				
15. ฉันรู้สึกสบายหากได้รับคำวิจารณ์จากเพื่อนๆ และครูพูดภาษาอังกฤษ				
16. ฉันปรับปรุงภาษาอังกฤษตามคำแนะนำของครู				
17. ฉันรู้สึกห้อแท้เมื่อโดนเพื่อนๆ ล้อเลียนเวลาพูดภาษาอังกฤษ				
18. คำล้อเลียน แรงกดดันของเพื่อนทำให้ฉันมีแรงผลักดันในการพูดภาษาอังกฤษ				
19. ฉันไม่ค่อยชอบเวลาเพื่อนพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน				
20. ฉันรู้สึกขอบคุณทุกครั้งเมื่อเพื่อนและครูให้คำแนะนำด้านการพูดภาษาอังกฤษ				
21. ฉันคิดว่าฉันพูดภาษาอังกฤษเก่งอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องพัฒนาให้เก่งเหมือนครูด้วย				
22. ฉันอยากรู้ภาษาอังกฤษเก่งเหมือนครูด้วย				
23. เวลาพูดนำเสนองานฉันมักจะพูดภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ				
24. ฉันรู้สึกชื่นชมเมื่อเพื่อนพูดภาษาอังกฤษได้คล่อง				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

**5. แบบประเมินความสอดคล้องของแบบแบบประเมินความมั่นใจการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความสอดคล้องของประเด็นข้อคำถามเพื่อใช้ในแบบวัดความมั่นใจการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ละข้อว่ามีความถูกต้องเหมาะสมสมหรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ใส่เครื่องหมาย ลงในช่องความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+ 1 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามการวัดความมั่นใจ
การพูดภาษาอังกฤษ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจกับข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามการวัดความมั่นใจ
การพูดภาษาอังกฤษ

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามการวัดความมั่นใจ
การพูดภาษาอังกฤษ

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบแบบประเมินความมั่นใจการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

รายการ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ฉันชอบเสนอตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียนแทนเพื่อนๆ				
2. ฉันรู้สึกหายเมื่อพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน				
3. ฉันกล้าแสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม เมื่อครุภัณฑ์ในชั้นเรียน				
4. ฉันไม่มีความมั่นใจในการพูดนำเสนอบริการเป็น ภาษาอังกฤษ				
5. ฉันเต็มใจพูดหน้าชั้นเรียน แต่ก็ควบคุม อารมณ์ของตนเองในขณะที่พูดภาษาอังกฤษได้				
6. ฉันไม่อยากแสดงความคิดเห็นในขณะที่ครุ ภัณฑ์เพรากลัวตอบผิด				
7. ฉันไม่ประหม่า และแก้ไขสถานการณ์เฉพาะ หน้าในการพูดภาษาอังกฤษได้ดี				
8. ฉันมากใช้ท่าทางประกอนเมื่อพูด ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ				
9. ฉันรู้สึกหื่นแท้ เมื่อโคนครูและเพื่อนให้คำ วิจารณ์เรื่องการพูดภาษาอังกฤษ				
10. ฉันรู้สึกดีใจทุกครั้งที่เมื่อได้รับคำวิจารณ์ เรื่องการภาษาอังกฤษจากครูและเพื่อนๆ				
11. ฉันไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ เพราะกลัวพูดผิด				
12. ฉันพยายามฝึกพูดภาษาอังกฤษบ่อยๆ				
13. เวลาออกไปพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน ฉันไม่กล้าสนับตาผู้ฟัง				
14. ฉันคิดว่าเวลาพูดภาษาอังกฤษ ถึงจะพูด				

รายการ	คะแนน			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ผิดบังมันกีไม่ใช่เรื่องร้ายแรง				
15. ฉันพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นและคำวิจารณ์ของผู้อื่นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปปรับปรุงตนเอง				
16. ฉันภูมิใจและให้รางวัลตัวเองเมื่อพูดภาษาอังกฤษได้สำเร็จ				
17. ฉันมีความวิตกกังวล เมื่อต้องพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ				
18. หากฉันไม่แน่ใจในคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่จะพูด ฉันมักจะถามครูเสมอ				
19. ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ฉันตื่นเต้นและไม่มั่นใจเมื่อยื่นหน้าชี้นิ้วเขียน				
20. ฉันชอบพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและครูในชั้นเรียน				
21. เมื่อฉันพูดภาษาอังกฤษผิด ฉันพยายามพูดใหม่ให้ถูกต้อง				
22. ฉันมีความกล้าแสดงออกเจิงได้เป็นตัวแทนของเพื่อนๆในการนำเสนอผลงานภาษาอังกฤษอยู่บ่อยครั้ง				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

6. แบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบการประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อคำถาม นิพิศทางของข้อคำถามทั้งเชิงบวกซึ่งได้แก่ ข้อ 1,3,5,7,9,11,13,15,17,19,21,23 และเชิงลบซึ่งได้แก่ ข้อ 2,4,6,8,10,12,14,16,18,20,22,24 ซึ่งเป็นหลักการในการสร้างข้อคำถามในทางจิตวิทยา อาจไม่สามารถแทนความหมายเมื่อให้กลับเป็นคะแนนได้ ดังนั้นจึงใช้วิธีการประเมินจากการดูผล การเปลี่ยนแปลงแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบ จำนวน 24 ข้อ กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเกิร์ต (Likert) โดยมีเกณฑ์การให้ คะแนน แบบอันตรภาคชั้น ดังต่อไปนี้

กรอบความคิดเติบโต หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงลักษณะของการมีการประเมิน
กรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงด้วยมากที่สุด

แบบประเมินกรอบความคิดเดิมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 6

คำถ้าม	คะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ ฉันตื่นเต้นและไม่มั่นใจเมื่อยื่นหน้าเข้า เรียน					
2. เมื่อพูดภาษาต่างชาติฉันจะเข้าไปสนใจเพื่อฝึกพูดภาษาอังกฤษ					
3. ฉันไม่อยากพูดภาษาอังกฤษ เพราะฉันกังวลทุกครั้งที่พูด					
4. ฉันรู้สึกดี เมื่อสามารถฝึกพูดภาษาอังกฤษในสิ่งที่ตัวเองคิดว่า ยาก จะสำเร็จได้					
5. ฉันคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน					
6. ฉันแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าในการพูดภาษาอังกฤษได้ดี					
7. ฉันขาดแรงบันดาลใจในการพูดภาษาอังกฤษ					
8. เมื่อฉันพูดภาษาอังกฤษผิด ฉันพยายามพูดใหม่ให้ถูกต้อง					
9. ฉันหลีกเลี่ยงการพูดภาษาอังกฤษ เพราะกลัวพูดผิด					
10. ฉันมักจะใช้คำศัพท์ง่ายๆแทน เมื่อนึกคำศัพท์ไม่ออกในขณะที่ พูดภาษาอังกฤษ					
11. ฉันไม่ค่อยมั่นใจเมื่อออกไปพูดนำเสนอด้วยภาษาอังกฤษหน้า ห้องเรียน					
12. ฉันสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่านี้					
13. ฉันไม่อยากแสดงความคิดเห็นในขณะที่ครุภาน เพราจะกลัวตอบผิด					
14. ฉันฝึกพูดภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆด้วยตนเองเสมอ					
15. ฉันรู้สึกจะหายใจได้รับคำวิจารณ์ จากเพื่อนๆ และครูในการ พูดภาษาอังกฤษ					
16. ฉันปรับปรุงการพูดภาษาอังกฤษ ตามคำแนะนำของครู					
17. ฉันรู้สึกหัวหมาดเมื่อโดนเพื่อนๆ ล้อเลียนเวลาพูดภาษาอังกฤษ					
18. คำล้อเลียน แรงกดดันของเพื่อนทำให้ฉันมีแรงผลักดันในการ พูดภาษาอังกฤษ					

คำตาม	คะแนน				
	5	4	3	2	1
19. ฉันไม่ค่อยชอบเวลาเพื่อนพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					
20. ฉันรู้สึกขอบคุณทุกครั้งเมื่อเพื่อนและครูให้คำแนะนำด้านการพูดภาษาอังกฤษ					
21. ฉันคิดว่าฉันพูดภาษาอังกฤษเก่งอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องพัฒนาให้เก่งเหมือนใคร					
22. ฉันอยากรู้ว่าภาษาอังกฤษเก่งเหมือนครูดิจิทัล					
23. เวลาพูดนำเสนองานฉันมักจะพูดภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ					
24. ฉันรู้สึกชื่นชมเมื่อเพื่อนพูดภาษาอังกฤษได้คล่อง					

7. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำศัพท์และ

แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษโดยมีทิศทางของข้อคำถามทั้งเชิงบวก ซึ่งได้แก่ ข้อ 1,3,5,7,8,10,12,14,15,16,18,20,21,22 และเชิงลบซึ่งได้แก่ ข้อ 1,4,6,10,12,17,19 ซึ่งเป็นหลักการในการสร้างข้อคำถามในทางจิตวิทยา อาจไม่สามารถแทนความหมายเมื่อให้กลับ เป็นคะแนนได้ ดังนั้นจึงใช้วิธีการประเมินจากการคุณลักษณะของการเปลี่ยนแปลงแบบมาตราส่วนประมาณ ค่า (Rating Scale) จากข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบ จำนวน 22 ข้อ กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิคิร์ท (Likert) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน แบบขั้นตຽภากขั้น ดังต่อไปนี้

กรอบความคิดเดิบโต หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงลักษณะของการมีการประเมินกรอบ ความคิดเดิบโตในการเรียนภาษาอังกฤษให้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงตัวนักเรียนมากที่สุด

รายการ	ระดับความมั่นใจ				
	5	4	3	2	1
1. ฉันชอบเสนอตัวเองในการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนแทนเพื่อนๆ					
2. ฉันรู้สึกอายเมื่อพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน					
3. ฉันกล้าแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามเมื่อครุภานในชั้นเรียน					
4. ฉันไม่มีความมั่นใจในการพูดนำเสนอด้วยภาษาอังกฤษ					
5. ฉันตื่นเต้นเวลาพูดหน้าชั้นเรียน แต่ก็ควบคุมอารมณ์ของตนเองในขณะที่พูดภาษาอังกฤษได้					
6. ฉันไม่อยากแสดงความคิดเห็นในขณะที่ครุภาน เพราะกลัวตอบผิด					
7. ฉันไม่ประหม่า และแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าในการพูดภาษาอังกฤษได้ดี					
8. ฉันมากไปกว่าทางประกอบเมื่อพูดภาษาอังกฤษอยู่เสมอ					
9. ฉันรู้สึกห้อแท้ เมื่อโดนครุและเพื่อนให้คำวิจารณ์เรื่องการพูดภาษาอังกฤษ					
10. ฉันรู้สึกดีใจทุกครั้งที่เมื่อได้รับคำวิจารณ์เรื่องการพูดภาษาอังกฤษจากครุและเพื่อนๆ					
11. ฉันไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ เพราะกลัวผิด					
12. ฉันพยายามฝึกพูดภาษาอังกฤษบ่อยๆ					
13. เวลาออกไปพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนฉันไม่กล้า spoken ฟัง					
14. ฉันคิดว่าเวลาพูดภาษาอังกฤษ ถึงจะพูดผิดบ้างมันก็ไม่ใช่เรื่องร้ายแรง					
15. ฉันพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นและคำวิจารณ์ของผู้อื่นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปปรับปรุงตนเอง					
16. ฉันภูมิใจและให้รางวัลตัวเองเมื่อพูดภาษาอังกฤษได้สำเร็จ					

รายการ	ระดับความมั่นใจ				
	5	4	3	2	1
17. ฉันมีความวิตกกังวล เมื่อต้องพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ					
18. หากฉันไม่แน่ใจในคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่จะพูด ฉันมักจะถามครูเสมอ					
19. ในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ฉันตื่นเต้นและไม่มั่นใจเมื่อยื่นหน้าชั้นเรียน					
20. ฉันชอบพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและครูในชั้นเรียน					
21. เมื่อฉันพูดภาษาอังกฤษผิด ฉันพยายามพูดใหม่ให้ถูกต้อง					
22. ฉันมีความกล้าแสดงออกเจิงได้เป็นตัวแทนของเพื่อนๆในภาระนำเสนอภาษาอังกฤษ อยู่บ่อยครั้ง					

ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผลการนาค่าดัชนีประสิทธิผล E.I.ของกิจกรรมการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอลดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. ผลการพิจารณาของระดับคุณภาพความสอดคล้องของแบบประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5. ผลการพิจารณาของระดับคุณภาพความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
6. ผลการเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
7. ผลการประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6
8. ผลการประเมินความมั่นใจการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผล E.I. ของกิจกรรมการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิด เติบโต และ ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 11 ผลการหาประสิทธิผล E.I. ก่อนเรียนของกิจกรรมการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Carol Dweck) เพื่อเสริมสร้าง กรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 แบบภาคสนามกับนักเรียน จำนวน 25 คน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน					คะแนนหลังเรียน			
	คะแนน	\bar{x}	S.D	ร้อยละ	คะแนน	\bar{x}	S.D	ร้อยละ	
					รวม				
1	64	2.8	1.26	53.33	88	3.67	1.05	73.33	
2	46	2.0	1.25	38.33	90	3.75	1.11	75.00	
3	56	2.4	0.88	46.67	95	3.96	0.95	79.17	
4	57	2.5	1.32	47.50	102	4.25	0.94	85.00	
5	60	2.6	1.10	50.00	91	3.79	1.22	75.83	
6	50	2.2	1.28	41.67	100	4.17	0.76	83.33	
7	47	2.1	1.06	39.17	98	4.08	0.93	81.67	
8	57	2.5	1.18	47.50	97	4.04	1.16	80.83	
9	57	2.5	0.98	47.50	90	3.75	0.99	75.00	
10	56	2.5	0.72	46.67	95	3.96	0.86	79.17	
11	51	2.3	1.11	42.50	100	4.17	0.92	83.33	
12	66	2.9	1.12	55.00	94	3.92	0.93	78.33	
13	63	2.7	1.46	52.50	99	4.13	0.99	82.50	
14	57	2.5	1.29	47.50	103	4.29	0.69	85.83	
15	41	1.9	0.95	34.17	94	3.92	1.06	78.33	
16	68	2.9	1.25	56.67	94	3.92	0.93	78.33	
17	55	2.5	1.06	45.83	93	3.88	0.85	77.50	
18	47	2.0	0.91	39.17	94	3.92	0.97	78.33	

คนที่	คะแนนก่อนเรียน					คะแนนหลังเรียน				
	คะแนน		\bar{x}	S.D	ร้อยละ	คะแนน		\bar{x}	S.D	ร้อยละ
	รวม	รวม				รวม	รวม			
19	62	2.7	1.13	51.67	94	3.92	0.93	78.33		
20	51	2.3	0.99	42.50	92	3.83	1.01	76.67		
21	56	2.4	1.06	46.67	90	3.75	0.79	75.00		
22	53	2.3	0.95	44.17	100	4.17	0.82	83.33		
23	59	2.7	1.13	49.17	93	3.88	0.85	77.50		
24	45	2.0	1.06	37.50	99	4.13	0.99	82.50		
25	39	1.7	1.00	32.50	93	3.88	0.80	77.50		
รวม	1,363	2.4	1.1	43.69	2,378	3.96	0.12	79.27		

2. แบบประเมินความเห็นชอบของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอลด์เว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 12 ผลการประเมินความเห็นชอบของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอลด์เว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ผู้เข้าร่วมชากยุ					\bar{x}	S.D	ความ เหมาะสม			
	1	2	3	4	5						
กิจกรรมการเรียนรู้											
ขั้นที่ 1 เปิดใจเรียนรู้											
1. ใช้กิจกรรมเตรียมความพร้อมที่ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	4	5	4	5	4.00	0.71	มาก			
2. ใช้กิจกรรมเตรียมความพร้อมที่ เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	3	4	5	4	4	4.00	0.71	มาก			
3. สื่อการเรียนรู้ (ตัวต่อ, สื่อ เทคโนโลยี หรือเกมฯลฯ)	3	4	5	4	4	3.80	0.45	มาก			
สอดคล้องกับขั้นเปิดใจเรียนรู้											
4. ใช้คำถามเพื่อกระตุนความคิด และเชื่องโยงสู่การเรียนรู้ใน บทเรียน	4	3	4	4	4	4.60	0.55	มาก ที่สุด			
เจลี่ย											
	3.75	3.75	4.75	4	4.25	4.1	0.60	มาก			
ขั้นที่ 2 ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้											
1. แจ้งจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ของบทเรียน แก่นักเรียน	4	4	5	4	3	4.20	0.45	มาก			
2. มีการสร้างแรงจูงใจในการ เรียนรู้ เพื่อให้นักเรียน ตั้งเป้าหมาย	3	4	4	3	3	4.00	0.71	มาก			
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสร้าง ข้อตกลงการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายการเรียน	4	4	4	4	5	3.40	0.55	มาก			

ตาราง 12 (ต่อ)

161

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
เฉลี่ย	3.67	4.00	4.33	3.67	3.67	3.87	0.57	มาก
ขั้นที่ 3 สร้างความเชื่อมั่น								
1. กิจกรรมสร้างความเชื่อมั่นใน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4	4	4	4	3	3.80	0.45	มาก
2. คำถamentี่ใช้กระตุ้นสร้างความ เชื่อมั่นให้กับนักเรียนในการเรียน ภาษาอังกฤษ	4	4	4	3	4	3.80	0.45	มาก
3. ครูใช้คำพูดและประ惰คืนชั่ว ให้กำลังใจนักเรียน เพื่อเสริมสร้าง ความเชื่อมั่น	3	4	4	4	4	3.80	0.45	มาก
เฉลี่ย	3.67	4.00	4.00	3.67	3.67	3.80	0.45	มาก
ขั้นที่ 4 ฝึกฝน								
1. ใช้กลวิธีที่น่าสนใจ ที่เน้นการ ฝึกทักษะการสื่อสารเหมาะสมต่อ การสร้างความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ	4	3	4	4	4	3.80	0.45	มาก
2. การจัดการเรียนรู้เน้นนักเรียนลง มือปฏิบัติจริง	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
3. คำถamentี่กระตุ้นกรอบความคิด เดินโดยเหมาะสม	4	3	4	4	4	3.80	0.45	มาก
4. กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้ เรียนรู้มาร่วมใช้ได้จริง	4	3	4	4	3	3.60	0.55	มาก
5. กิจกรรมที่ฝึกฝนมีทั้งทำงาน เดี่ยวและงานกลุ่ม	4	4	4	4	4	4.00	0.71	มาก
6. ครูให้คำแนะนำนักเรียนในขณะ ทำกิจกรรมการเรียนรู้	4	3	4	4	4	3.80	0.45	มาก
เฉลี่ย	4.00	3.33	4.00	4.00	4.00	3.87	0.51	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

162

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D	ความ เหมาะสม			
	1	2	3	4	5						
ข้อที่ 5 สร้างกรอบความคิด เดิบໂຕ											
1. กิจกรรมสร้างกรอบความคิด เดิบໂຕเหมาะสมและปฏิบัติได้จริง											
2. การให้ข้อมูลย้อนกลับส่งเสริม ต่อการสร้างกรอบความคิดเดิบໂຕ ในการพูดภาษาอังกฤษ	4	3	4	4	4	3.80	0.45	มาก			
3. คำ丹ນกระดุนนักเรียนให้เกิด การสร้างกรอบความคิดเดิบໂຕที่ เหมาะสม	4	3	4	4	4	3.80	0.45	มาก			
4. สื่อที่ใช้กระดุนให้นักเรียนเกิด กรอบความคิดเดิบໂຕและความ มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	3	3	4	4	4	3.60	0.55	มาก			
5. มีการใช้คำพูดเสริมสร้างกรอบ ความคิดเดิบໂຕและความมั่นใจใน การพูดภาษาอังกฤษ	4	3	4	4	4	3.80	0.45	มาก			
เฉลี่ย	3.80	3.00	4.00	4.00	4.00	3.76	0.40	มาก			
ข้อที่ 6 สะท้อนผลการเรียนรู้											
1. กิจกรรมสะท้อนการเรียนรู้ที่ เหมาะสมกับผู้เรียน											
2. มีการใช้ชีวิৎสะท้อนผลการเรียนรู้ ที่หลากหลาย	4	3	4	3	4	3.60	0.55	มาก			
3. คำ丹ນในแบบบันทึกการเรียนรู้ ลดคลั่งกับบทเรียน	3	3	4	4	4	3.60	0.55	มาก			
4. คำ丹ນในแบบบันทึกการเรียนรู้ ได้เสริมสร้างกรอบความคิดเดิบໂຕ และความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ	3	3	4	4	4	3.60	0.55	มาก			
เฉลี่ย	3.5	3	4	3.75	4	3.65	0.52	มาก			
สรุปผลรวม	4	3	4	4	4	3.84	0.52	มาก			

3. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอลด์เว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 13 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของคู่มือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอลด์เว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
สาระสำคัญ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
1. เรียนสาระสำคัญถูกต้อง ตามประเด็นของเรื่องใน ภาพรวม								
2. สาระสำคัญสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
3. สาระสำคัญสอดคล้อง กับสาระการเรียนรู้	2	4	4	4	4	3.60	0.89	มาก
เฉลี่ย	4	4	4	4	4	4	0.60	มาก
1. จุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะและ เจตคติที่มีต่อ การสร้างกรอบความคิด เติบโตและความมั่นใจการ พูดภาษาอังกฤษ	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระสำคัญ	3	4	5	4	4	4.00	0.71	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้มี ความชัดเจนครอบคลุม สาระการเรียนรู้	3	4	5	4	4	4.00	0.71	มาก

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
เติบโตและความมั่นใจใน								
การสื่อสารภาษาอังกฤษ	3	3	4	4	4	3.60	0.55	มาก
4. เกณฑ์การประเมินผล เหมาะสมกับผู้เรียน								
5. มีการประเมินที่หลากหลาย และเหมาะสมกับกิจกรรมการ เรียนรู้	4	4	2	4	4	3.60	0.89	มาก
เฉลี่ย								
สรุปผลรวม	3.43	3.57	4.57	3.9	3.90	0.90	0.74	มาก

**4. ผลการพิจารณาของระดับคุณภาพความสอดคล้องของแบบประเมินกรอบความคิด
เติบโตในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

**ตาราง 14 ผลการพิจารณาของระดับคุณภาพความสอดคล้องของแบบประเมินกรอบ
ความคิดเติบโตที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

ข้อที่	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
7	+1	+1	0	2	0.67	ใช่ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
19	+1	+1	0	2	0.67	ใช่ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

5. ผลการพิจารณาของระดับคุณภาพความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 15 ผลการพิจารณาของระดับคุณภาพความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	รวม		IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2 คนที่ 3		
1	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้
2	0		+1 +1	2	0.67 ใช้ได้
3	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้
4	+1		+1 -1	1	0.33 ใช้ไม่ได้
5	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้
6	0		1+1 -1	0	0.00 ใช้ไม่ได้
7	0		1 1	2	0.67 ใช้ได้
8	0		0 +1	1	0.33 ใช้ไม่ได้
9	0		1 -1	0	0.00 ใช้ไม่ได้
10	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้
11	0		+1 +1	2	0.67 ใช้ได้
12	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้
13	0		+1 -1	0	0.00 ใช้ไม่ได้
14	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้
15	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้
16	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้
17	0		+1 -1	0	0.00 ใช้ไม่ได้
18	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้
19	0		+1 -1	0	0.00 ใช้ไม่ได้
20	+1		+1 +1	3	1.00 ใช้ได้

ข้อที่	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ	รวม		IOC	แปลผล
		คนที่ 1 คนที่ 2 คนที่ 3			
21	0		+1	+1	2 ใช่ได้
22	+1		+1	+1	3 ใช่ได้

6. ผลการเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของแครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน หลังเรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แครอล ดเว็ค (Caral Dweck) เพื่อเสริมสร้างกรอบความคิดเติบโต และความมั่นใจ ในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	2.38	0.31	1.58	0.37	21.56*	0.0000
หลังเรียน	3.96	0.17				

ผลการหาค่า t-test dependent Sample test.

Pair 1		Std.		
		Mean	N	Deviation
	Pre-test	2.38	25	0.31
	Posttest	3.96	25	0.17

Paired Samples Test

Paired Differences							
	Std. Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	t	df	Sig. (2-tailed)	Sig. (1-tailed)
Posttest							
Pair 1 - Pretest	1.58	0.37	0.07	21.5612	24	0.0000	0.0000

**7. ผลการประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6**

**ตาราง 17 ผลการประเมินกรอบความคิดเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คน	Growth mindset											
	ความท้าทาย		อุปสรรค		ความพยายาม		คำวิจารณ์		ยินดีกับ		ความสำเร็จ	
1	5	5	5	5	5	3	5	4	5	3	5	5
2	4	5	5	5	4	5	5	3	5	5	5	5
3	3	5	5	5	5	3	5	3	5	5	5	5
4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	3	5	4
5	4	5	5	5	5	4	5	3	5	5	4	5
6	5	5	5	3	5	5	2	5	5	5	5	5
7	3	5	5	5	5	5	3	5	3	5	3	5
8	3	5	5	4	4	5	5	4	5	4	5	5
9	3	4	3	5	5	3	3	5	5	5	5	3
10	2	4	5	5	5	5	5	5	5	3	4	3
11	5	5	5	3	5	3	3	4	5	5	5	5
12	3	4	2	5	4	5	3	5	3	5	5	3
13	5	5	5	4	5	4	3	5	5	4	5	5
14	4	5	5	5	3	3	5	5	5	5	3	5
15	3	5	3	5	5	4	2	4	3	4	5	5
16	3	4	5	4	4	5	3	5	5	5	3	5
17	3	5	5	5	5	4	3	5	4	5	5	5
18	3	5	3	5	5	5	5	4	3	4	3	4
19	5	4	5	4	4	4	3	5	5	5	5	5
20	3	5	3	5	5	5	3	4	3	4	5	5
21	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	3	4
22	3	4	3	4	4	4	3	4	3	4	5	5
23	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
24	3	4	3	5	4	4	3	5	3	5	3	5
25	4	5	4	4	5	5	5	5	3	5	5	5
\bar{x}	3.76	4.72	4.36	4.56	4.48	4.48	3.56	4.72	4.08	4.68	4.4	4
		4.28		4.52		4.02		4.49		4.58		

ตาราง 17 (ต่อ)

172

คุณ	Growth mindset											
	ความท้าทาย			อุปสรรค		ความพยายาม		คำวิจารณ์		ขันตีกับ		
S.D.	0.97	0.46	0.99	0.65	0.71	0.71	1.00	0.46	1.00	0.48	0.91	0.60
	0.80			0.68		0.86		0.65		0.76		
ผลรวม	94	118	109	114	112	112	89	118	102	117	110	119
	321			226		201		337		229		
ร้อยละ	75.2	94.4	87.2	91.2	89.6	89.6	71.2	94.4	81.6	93.6	88	95.2
	85.6			90.4		80.4		89.86		91.6		

8. ผลการประเมินความมั่นใจการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 18 ผลการประเมินความมั่นใจการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คณ	คะแนนหลังเรียน																					
	ข้อที่1	ข้อที่2	ข้อที่3	ข้อที่4	ข้อที่5	ข้อที่6	ข้อที่7	ข้อที่8	ข้อที่9	ข้อที่10	ข้อที่11	ข้อที่12	ข้อที่13	ข้อที่14	ข้อที่15	ข้อที่16	ข้อที่17	ข้อที่18	ข้อที่19	ข้อที่20	ข้อที่21	ข้อที่22
1	3	3	4	1	4	5	3	4	3	4	3	3	3	3	4	5	5	5	4	5	4	4
2	2	3	4	1	3	4	3	5	3	4	5	4	4	4	4	5	3	3	3	3	4	3
3	3	1	3	3	3	3	3	4	4	4	3	3	2	3	5	5	4	3	5	4	5	3
4	3	1	5	2	5	4	4	5	4	4	3	4	4	2	5	5	4	4	4	4	5	3
5	2	3	5	2	4	2	4	5	4	4	4	5	3	5	5	5	4	4	4	5	5	3
6	3	2	5	2	5	4	4	5	3	4	3	5	2	5	5	5	4	4	3	4	5	3
7	2	3	5	3	4	5	3	5	3	3	3	4	4	5	5	5	3	3	3	4	5	2
8	3	2	2	3	3	5	3	5	5	3	3	3	3	3	3	5	3	3	5	3	5	3
9	4	3	4	4	4	4	3	4	3	3	3	4	3	4	4	4	4	5	4	4	4	3
10	4	4	5	4	5	5	3	5	4	5	4	3	3	5	5	5	2	5	3	3	5	3
11	4	5	3	5	3	3	3	5	5	3	4	3	4	3	3	5	2	4	4	4	4	4
12	3	5	3	5	4	4	4	5	4	3	4	5	2	5	4	5	2	5	4	3	3	3
13	4	3	5	4	5	4	3	4	5	4	4	3	3	5	5	5	3	4	3	5	5	3
14	3	4	5	4	4	4	3	5	4	4	4	3	4	4	4	5	3	4	3	5	5	3
15	3	4	5	4	4	5	3	5	4	3	4	3	4	4	4	5	3	3	4	4	5	3

ପ୍ରକାଶନ ଅଧୀକ୍ଷଣ ୧୮ (ଫିଲ୍)

Item	Korean												English											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
16	3	4	3	3	2	3	3	5	3	5	4	4	3	4	4	5	5	4	5	5	3	4		
17	4	3	4	3	4	3	3	5	3	4	5	5	4	3	4	5	3	3	4	2	4	4	4	
18	3	5	3	4	3	4	3	5	5	3	4	3	3	4	3	4	3	3	3	3	3	3	3	
19	3	4	4	4	5	3	5	5	4	5	3	3	4	4	5	4	4	3	4	4	4	4	3	
20	3	3	4	5	3	3	4	4	3	4	4	3	5	4	4	4	5	5	3	3	4	4	3	
21	3	4	4	3	3	3	3	4	5	4	4	5	3	3	4	4	4	2	4	4	4	5	3	
22	4	2	5	4	5	3	3	5	3	5	5	3	4	4	5	5	3	3	4	3	5	3	5	
23	4	4	3	4	4	4	4	3	5	5	3	4	3	3	4	4	4	2	4	4	4	3	3	
24	2	2	4	5	4	4	4	3	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	3	3	
25	2	4	3	5	4	4	3	4	3	5	5	4	4	5	4	4	3	5	4	4	3	3	4	
26	77	81	100	87	95	97	82	116	94	98	101	93	86	97	104	117	87	95	93	94	107	79		
\bar{x}	3.08	3.24	4.00	3.48	3.80	3.88	3.28	4.64	3.76	3.92	4.04	3.72	3.44	3.88	4.16	4.68	3.48	3.80	3.72	3.76	4.28	3.16		
S.D.	0.70	1.13	0.91	1.19	0.82	0.83	0.46	0.49	0.83	0.70	0.79	0.84	0.77	0.88	0.69	0.48	0.87	0.96	0.61	0.83	0.79	0.47		
Total	64.16	67.5	83.33	72.50	79.16	80.83	68.33	96.66	78.33	81.66	84.16	77.5	71.66	80.83	86.66	97.5	72.5	79.16	77.05	78.33	89.16	65.83		

បរចាំឆ្នាំរវិជ្ជមាន

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	รุจิรา บัวสุข
วัน เดือน ปี เกิด	06 พฤศจิกายน พ.ศ.2536
ที่อยู่ปัจจุบัน	36/1 หมู่ 8 ตำบลบ้านดง อำเภอชาติธรรมการ จังหวัดพิษณุโลก
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดคงกลาง 100 หมู่ 3 ตำบลคงกลาง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ตำแหน่งครูอัตราจ้าง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2561	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2
พ.ศ. 2562-	โรงเรียนวัดคงกลาง 100 หมู่ 3 ตำบลคงกลาง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร
ปัจจุบัน	

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2555	นักยุนศึกษา โรงเรียนชาติธรรมการวิทยา
พ.ศ. 2560	กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยพะเยา